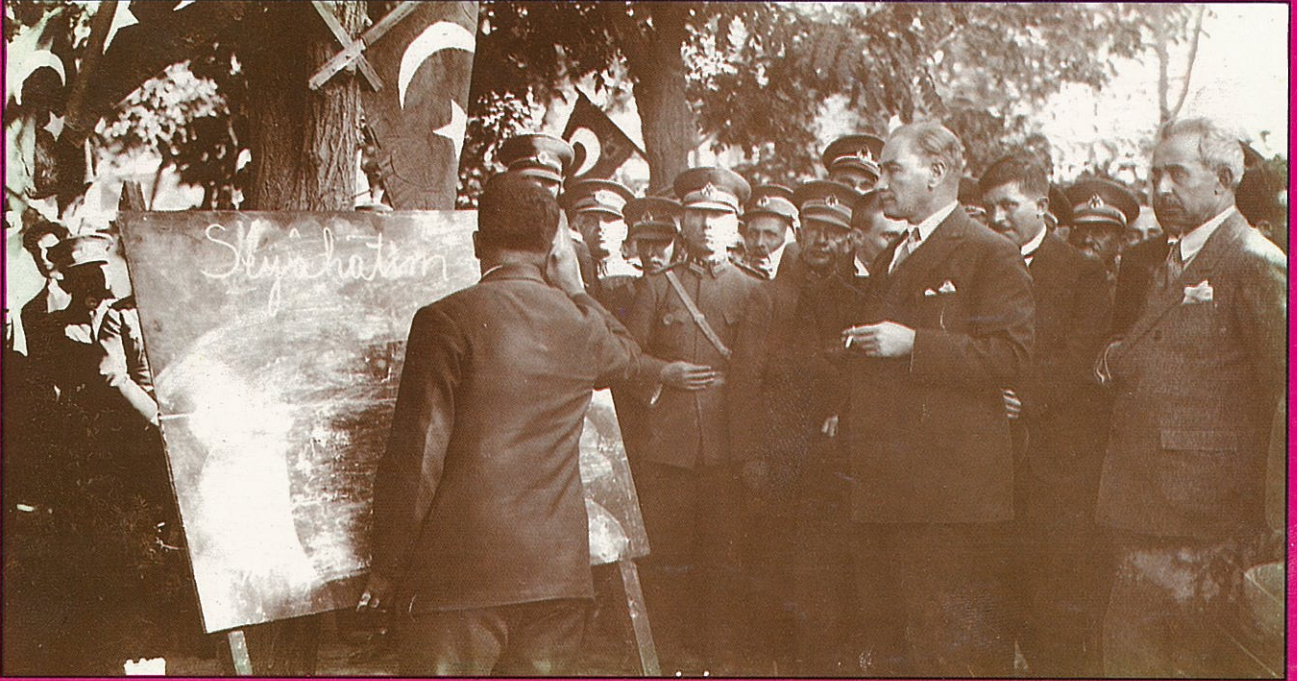

KAYSERİ LİSESİ

Yıl: 4 Genel Sayı: 9 Ocak-Şubat 1997 Fiyatı :80.000 TL

DERGİSİ

Atatürk Kayseri Lisesi'nin önünde

Atatürk Kayseri Lisesi'nden çıkarken, lise öğrencileri arasında...

Atatürk Kayseri'de, Kayseri Lisesi'nde

Resim Mustafa Kemal ve Heyeti Temsiliye Üyeleri "Kayseri İhtiyat ve Zabitan Teavün Cemiyeti Merkezi" binası önünde halk ile birlikte. Tanınabilenler: Ön sıradakiler: 1) Raif Bey, 2) Mustafa Kemal Paşa, 3) Hüsrev Bey, Arka Sıradakiler: 4) Hacılarlı Mustafa Efendi, 5) Beydayının yeğeni Ahmet Efendi, 6) Nisarizade Abdurrahman Efendi, 7) Taşcıoğlu'nun Mehmet Efendi, 8) Avukat Osman Bey, 9) Ahmet Hilmi Kalaç, 10) Mazhar Müfit Kansu, 11) Mehterin Yunus, 12) Sağırhoca'nın oğlu, 13) Tacettin Tacettinoğlu, 14) Ahmet Hümi Güçlü

13 Ekim 1924 günü Atatürk'ün Kayseri'de karşılanması. Resimde tanınabilenler: 1) Ahmet Hilmi Kalaç, 2) Mustafa Kemal Atatürk, 3) Vali Muammer Bey, 4) Mebus Nuh Naci, 5) Taşcıoğlu Mehmet Efendi

KAYSERİ LİSESİ

KAYSERİ LİSESİ

Kayseri Lisesi Dergisi
Kayseri Lisesi Kültür Edebiyat Kolu
Yayın Organıdır

Yıl: 4 Genel Sayı: 9
1996-1997 Öğretim Yılı
Sayı: 3
OCAK - ŞUBAT 1997
Fiatı: 80.000 TL

SAHİBİ

Gençosman MART
Okul Müdürü

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Yusuf ÖZMERDİVENLİ
Fizik Öğr. ve Müd. Yrd.

YAYIN KURULU

Yusuf ÖZMERDİVENLİ
Fizik Öğr. ve Müd. Yrd.
Süleyman AYDIN
Edebiyat Öğr. ve Müd. Yrd.
Çiğdem FİDAN

6/A 8092
Kadir ÖZDOĞAN
Yab.D.2/A 4
Buket KİP
Yab.D. 1/B 98

ŞEÇİCİ KURUL

H.Meral GÜNEŞ
Edebiyat Öğretmeni
Şerife ÖZTÜRK
Edebiyat Öğretmeni
Aysun KOCAOĞLU
Yab.D.2/B 21
Mesude Dursun
Yab.D. 2/B 57
A. Mısra PARLAK
6/A 6858
Elif ÖZRAHAT
Yab.D. 1/E 94
O. Sıtkı DİZDAR
Yab.D. 2/A 24
Seza ŞEKERCİ
6/H 9227

Haberleşme Adresi:

Kayseri Lisesi Dergisi
PK. 246
Tel: 222 89 04*231 13 62
KAYSERİ

Dizgi-Baskı

NETFORM

Matbaacılık Tic. ve San. Ltd. Şti

Tel: 320 92 64

Orta Sanayi Anatamir karşısı Tofaş Özarlar önü KAYSERİ

Çiğdemdekiler

S. AYDIN
Takdim

G. MART
Çok Sonra Verilen Haklılık...

Y. ÖZMERDİVENLİ
Atatürk ve Okullarımız

M.YILDIZ
İnsan Olmaya Geldim (Şiir)

S. DİK
Bana (Şiir)

C. TÜRK
Göz Yaşları (Şiir)

A. ÖZDEMİR
Barış Dünyası (Şiir)

B. BOZDEMİR
Son Ümit

A. ÖZDAMAR
Hz. Mevlana

V. BOZDAĞ
İşte Öyleyim (Şiir)

R.YILDIRIM
Dört Rengin İhaneti (Şiir)

F. ÇELİK
Nerdesin? (Şiir)

O. GÖRGÜZ
Test Çöze Çöze Başarılı...
1990-96 ÖSS-ÖYS Soru Dağılımı

E. PEKER
Bir Dünya Var (Şiir)

S. DEMİRKAN
Sen Gittin Diye (Şiir)

Z. İSAOĞLU
Ayrılık (Şiir)

İ. ŞAHİN
Anneler Hiç Ölmesin (Şiir)

V. ER
Bir Bakışla

D. GELGİ
Aydınlığın Savaşı

B. KIP
Seyahat Zevki.

S. ÇOBAN
İnsan ve Amaç

H. KOCAOĞLU
Arkadaş

R.N.GÜNTEKİN
İstiklâl (Piyes)

V. BOZDAĞ
Kim Bilir Kaç Defa? (Şiir)

F. GÜLEÇ
Tek Arkadaş (Şiir)

B. ALPGIRAY
Paris Akşamları (Şiir)

S. AYDIN
İNSICAM

E. CANSIZ
Üç-Beş Damla Kan (Şiir)

C. ERTEPINAR
DOSTLUKTA RÜZGAR VAR

E. KURTYEMEZ
AKŞAM

H. KOCAOĞLU
Yalnızlık

A. KARA
Matmazel Noraliya'nın...

S. TEREÇİ
Bilgisayarlar...

T. YAZAN
Katil Anılar

B. KILIÇ
Yol Vakti

F. DELİCEOĞLU
VUSLAT YAHUT YOK OLMAK

F. TUNA
AZRAİL NÖBETTE

Ç. FİDAN
ŞİMDİ ... AYRILIK ZAMANI

Ü. KARAKOÇ
HÜSEYİN NİHAL ATSIZ

H. CİVELEK
Dostluk

Söz Ola !

O. VELİ
I'am Listening to Istanbul

M. KAYNAK
I Frightened of Something
English Proverb

D. ŞAHİN
I Love You (Şiir)

I.H. DİREK
English Lesson (Şiir)

A.Allan POE
Annabel Lee (Şiir)

8. Sayının İng. Tercümeleleri

A. HAŞİM
The Steps (Şiir)

O. VELİ
All Of Sudden (Şiir)

A. HAŞİM
The Fountain (Şiir)

O. KOZAN
English Place in Our Life

C. EKE
Spor Sayfası

Duvar Yazıları
Biraz da Mizah
Haberler-Duyurular
KONULU-Bulmaca

27

28

29

29

29

30

3

32

32

32

33

35

36

37

38

39

39

40

40

41

41

42

42

42

43

45

46

52

53

Takdim

Kayseri Lisesi Dergisi bu yılın ilk dönemindeki üçüncü sayısı ile sizlerin beğeni-sine sunuluyor.

Sürelî yayınlar, çoğunlukla; bir dönemin, aktüalitenin, bir kesimin, yaşanan zamanının en büyük şahitleri ve birer hatırası olarak tarih içindeki yerlerini alırlar. Kısa-ça, zaman içinde topluluk hafızasının silinmeyecek sayfaları olarak varlıklarını devam ettirirler. Yayınlandıkları zamanda bir heyecan vesilesi, geçen yıllardan sonra ise önemli birer hatıra ve belge olurlar.

Sürelî yayınların en büyük talihsizliklerinden birisi sık sık kesintiye uğramaları, geçici ya da tamamen yayın hayatlarına son vermek zorunda kalmalarıdır. (Bu der-giler profesyonel manada ticari amaç gütmüyorlarsa bu ihtimal daha da fazladır.)

Türk basın hayatında yüzlerce dergi vardır. Bunlardan yaşadıkları dönemi etki-leyen, bir akıma öncülük, sözcülük eden dergiler de vardır.

Kayseri Lisesi Dergisi gibi amatör ruhla çıkan yüzlerce dergi de vardır. Var ol-maya da devam edecektir. Ancak bunlar içerisinde okulumuz gibi bir liseye ait olan ve uzun soluklu dergiler tespitlerimize göre yok denecek kadar azdır. Kayseri Lisesi Dergisi bu noktadan bakıldığında önemli bir yere sahiptir.

Lisemizin dar ve yetersiz bütçesi ile var olma mücadelesi veren dergimiz, yıl-lardır inançla ve inatla varlığını sürdürüyor. İlk çıkışı 1930'lu yıllarda ve değişik isim-lerde olan dergimiz, özellikle son yıllarda göstermiş olduğumuz gayretlerle, hem siz-lerin kabiliyetlerinizi sergilemeye hem de bu günlerin hatırasını yarınlara taşımaya devam ediyor. Elbette buradaki en büyük başarı, böyle bir dergiyi ayakta tutma gayreti gösteren siz değerli öğrencilerimizindir. Bu gayreti gösteren herkesi tebrik ediyoruz.

Sizlerin çalışmalarıyla ve özverisiyle yayın hayatına devam eden dergimiz, 9. sayısıyla birlikte bu dönemin son sayısını da sunmuş oluyor. Temennimiz aynı hız ve çalışkanlıkla ikinci dönemde de dergimizin varlığını ve sürekliliğini devam ettirmesi-dir.

Bu sayımızda yine sizlerin çalışmaları ve beğeneceğinizi umduğumuz yazılar var.

Dergimizin bu sayısında öncelikle, ilgi ve katkılarından dolayı okulumuz öğret-menlerine teşekkür ediyor ve ilgilerinin devamını bekliyoruz.

Okulumuz rehber öğretmeni Osman Görgüz'ün hazırlayarak, sizlerin bilgisine sunduğu ve son yedi yılın ÖSS-ÖYS sınavlarında çıkan soruların derslere ve konulara göre dağılımını gösteren çalışmayı, özellikle ÖSYM sınavlarına hazırlanan öğrencileri-mizin, dikkatle inceleyerek faydalanmalarını tavsiye ediyoruz.

Dergimizdeki her iktibasın sizlere örneklik etmesi veya Milli Eğitimimizin amaç-ları doğrultusunda önemli bir mesajı taşıması, üzerinde durduğumuz temel özelliktir. Bunlardan R.N.Güntekin'in "İstiklâl" adlı tek perdelik oyununu dikkatle okuyacağınızı umuyoruz.

Buğra Alpgiray'ın "Paris Akşamları" adlı şiirini de hem hüznle hem de ibretle okuyacağınızı belki de ezberleyeceğinizi düşünüyoruz.

Diğer çalışmaları da birer sürpriz güzelliği ile sizlere takdim ediyoruz.

Sizleri Kayseri Lisesi Dergisi'nin 9. sayısı ile baş başa bırakırken, onuncu sayıda buluşabilmek ümidi ile şimdilik hoşçakalın...

Yayın Kurulu Adına

S. AYDIN

Gençosman MART
Kayseri Lisesi Müdürü

Çok sonra verilen haklılık gecikmiş bir özürdür

Lise yıllarındaki öğrencilerimize sıklıkla vurguladığımız iki nokta vardır. Bunlardan birincisi, zamanın iyi değerlendirilemediği ve çok hızlı geçtiği, ikincisi ise, bu yıllarda yapılan çalışmaların, atılan temellerin bir gencin geleceğini doğrudan etkileyeceğidir. Zaman, bu iki noktada bizi daima haklı çıkarmıştır. Ancak bu haklı çıkışın çok sonradan anlaşılması pek bir anlam ifade etmemektedir. Dolayısı ile gençlerimizin bu iki noktayı bir an önce anlamalarında; kendileri, aileleri ve sonuçta da milletimiz açısından büyük önemi vardır.

Yine bir eğitim-öğretim yılında, birinci dönemin sonuna gelmiş bulunmaktayız. Bu dönem sonuyla birlikte, önemli sayıda öğrencimiz mezun olarak okulumuzdan ayrılacaklar. Bu öğrencilerimizi başarılarından dolayı tebrik ediyor başarılarının devamını diliyorum.

ÖSYM müracaatlarının yapıldığı, yeni bir hayatın başlangıcında ve hazırlığında olduğunuz şu günlerde, son olarak bazı tavsiyelerde ve değerlendirmelerde bulunmak istiyorum.

Öğretim bir meslek seçiminde kaçınılmaz bir gerekliliktir. Eğitim ise insanın sosyal bir varlık olarak hayatını devam ettirmesinde mutlak bir ihtiya-

yaçtır. Dolayısı ile buradan aldığımız öğretim ve eğitimi hayatınız boyunca unutmamanızı ve iyi değerlendirmenizi diliyorum.

Bizler, Kayseri Lisesi'ndeki üç yıllık misafirlüğünüzde sizlere öğretiminiz yanında başka değerler de verdik. Bunların en başında gelenler ise; öncelikle bu vatanın ve milletin bir ferdi olma sorumluluğunu hissetmek duygusudur. Zira her gencimiz bizim gelecekteki ümidimiz ve övünç kaynağımızdır.

Sosyal hayata ait olarak ise, size ulaştırmaya çalıştığımız temel prensiplerimiz; dürüstlük, insan haysiyet ve kişiliğine saygı olmuştur. Bu değerlerin herkes tarafından çok sık kullanıldığı ve telaffüz edildiği ama yine de en çok çığneden düsturlar olduğu da bir gerçektir. Bizim öğrencilerimizin sonuçta diğerlerinden farkı bu değerleri çok konuşup yaşamak yerine belki de hiç sözünü etmeyip ama gündelik hayatında vaz geçmeden uygulamasıdır. Öyle ki bizim yetiştirdiğimiz öğrencimiz, toplum içinde; kimseyi aşağılamayan, kimseye hor bakmayan, gördüğü yanlış edebi içerisinde düzelen, hatayı hata ile değil olgunlukla çözen hoş görülü insanlar olarak ayrılırlar. Kısa ca Kayseri Lisesli, yaşayarak şu uygulayarak örnek olur.

Sevgili öğrencilerim; kısaca saydığımız özellikleri sizlerin çok daha geniş anlamları ile değerlendireceğinizi biliyorum. Dolayısı ile bu noktada bir gönül rahatlığı taşıyorum.

Mezun olanlarla birlikte hâlen öğrenimleri devam etmekte olan öğrencilerimizin de bunlardan örnekler almasını istiyorum.

Sevgili Kayseri Liseli gençler;

Okulumuz daima sizlere faydalı olmanın gayreti içerisinde. Dergi çalışmaları, Ses Yarışması, Şiir Okuma Yarışması bu amacımızın birer sonuçlarıdır. Bu yarışmalara katılan bütün öğrencilerimize teşekkür ediyor, dereceye giren öğrencilerimizi de tebrik ediyorum.

Okulumuzda gerek yarışmalar gerekse diğer faaliyetlerle olumlu çalışmalarda bulunan öğretmenlerimizi de ayrıca takdir ediyor ve kendilerine teşekkür ediyorum. Ve tabii ikinci dönemde de bu türden faaliyetlerimizin artarak devam etmesini istiyorum.

Mezun olan evlatlarımıza güle güle derken, diğer öğrencilerimizin de başarılı çalışmalarla en iyi şekilde okulumuzdan tatlı hatıralarla mezun olmalarını diliyorum.

Yusuf Özmerdivenli
Fizik Öğr. ve Müdür Yrd.

Kayseri'mizin bugüne kadar lâıyk olduğu şekilde ele alınıp ortaya konulmamış yönlerinden biri de yakın tarihimizden, yerine getirdiği büyük görevler; bunların başında ise büyük kurtarıcımız Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün tarihi kayıtlarda geçen sayısıyle dört defa şehrimize yaptığı ziyaretler ve bu teşriflerindeki denetleme, konuşma, söylev ve demeçleri gelmektedir. Kayseri'mizin bu yönüne dair bazı dağınık belge ve bilgilerle bir takım çalışmalar, gazete sütunlarında ve farklı araştırmaların mahdut saifelerinde kalmıştır. **Yakından tanınmasına her zamankinden daha çok bugün muhtaç olduğumuz aziz Atamızın bu tarihi ziyaretlerini bu günkü nesle daha derli toplu sunmak ayrı bir mana ifade eder.**

Bütün çabalarımıza rağmen elde edemediğimiz belge ve bilgilerin gelecekteki ışığında bu sahadaki çalışmalarımızı daha da genişletmek azmindeyiz. Elinde bilgi ve belge bulunanların bunları bize ulaştırarak ileriki sayılarımızda yayınlanmasına yardımcı olmalarını rica ediyoruz.

Aziz Atatürk Kayserimize dört defa gelmiştir. Her gelişleri bir olay olmuş, incelemelerde bulunmuş, hastane açmış, vatandaşın dertlerini dinlemiştir.

Ne gariptir ki bu güzel ziyaretlerin belgeleri, fotoğrafları, olayın tanıklarının hatıraları, gazete belgeleri, bir bütünlük içerisinde değerlendirilememiştir. Bu belgeler dağınık durmaktadır. Halbuki şimdiye kadar bu belgeler bir kitap haline getirilmeliydi. Şimdiye kadar hiçbirşey yapılmadı demiyorum. Gayret gösterenleri, eser verenleri, anma günleri düzenleyen-

leri saygıyla anıyorum.

Bu belgeler önce öğretmen yazar Ömer Çelebi'nin Atatürk Kayseri'de adli eserinde derlenmeye çalışılmıştır. Hatıralar ise Erciyes Dergisi koleksiyonlarında ve TTK ile Genel Kurmay Başkanlığı arşivlerindedir.

Atatürk'ün gezileri filme de alınmıştır. Bu filmlerin tamamı dört beş saati bulmaktadır. **Nesiller ecdadını sahiplendikçe, vefa duygularını yitirmedikçe değer kazanır.**

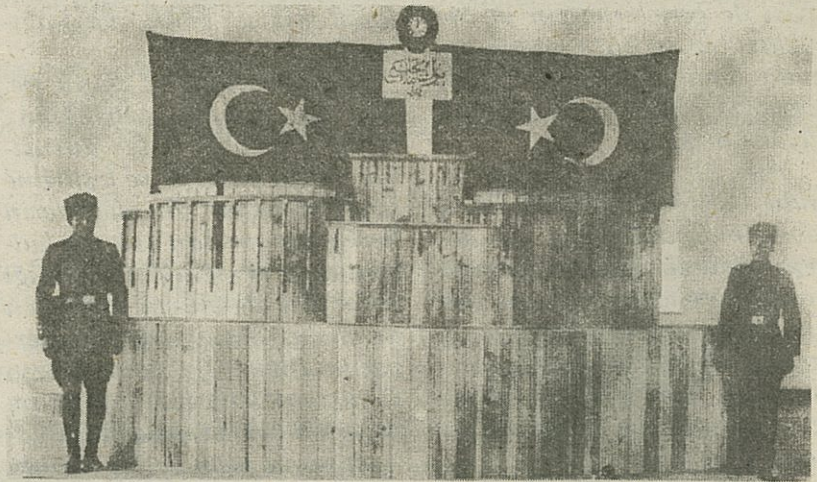
Kazanan aziz vatanımız ve yüce milletimiz olur.

Bu yazıda Başöğretmen Ata-

yaptığı ziyaretler ve bu teşriflerindeki, denetleme, konuşma söylev ve demeçleri yakın tarihimizin araştırılması gereken yönlerinin başında gelmektedir.

Cumhuriyet döneminin gerek önceki gerekse sonraki her iki döneminde de bu tarihi ziyaretlerin aziz Milletimizin geçmişinde büyük yeri ve önemi vardır.

"Kişiler doğar, yaşar ve ölürlər. Ancak toplumlarda, öyle kişiler vardır ki, bunlar eylemleriyle, kişilikleriyle, düşünceleriyle o topluma damgalarını vururlar. O toplumun yaşayış biçimini, kaderini değiştirirler. Bu kişilerin o toplum

Kayseri Lisesi binası içinde kurulmuş olan Büyük Millet Meclisi Kürsüsü 23 Ağustos 1337 (1921)

türk'ün yurt gezilerindeki karşılama ve uğurlama törenlerini, okul ziyaretlerini, okul müsamerelerini şerefleştirmeleri, okullarla ve ilin eğitim-öğretim işleriyle ilgili iltifat ve direktiflerini, konuşmalarını, harf inkılâbı ile ilgili tesbit edebildiğimiz bilgileri kronolojik sıraya göre sunacağız:

Büyük kurtarıcımız Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün, şehrimize

için önemi tartışılmaz.¹

İşte bu insanları yeni kuşakların anlayabilmesi, öğrenebilmesi ve kendilerine bıraktığı mirasa daha fazla sahip çıkabilmeleri için onları tanıyabilmeleri gerekir.

Atatürk de böyle bir kişidir. O'nun hayatının, düşüncelerinin ayrıntıları herkes için, ama özellikle de yeni kuşaklar için önemlidir.

O günleri yaşayan ve bilen,

sayıları bir elin, parmakları sayısını belki de geçemeyen yaşlı Kayserililerin, her gün birisinin daha aramızdan ayrıldığı günümüzde bu görevi daha fazla gecikmeden yerine getirmek bizim için bir borç olmuştur. Tarihe ve toprağa karışmaya yönelen bu unutulmaz hatıraları dile getirirken yazılı belgelerde olduğu gibi halen yaşayan bazı canlı tarihlerden de bilgi aldık.

Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk Kayseri'yi dört ayrı tarihte ziyaret etmişlerdir.

1-) 20-21 Aralık 1919

2-) 13-14 Ekim 1924

3-) 20 Eylül 1928

4-) 4-5 Şubat 1934

Gazi Mustafa Kemal'in Anadoluya geçip Milli Mücadeleyi başlattıktan sonra Kayseri'yi ziyaretlerini şöyle sıralayabiliriz.

1-) Gazi Mustafa Kemal, Erzurum ve Sivas Kongrelerini yapıp 19 Aralık 1919 tarihinde akşam üzeri Kayseri'ye teşrif etmişlerdir. Mustafa Kemal'in Sivas'tan Kayseri'ye hareket ettiğini haber alan Vilâyet ve Kayseri âhalisi Mustafa Kemal'in yolunda olduğunun ve Milli Mücadele etrafında kenetlenmenin en güzel örneğini vermek üzere bir karşılama töreni hazırlamışlardır. Vaktin akşam olması ve Orta Anadolu'nun soğuk bir kış gününü olmasına rağmen halk ve milisler Heyet-i Temsiliye üyelerini çifte kümbetlerde karşılamışlar bugünkü stadyumun yanına geldiklerinde Mustafa Kemal siyah arabasından inerken dokuz koyun kesildi. Ayrıca Kayseri eşrafından Hacı Kılıçlı Küçük Hacı da bir deve kesti.²

Bu karşılama törenini o zaman karşılayanlar arasında bulunan Ahmet Hilmi Güçlü şöyle anlatmıştır:³

"Saat tam 15... Çifte Kümbetlerden bir duman bulutu yükseldi. Atlı efendiler bu duman arasında, tarihin akışına istikamet veren Türk akıncılarının devleşen hayaletleri gibi seçiliyordu.

Çok geçmeden nal sesleri duyulmaya başladı. Onun geldiğini bir sevinç narası gibi haykırarak atlılar, kalabalığın içinden yıldırım gibi geçtiler. Nihayet onun otomobili de görüldü. Halk, coşkun bir akış halinde ileri atıldı. O'na doğru koşuyorlardı.

Otomobil, hayvan hastanesinin yanında durdu. Mustafa Kemal ve arkadaşları indiler. Yaya olarak halka doğru yürümeye başladılar. Müthiş ve kesilmek bilme-

yen bir alkış yeri, göğü çınlattı:

– Merhaba arkadaşlar.

– Merhaba Paşam.

– Niçin zahmet ettiniz.

– Sizi görmeğe geldik Paşam.

Kaynaşma, sevinç, "Paşa Varol" naraları ile yerler titriyordu. Mustafa Kemal, kurtuluş hasretini kendi varlığında dindirmek isteyen halka sevgi ve iltifat dağıtarak, onların galeyanlarından, iman dolu kalbine yeni kuvvetler toplayarak, Belediye binasına tam bir saatte gelebildi. Hükümet konağına toplanan halka ümit ve iman aşıl原因an kısa bir söylev verdi. Sonra Belediye meclisi salonunda ziyaretleri kabule başladı. İhtiyat Zabıtları Cemiyeti, en önce kabul ettikleri heyetler arasında bulunuyordu. Ben de heyete katılarak onun huzuruna girmiş, ilk defa olarak mübarek ellerini sıkmak saadetine kavuşmuştum.

Paşa ziyarete gelen bütün ihtiyat zabıtlarının ellerini sıktıktan sonra onlara aşağıdaki şekilde hatırımda kalan bir kaç söz söylediler:

– Arkadaşlar, sizlerle arkadaşlığımız cephelerde necip milletimizin şeref ve istiklâlini kurtarmak davası uğrunda teessüs etmiştir. Bu arkadaşlık, uğrunda çarpışılan dava kadar asil, necip ve binaenaleyh itimada lâyıktır. Şeref ve istiklalimizi korumak için yeniden mücadeleye atılırken en başta sizin arkadaşlığınıza ve vatan aşkı uğrunda yaptıklarından ve yapmak istediklerinden tamamen ve memnuniyetle haberdar bulunuyorum.

Bütün ihtiyat zabıtları:

– Emrinizdeyiz Paşam. Vatan uğrunda ölmeye hazırız, Paşam. diye bağırıldılar. 20 Aralık 1919 da Raşit Efendi Kütüphanesinde Heyet-i Temsiliye topluluğu ile Kayseri'nin ileri gelenlerinden Hacılar Mustafa Efendi, Bey Dayının yeğeni Ahmet Efendi, Nisari Zade Abdurrahman Efendi, Taşcıoğlu Mehmet Efendi, Ahmet Hilmi Kalaç, Mehterin Yunus, Avukat Osman Bey, Tacettin Tacettinoğlu, Ahmet Hilmi Güçlü ve isimlerini tesbit edemediğimiz bir grup Kayserili ile toplantı yapıldı. Mustafa Kemal burada toplantının mahiyeti hakkında kısa, özlü ve tesirli bir konuşma yapar. Toplantı sonunda Kayseri Halkı madden ve manen heyet-i temsiliyenin yanında ve destekçisi olduğu oy birliği ile karara bağlanır. Heyet buradan Kayseri halkı üzerinde büyük bir etkisi

olan Kızıklı Zade Hoca Kasım Efendi'yi (Kızıklı Zade Hoca Kasım Efendi Kayseri'nin meclise giden ilk millet vekillerindendir) evinde ziyaret eder, Atatürk ve Heyet-i Temsiliye üyeleri Hacılar Mustafa Efendi vasıtasıyla Kızıklı Zade Hoca Kasım Efendi ile tanışılır. Kızıklı Zade Mustafa Kemal'e hitaben:

"Doğudan mavi gözlü bir zat gelecek bu vatani kurtaracak, Allahül âlem o zat-ı muhterem siz olsanız gerektir." der.

Hoca Kasım Efendi bu tanışmadan sonra Mustafa Kemal ve Heyet-i Temsiliye üyelerinin başlatmış olduğu Milli Mücadelenin vatan ve millet için hayırlı olması ve zafere ulaşması için dua eder.

Heyet Hacı Kasım Efendinin hanesinden ayrıldıktan sonra "Kayseri İhtiyat Zabitan Teavün Cemiyeti" merkezini ziyaret ettiler.

Cemiyet üyeleri yaptığı toplantıda "Cemiyetin bütün gücüyle yardımcı olacağı doğrultusunda karar aldı."

Saimbeyli'de Ermenilerin ayaklanarak Türklere saldırması üzerine bu cemiyet bir müfreze hazırlayarak Saimbeyli'nin kurtuluşuna göndermiştir. Bu müfrezeye katılanlardan Cemal Hattat Bey'in hatırasına göre büyük bir başarı sağlamıştır. Cemal Hattat Bey bu mücadeleye katılanlardan hatırlayabildiklerini şöyle sıraladı. "Tevfik Hoca'nın Mehmet Efendi, Alim Efendi, Nakip'in Osman Efendi, Ahmet Efendi, Şişlinin Abdurrahman Efendi, Taşcıoğlunun Ömer Efendi, Nisari Zade Abdurrahman Efendi..."

"İhtiyat Zabitan Teavün Cemiyeti'nin" Gazi Mustafa Kemal ile olan görüşmelerini o zaman Cemiyet üyesi olan Tacettin Tacettinoğlu da şöyle anlatmıştı:

"... İlk defa huzurlarına Cemiyet İdare Heyeti azalarını kabul buyurarak "Arkadaşlar sizler çok yorulunuz; fakat vaziyet icabı yine bir silah arkadaşlığı daha yapacağız diye hitap ettiler". Bizler de her vechile çalışmaya hazır bulunduğumuza yüksek huzurlarında ant içerek söz verdik. Hepimizin ayrı ayrı ellerini sıktılar. Cemiyet binasına teşriflerini rica ettik; Geleceğini ve orada bizlerle konuşacağını vaat buyurdular. Ertesi gün sabahleyin Cemiyete teşrif buyurarak mahrem teşkilatımızla alakadar oldular. Kayseri'de yapılması icap eden her şeyin yapıldığı kanaati üzere grup halinde fotoğraf

rafının çekilmesine emir buyurdular..."⁵

Mustafa Kemal Kayseri Halkından milli Mücadele'nin zafere kavuşturulması için gördüğü yakın ve samimi ilgiden dolayı 21 aralık 1919 da Kayseri'den ayrılırken "Anadolu ve Rumeli Müdafai-i Hukuk Cemiyeti Heyet-i Temsiliye" adına "Kayseri Ahali-i muhtereme-

ANADOLU VE RUMELİ MÜDAFA-I HUKUK CEMİYETİ HEYETİ TEMSİLİYE'SİNİN KAYSERİ AHALI-I MUHTEREMESİNE BEYANNAMESİ:

Anadolu'nun hayatı iktisadiyesinde ebedi bir mevkii bülendi olan Kayseri'nin Heyeti Temsiliyeye açtığı ağuşi samimiyet ve ahüvet o kadar har, o kadar nevazişkar oldu ki Muhterem Kayserililere aleni bir lisani minnet ve şükran ile hitabetmeye lüzum gördük. Kadın, erkek, çocuk bütün efradı milleti umumi bir galeyana ve heyecan ile izhar ettiği teveccüh ve samimiyet, heyeti temsiliyeyi teşkil eden naciz fertlerin şahıslarında bila istisna her kalbin birleşmiş ve her kuvvetli şahsiyetin itilaf ve irtibat etmiş bulunması cehetiyle pek kıymetkar ve pek ulvî mahiyettedir.

Heyet etrafında her çevrede ve her Türkten taşan tufanı muhabbet ve samimiyet içinde hayatını vakfetmiş olduğu mesainin ameli milliyeye istinad ettiğini görmekle bahtiyar ve memleketin yegane baris-i tamamiyeti ve milletin ilk ve son çare-i necat ve selameti olan bu vahdet devam ettikçe istikbalin talafii mafaatını behemahal imkan bahşetmeyeceğinden ümitvar oldu.

Bu tahassüsata ile gayei milliyeye daha ziyade kuvvet ve metamete yürümek için milletin azim ve imanına istinat ettiğini hissederek müteşekkirdi kaldı.

Anadolu'nun kalbi heyecanına bu seyahatımızın ilk merhalesinde Kayseri'de temas ettik. Bu temasın bıraktığı bu hatıra-ı hürmet ve merbûdiyeti ve şahsen mütehasşis olduğumuz asarı uh tevhit ettiği hissi şükranı ömrümüz oldukça muhafaza edeceğiz. Gayemize şiddeti merbudiyetin yüreklerimize bahşettiği hissi iftihar ve seyahatimize devam ederken arkamızdan Anadolu'nun bütün teheyycatı vatanperveranesini nefsinde en güzel temsil ve tecelli ettirmiş kuvvetli, zeki muktedir, samimi bir merkezi faaliyet mevcut olduğunu daima düşünerek müftehir olacağız.

Bu tahassüsata ve bu iftihar hislerini bize hissettirdiğinden dolayı Kayseri'nin muhterem ahalisine teşekküratımızı alenen takdim ve gayeye müteveccih mesaide daima kalben müttehit kalarak arzı veda ederiz

21.12.1919

**Anadolu ve Rumeli Müdafai Hukuk
Kayseri Cemiyeti
Heyeti Temsiliyesi namına
MUSTAFA KEMAL**

sine" hitaben bir de beyanname yayınladı. Bu beyannameye orjinal şekliyle buraya aynen alıyoruz.

1919-1920-1921 Türkiye'sinin "Vaziyet ve manzara-i Umumiye"si malum.

"1921 Ağustosundaki Sakarya Savaşı esnasında her türlü ihtimali düşünen Ankara hükümeti, bir yenilme meydana geldiği takdirde Kayseri'ye çekilme ka-

rarına varmış, hatta Büyük Millet Meclisi'nin toplantıları için şimdiki Kayseri Lisesi (O zaman Kayseri Sultanisi) binası uygun görülerek burada gerekli tedbirleri almış ve bu maksatla Kayseri Lisesi Binası içinde Büyük Millet Meclisi kürsüsü kurulmuş ve B.M.matba makinaları da yola çıkarılmıştı. Halk da bulabildiği araçlarla Çankırı'ya ve Kayseri'ye doğru göç ediyorlardı." 5

"Yunanlıların Polatlı'ya ilerlemesi üzerine B.M.M.'nin Kayseri'ye nakledilmesi kararlaştırıldı. Kayseri Lisesi'nde tahtalardan bir başkanlık kürsüsü hazırlandı. Yeni Gün Gazetesi Kayseri'de çıkmaya başladı.

İşte bu esnada Ankara Sultanisi talebeleri de müdürleri Nafi Atuf (Kansu) Beyle beraber yaya olarak Kayseri'ye nakledildi..."6

II- Mustafa Kemal 1924 senesinin sonbaharında eşi Latife Hanımefendi ile birlikte Hamidiye Kravazörü ile Karadeniz Seyahatinde Trabzona uğrar. Gazi Paşa burada iken Ankara'dan Erzurum Vilayetinde bir deprem olduğu haberini alır. Mustafa Kemal ve Eşi Latife Hanımla birlikte karayolu ile deprem mahalline giderek incelemelerde bulunur. Vatandaşın bu yarasının acilen sarılmasını, madden ve manen destek olunmasını emreder.

Mustafa Kemal Erzurum'daki incelemeleri tamamlarak Sivas üzerinden 13 Ekim 1924 akşamı Kayseri'ye teşrif ederler.

Şimdi Hakimiyeti Milliye gatesinden Reisi Cumhuriyet Gazi Mustafa Kemal Paşa'nın Kayserideki karşılığını birlikte izleyelim:

"Kayseri -13- (A.A). Reisi Cumhuriyet Hazretleri-1340 (1924). Sabah saat 10'da Sivas'tan hareketle saat 5'te Kayseri'ye vasil oldular.

Yolda Kayadibi ve Gemerek nahiyeleri ve köyleri ve Şarkışla halkı tarafından pek samimi tezahuratla selamlanmışlardır.

Kayseri'den 5 saat uzakta, Vali, Kumandan Cemil Cahit, Belediye Reisi Refet Bey'lerle Halk Fıkrası Reisi Mustafa Efendi, Mebuslardan Naci, Ahmet Hilmi Beyler tarafından istikbal olundular.

Kayseri'den evvel Gezi nahiyesinde bir çeyrek kadar istirahat edildi. İstikbal merasiminin yapılması hakkında yapılan tebligata rağmen Reisi Cumhuriyet Hazretlerini Kayseri'liler pek samimi surette istikbal ettiler.

Gazi Hazretleri şehirden 5 Km. uzakta milli kıyafetleriyle yüzlerce atlılar tarafından karşılandılar. Atlılar şehre kadar olan mesafeyi otomobiller ile katettiler.

Reisi Cumhuriyet halkın alkışları arasında Belediye dairesine teşrif etmişlerdir. Belediye dairesinde Belediye Reisi şehir namına Gazi Hazretlerine beyanı hoş amedi eylemişlerdir.

Bu sırada Belediye önünde toplanan binlerce halk hararetili bir surette tezahüratta bulunurken Reisi Cumhuriyet Hazretleri dışarıya çıkmışlar ve halka kısa beyanatta bulunarak:

"Beş sene evvel yine böyle bir akşam Kayseri'ye

geldiğini, gecenin hululüne rağmen bütün muhterem halkın tıpkı bugünkü gibi büyük samimiyetle muhabbet asarı gösterdiklerini ve her zaman için olduğu gibi o zamanda çok ehemmiyet ettiği halkın muhabbet ve itimadından kuvvet" aldığını hatırlatmış ve tezahurrattan dolayı teşekkür etmiştir.

Oradan Halk ile beraber yürüyerek ikametine tahsis olunan mahalle gitmişlerdir. Mezhur ikametgahın tekmiil duvarları, tavanları, zemini Kayseri'nin nefis halıları ile kamilen donatılmıştır.

14 Ekim 1924 günü Reisicumhur Gazi Mustafa Kemal tarihi Kayseri Lisesini ziyaret eder. İşte bu tarihi hatırayı halen yaşayan ve o tarihte öğrenci olan Nazmi Tokker Ortaokulu emekli müdürü Mustafa Dülgeroğlu'nun hatıraları arasından seçerek buraya aldık.⁸

Öğle vaktine yakın bir saatte makam arabasıyla Kayseri Lisesi önüne gelen Mustafa Kemal'i Vali Vefa Bey ve Kayseri halkı büyük bir tezahüratla karşılamıştır. Hatta halk Mustafa Kemal'i görmek ona şükranlarını arz etmek için okul bahçesinin ihata duvarlarını aşarak bahçeye girmiş, hatta bahçe duvarlarının yer yer yıkılmalarına sebep olmuşlardır. Bu heyecan karşısında Mustafa Kemal halka dönerek kendileri ile de görüşeceğini belirterek itidal tavsiyesinde bulunmuştur.

Mustafa Kemal'i Lise merkez binasının üst katındaki müdür odasına götürülürken merdivenlerin sol tarafında pencereleri koridora açılan sınıfın kürsüsünde sakallı bir zatın ders verdiğini görür. Atatürk, yanında bulunan lise müdürü Cafer Sadık Bey'e bu sınıfı ziyaret etmek arzusunda olduğunu belirtmesi üzerine, laboratuvarın kapısı taklanarak kapı açılır. Mustafa Kemal ve erken sınıfı girer. Atatürk kürsüdeki Hoca Efendiye dikkatli bir nazarla bakar ki; orta boylu, şişmanca, siyah sakallı saçları dökülmüş ve aklanmış ve çekik gözlü bir tipin fizik yapıyla karşılaşır. Erkan, Mustafa Kemal'in bu karakter yapısından ilk bakışta haz almadığını yüzündeki bazı hat ve mimiklerinden hissederek. Bu sırada Hoca Abdullah Efendi, kürsüde cümlesini tamamladıktan sonra elindeki tebeşir parçasını tahtaya bırakır ve ellerini birbirine vurarak tebeşir tozunu çirptikten sonra büyük bir neza-

ketle kürsüden iner, yumuşak bir eda ile kendini ve dersini takdim ve arz eder. Dersin konusu "Fiziki hadiselerle kimyevi hadiselerin mukayesesi"dir. Bu hadiseler isbatına yapmak üzere deney masası üzerine bir takım malzemelerde hazırlanmıştır. Erkan-ı Devlet laboratuvarın arkasındaki münasib yerlere geçerler. Atatürk'de sıraların arkasındaki boşlukta arka tarafa yakın bir şekilde iken göğsü üzerine çaprazlayarak yerini alır öğrencileri, öğretmeni ile baş başa bırakılır.

Abdullah Efendi sınıfa resmi bir heyet gelmemiş gibi eski hal ve hareketi ile gayet sakin bir tavır, güzel ve etkileyici bir üslupla bir yandan dersi anlatır, diğer yandan da tahta üzerinde konunun özellikle kanunlarını formülle bitirir. İşte bu sırada her nasılsa deney tüplerinden birine hoca efendinin eli çarparak yeré düşer ve kırılır. Bu olay karşısında dehşete düşen heyet hocanın bu müşkilat karşısında nasıl savunacağını düşünürken Abdullah Efendi heyecana kapılmadan yılların vermiş olduğu tecrübe ile öğrencilere hitaben:

"Efendiler... Bu görmüş olduğunuz hadise fiziki bir hadiseye misaldir." diyerek dersin devamını sağlar.

Bu olay karşısında Atatürk'ün yüzündeki menfilik çizgileri hafif de olsa bir tebessüme yol açar.

Dersin anlatımı ve formüllerin yazımından sonra deneylerine başlayan hoca efendi sonra, Atatürk'ün arkasında bulunan bazı öğrencilerin rahat bir biçimde takip edemediklerini, Mustafa Kemal'in sağ ve sol taraflarında eğilerek, ayağa kalkarak takip ettiklerini görünce, büyük bir cesaretle ve Kemal-i nezaketle Atatürk'e doğru eğilerek;

"Paşa hazretleri... Müsade buyrulur mu? Öğrenciler arkadan deneyi rahat bir şekilde göremiyor" diyecek kadar olgunluk gösteren bir zattır.

Mustafa Kemal Paşa biraz geri çekilir, fakat laboratuvarında bulunan hey'et bu durum karşısında endişe duydukları yüzlerinden okunur.

Bu arada Hoca Efendi saatini çıkarıp masanın üstüne kor. Ders bitimine beş dakika kaldığını gö-

ren Abdullah Efendi Mustafa Kemal'e hitaben "Paşa Hazretleri: Dersin takririni, formül ve deneylerini hitama erdirdik. Tensip buyurursanız talebelerimizi konuyu kavrayıp, kavrayamadıklarının bir müzakeresini yapabilirsiniz" deyince Mustafa Kemal;

"Hayır hocam. Siz mutadınızı yapınız" diyerek kontrolü hoca efendiye bırakır. Beş dakikanın sonunda çıkış zili çalar. Atatürk, Hey'et ve Hoca Abdullah Efendi laboratuvarın salonuna çıkarlar Mustafa Kemal Hoca Efendinin yanına yaklaşarak bir eli koluna girer diğer eli ile sakalını gösterek; "hoca efendi: sakalınızı kesmeniz olmaz mı?" deyince Abdullah Efendi sakin ve samimi bir ifade ile; "Paşa Hazretleri... kafamı kes sakalımı kesme" şeklinde bir cevap verir.

Bu diyalog karşısında hey'et yine endişe dolu bir bakışla Abdullah Efendinin akibetini ve Atatürk'ün hoca efendi hakkında hükmünün ne olacağını büyük bir heyecanla beklerler. Atatürk ve Hey'et müdür odasına girerler. Abdullah efendi hakkında menfi bir hükmün verilmesinden endişelenen lise müdürü Cafer Sadık Bey hemen lise şeref defterini Mustafa Kemal'in önüne kor. Büyük asker güçlü devlet adamı, olgun insan Mustafa Kemal şeref defterine tarih Kayseri Lisesi hakkında kanaatlerini şöyle belirtir. **"Kayseri Lisesine müdürüyle, muallimleriyle, bütün talebesiyle Cumhuriyet'in ateşli, feyizli bir ocağı bulduk."**

Daha sonra Atatürk, Abdullah efendiyle sohbet eder, hocanın ders takririndeki otoritesini, bilgisini çocuklara aktarmadığı hünerini; hasılı öğretmenlik formasyonunu cesaretini takdir edici sözlerle ifade ederek iltifat ve tebrik eder.

Bir aralık lise müdüründen Hoca Efendinin maaş durumu hakkında bilgi alan Mustafa Kemal bu durumu özel kaleme not aldırır aradan bir ay geçtikten sonra Abdullah Efendinin maaş kadrosunda iki üst dereceye terfi ettirildiğine dair yazılı emir gelir. Lise müdürü Cafer Sadık Bey Abdullah Efendiye makama davet ederek bu haberi bir yandan müjdelerken, diğer yandan Hoca Efendiye tebrik eder. Abdullah Efendi, bu takdir karşısında fazla bir sevinç göstermez. Okul Müdürüne hitaben:

"Müdür bey çok teşekkür ederim, Paşamıza minnettarım, ancak ben bu iki terfi hak etmedim. Birinci terfi hakkımdır, ikincisini henüz hak etmedim. Bunda büyük milletimin hakkı vardır. Bunu kabul edemem, bu hak benim için helal olmaz" deyince Cafer Sadık Bey şaşırır:

"Aman Hoca Efendi... Bunu biz iade edemeyiz, bu emir Reiscumhurun marifetiyle gönderilmiştir. Deyince Abdullah Efendi: "O halde rica ediyorum, bu bir derecenin farkı maaşım her ay muntazam olarak Hilal-i Ahmer (Kızılay) Cemiyetine kesilsin.

14 Ekim 1924 günü Kayseri halkı bir bayram havası içinde büyük Gazi'lerine "İsrarı hürmet ve muhabbet" eylerler.

Akşam şereflerine bir fener alayı düzenlenir ve Kayseri Lisesi öğrencisi Behçet Kemal (Çağlar) Bey'de vatanperâne ve ateşli bir nutuk irat eder. Halkın hissiyatına bir hakkın tercümanı olan nutuk halk tarafından sürekli surette alınıyor...

Hakimiyeti Milliye gazetesinin 15 Ekim 1924 günlü 1247 sayılı nüshasını dört sütun üzerine dolduran ve büyük puntolarla verilen nutku birlikte okuyalım:

"Behçet Kemal'in nutku: "Paşam, Türkiye'nin ortasında olan şehrimizde hem manen hem maddeten Türkiye'nin bir kalbi halindedir.

Türkiye'nin damarlarında dolaşan kandaki kahramanlık, istiklal nabızlarını sen verdin ve veriyorsun.

Bu gün sen çocukların babası, gençlerin kardeşi, ihtiyarların oğlusun. Türkler sana böyle bir sevgi besliyor.

Zamanın eli bir İskender'i göklerden çıkarır bir Napolyon'u yahut cüret ve besaletin bir heykelini yıkar. Bir Fatih'i Bir Yavuz'u dillerden silebilir. Fakat, O el kalplerin en mütena köşesine uzanırken huşu ile titrer, kırılır ve mağlup olur. İşte o köşe, senin yerindir. Güneş geceleri kaybolur, gündüzleri bulutla örtülür, lakin bir güneş vardır ki, bulutsuz, saf, yüksek bir semanın ufkunda doğmuştur. Ne gece, ne gündüz onun ziyasını mahvetmez. Bu nema istiklalın semaşı, o ufuk milletinin nasiyesidir. Güneş sensin, Sönmezsün, sönmeyeceksin..."

Behçet Kemal (Çağlar) coşmuştur artık. 1919 yılının karanlık günlerini dile getirir.

"Meşum mütareke anları idi, türküler dünyayı en kara gördüğü zamanlardan biri artık Türkiye'nin göğsüne korkunç bir karanlık gece çökmüştür.

Aradan yıllar geçti, fakat gecelerden daha uzun bu gecenin sabahını bekleyen göklere içlerinde betbinlik, esneyen gölgeleri titreterek yere eğilmiş ve bir kaç damla yaş dökmüştü. Bir gecenin tülûdan evvel şarkta beliren kırmızıklar şefkatler gibi Anadolu'nun şarklarında Erzurum ve Sivas Kongreleri belirdi. Artık şafak, atmıştı. Artık güneş doğacaktı. Füsûnkâr ziyalarını kalpleri gözleri gördü ve aydınlattığı havayı vicdanların, mefkûrelerin ciğeri içti. İşte bu güneş deminki güneşti. Sen böyle doğmuştun değil mi Gazi Paşamız?

Yine o gecelerden birine dönelim: Kamer sabahın beri oynayan faciyanın katli aksini parlak sathında göstermemek için karanlıklara karışmış arzi kalplere matem tutulan hâile engiz bir mersiyenin gürlütüsüyle çalkalanmıştı. Rüzgarlar bir an için durmuş kainat hareketi muntazamasını bir an için kaybetmişti. Anadolu yanıyordu..."

Ama, bu karanlık günleri hazırlayanları da layık oldukları çamura batırmaktan geri durmaz.

"Maşın ötesinde bir seyritalan hunharlığı ile sırtın İngiliz İmparatorluğu Peleneşinin ihtiyar haydutu Kostantiniye insanıyet namına teşir ediyordu. Elenizmin sayfiye hatırada dün keşfettiği menkibeleri kaydetmek isteyen o ihtiyar haydut, o siyasi sergerde korkuyordu..."

Ve Mustafa Kemal'in o sergerde hayduta gerekli dersi verdiğini ve Türk'ün yenilmemiş gücünün emperyalizmi dize getirdiğini anlatır...

"Anadolu'da ise tahaccüp adam, siyah bir kaputa bürünmüş kutlu bakışlı bir adam gözlerini garba çevirmişti. Baktı, uzaktan bir cephenin üzerinde bir baykuş gibi tüten gecenin karanlıkla hayali bir imparatorluğun maziye karıştırırken Maşın ötesinden insan kanıyla geçen İngiltere emperyalizminin korkunç heykeli de zalimin korkunç ve mütevevsih vücuduyla beraber karanlıklara karışıyordu..."

Behçet Kemal, Türk ulusunun benliğindeki yurtseverlik duygusunu geliştirdiğini, bir araya topladığını ve Türk Ulusunun kendisine güven ve inan gösterdiğini şu sözlerle dile getirir:

"Bu millet damarlarında dolaşan hür kanı, mavi gözlerin derinliğinde titreyen dehanın bir kıvılcımla ateşlerken eğer onun besaletinden emin olsaydık yine bendim olmayacak ve ruhunda yarattığım inkılabı azminle besleyecek ve yer yüzünde aleme gösterecektir. Türkün büyük imanı ölmeyen, öldürülmeyen azmi, yılmayan besaleti sana rehber oldu.

İnkılapta senin şerefini Türkiye'nin şerefinden ayırmak bir hatadır. Senin şerefün Türk'ündür. Türklüğün şerefi senindir. Sen olmayaydın şimdi istiklaline kavuşamayacaktı. Eğer, o olmasa sen olmayacaktın.

Efendiler, size bir Türklük azmini, imanını, istiklal arzusunu isbat et derlerse, eskisi gibi maziye dalmayın, daima ümitle atıye bakan gözlerinizi arkaya çevirip de bir aşiretten bir devlet kurduk, kırallara emir verdik demeyin. Böyle bir anda şu karşıda duran, ve Türk'ün bütün hasletlerini canlı bir temsili olan Paşa'mızı gösterir. Çünkü, O, bir Mehmetçiğin azmiyle kazandığı zaferle dünyayı titretti. Alem ona manen ram oldu. Seni görmemiş bir Türk için sana kavuşmak; istiklali görmek, hürriyete kavuşmak kadar kutsaldır.

İşte biz bugün sana kavuşmanın mutluluğu içindeyiz. Bunun için derin minnetlerimizi, en hareketli teşekkürlerimizi arz ederiz. Paşam.

Senin de böyle bir emelin, yaşatmak isteğin kutsal bir gaye vardır değil mi? Biz bunu senin emsalsiz vatanperverliğinden sezdik. Ve sarsılmaz hayırseverliğinde okuduk. Gayen, mefkûrenin ebedi olmasıdır, değil mi Paşam?

Paşam, gözlerimizi atıye çevirerek, ellerimizi vicdanlarımızın üzerine koyarak yemin ediyoruz ki, mefkûreni ebediyen yaşatacağız. Bu gün bütün gençler Cumhuriyetin ne demek olduğunu anlamıştır. Bu günkü gençlik uykudan silkinmiş, zinde, milletine kiskanç bir kitledir. Gençlik Cumhuriyetin ne demek olduğunu anlamış, ateşli kanına mefkûreni aşmıştır, Paşam...

Parlak, cesur gözleriniz karşısında arayan ruhlarınız son zafere en kutlu tak olmuştur. Cumhuriyetin temeli kalbimizde atılmıştır.

Seni yakından görmek, işte bize yol gösterecek eller, işte bizden istiklâle giden en doğru yolumuza ilk defa gören gözler, işte bir aslan pençesi kuvveti deviren bilekler diyebilmek, bakmak, uzun, uzun huşu ile hürmetle bakmak en büyük bahtiyarlıktır..."

Öğrenci Behçet Kemal (Çağlar), öğrenci arkadaşlarının hislerine tercüman olarak, nutkunu şu sözlerle bitirdi:

"Muhterem Paşam, Kutsal arzunuz veçhile fikri hür, vicdanı hür, irfanı hür, bir nesil yetiştirilen, yetişen talebe arkadaşlarımızın ruhlarında kaynaşan, hürmeti samimiyet menbalarında sızan şu sözlerime nihayet verirken bütün Türkiye'nin en büyük emeli, en devamlı duasını tekrar edeceğim: Milletnin ve Ordunla varol..."

Behçet Kemal (Çağlar)'ın bu içten gelen samimi duygularla ifade edilmiş nutkuna Reiscumhur Gazi Mustafa Kemal Paşa teşekkürlerini bildirerek, kısa bir cevap vermiştir.

Mustafa Kemal Paşa: "Ezcümle: Mazinin mütereddid çürümüş zihniyeti ölmüştür. Bütün dünya bilmelidir ki, Türk milleti hakkını, haysiyetini şerefini tanıtmaya kadirdir.

Türk vatanının bir karış toprağı için bütün millet bir vücut olarak ayağa kalkar, haysiyetinin bir zerresine, vatanın bir avuç toprağına vuku bulacak tecavüzün küçüğü, büyüğü yoktur." buyurmuşlardır" diyerek bitirir gazete günün haberini...

Ve Mustafa Kemal Paşa Kayserililerin sevgi gösterileri arasında yolcu edilir.¹⁰

III- Mustafa Kemal'in yurt gezileri esnasında üçüncü defa olarak Kayseri'ye teşrifleri 20 Eylül 1928 tarihinde gerçekleşir. Bu tarihlerde Mustafa Kemal'in gerçekleştirmek isteği inkılaplardan biri olan Harf inkılabının hazırlık çalışmalarının bir bölümünü Kayseri'de gerçekleştirir. Bu seyahatında Kayseri Belediyesinin eski binasının bahçesinde kara tahtanın başına geçerek yeni harflerin yazılı ve öğrenim kolaylığı ile ilgili bir de konferans verir. Heyet buradan Kay-

seri Lisesi'ni ziyaret eder. Lise merkez binasının portal kısmının önüne konulan bir kara tahta üzerinde evvelki konferansının bölümünü de burada öğretmen ve öğrencilere verir. Bu tarihi olayı vesikalandıran resim 1978 veya 1979 yılının 10 Kasım tarihli Cumhuriyet gazetesi 10 Kasım ilavesinde yayınlanmıştı. Ancak tarafımızdan temin edilememiştir. Kayseri'nin Belediye binası önünde Atatürk ve İsmet Paşa'nın halka yeni yazıyı gösterirken çekilmiş tarihi fotoğraf Kayseri Lisesi dergimizin kapağında yayınlanmaktadır.

Atatürk'ün bu tarihi ziyaretinin ebedileştirmek için Kadirşinâş Kayseri Lisesi mensupları ve Kayseri halkının destek ve yardımları ile merkez binanın portal kısmının önüne zarif bir kaide üzerine Gazi Paşa'nın büstü diktirilmiştir.

IV- Mustafa Kemal'in Kayseri'yi son ziyaretlerinde 4-5 Şubat 1934 tarihlerinde gerçekleşmiştir. Bu gelişlerinde Ulu Önder Kayseri'nin imar, ekonomik, kültürel gelişmelerini yakından takip etmiştir. Uçak fabrikasını ziyaret ederek incelemelerde bulunmuş, Hunat Hatun Medresesinde Kayseri ve çevresinde (Kültepe) çıkarılan Hitit eserleri ile donatılmış Arkeoloji müzesini gezmiştir. Aynı binanın içinde bulunan Hunat Hatun türbesinin mimari tarzındaki güzelliği karşısında takdirlerini belirtmiştir. Daha sonra halk arasında Mimar Sinan yada Kurşunlu Cami olarak bilinen Ahmet Paşa Camiini gezerken mimari tarzı hususunda ilgililerden bilgi almıştır.

Kayseri'nin bir sayfiye kasabası olan Talas'ın Şahin Kaya semtinde kesme taştan yaptırılan iki katlı Gazi köşkü gezdirilerek anahtarı teslim edilmiştir. Köşkün cumbasında bir de kahve içen

Mustafa Kemal Atatürk binanın mimarı tarzını Talas'a ve Kayseri'ye hakim bir şekilde yerleşim güzelliği karşısında bu köşke kendi tabiri ile "Han-ı Erciyes" terkibi ile isimlendirmiştir.

Mustafa Kemal Atatürk bu gezisinde üçüncü kez Kayseri Lisesini ziyaret ederek öğrenciler tarafından oynanan İstiklâl Savaşını anlatan "Ümidin Güneşi" adlı bir piyesi izlemişlerdir. Bu mutlu günü Kayseri Lisesinde o yıllarda öğretmen olan (iki yıl iki buçuk ay okul müdürü olmak üzere) on yıl kadar fizik öğretmenliği yapmış olan 1911 yılında doğan emekli öğretmen üyesi Ali Tekol Bey'den dinleyelim:¹¹

Atatürk Latife Hanımla beraber Kayseri'ye gelmişti. Liseyi ziyaretlerinde öğrenciler, İstiklâl Savaşını anlatan (Ümidin Güneşi) adlı bir temsil oynamışlardı. Üst salonda temsili izleyen 400-500 kişi vardı temsilin bir tablosunda bir Türk askeri ölürken, nişanlisına şu şarkıyı söylüyordu:

*Kumandanım emir verdi: Savaş var
Gidemezdim, Kaçamazdım ölüm-den.
Ey Türklüğün güzel kıızı, sıkılma
Avuçlarla kurşun attım, oç aldım.*

İşte bu sahne karşısında Atatürk ağlamaya başlamış ve eşi Latife Hanım da "Gazi'yi burada ağlamaya mı getirdiniz?" diyerek perdeyi kapattırmıştı. Fakat Gazi Mustafa Kemal Atatürk bu temsilden çok duygulanmış ve arkasını imzaladığı bir büyük yağlı boya tablosunu liseye hediye etmiştir. 15.30'da Kayserililerin çoşkun ve candan tezahürat ve alkışları arasında trenle Niğde'ye gitti.

(Bu tabloda dergimizin arka dış kapağında yayınlanmaktadır.)

FAYDALANILAN KAYNAKLAR

- (1) Tahsin Öztin-Mustafa Kemal'den Atatürk'e sayfa 3
- (2) Mashar Müfit Kansu- Erzurumdan Ölümüne Kadar Atatürk'le Beraber - Cilt 2 sayfa 490 491 aynı bilgiler 1904 doğumlu o zaman atatürk'ün ziyafet sofrasında bulunan, Müzik heyetinde ud çalan ve halen yaşayan Necip Oyman tarafından da anlatılmıştır.
- (3) Erciyes Dergisi sayı 46-47 Yıl 1946 sayfa 29
- (4) Anadolu ve Rumeli Müdafai Hukuk Cemiyeti Heyat-i temsiliyesinin KayseriAhalisi Muhteremesine Beyannamesi- Atatürk'ün Tamim Telgraf ve Beyannameleri (Türk İnkılap Tarih Enstitüsü Yayınları)
- (5) Yusuf Özmerdivenli-Kayseri Lisesi 1984-1985 Yıllığı sayfa 19-20
- (6) Enver Bohnan Şapolye-Mustafa Kemal Paşa ve Milli Mücadelenin İç Alemi. sayfa 198-199
- (7) Hakimiyeti Milliyet Gazetesi (14 ekim 1924 tarihli ve 1246 sayılı nüshası)
- (8) Mustafa Parlak - Öğretmenler Günü Armağanı 24 Kasım 1985. sayfa 31-32
- (9) Hakimiyet-i Milliyet Gazetesi (15 Ekim 1924 gün ve 1247 sayılı nüshası)
- (10) Ömer Çelebi Atatürk Kayseri'de 1973 sayfa 82
- (11) Kadir Özdamarlar- Öğretmenler Günü Armağanı 24 Kasım 1985 sayfa 53
- (13) Kadir Özdamarlar - Akın Gazetesi 1992
- (14) Başöğretmen atatürk - M.E.B. yayını

İnsan olmaya geldim

*Peygamberin ocağında,
Dervişlerin dergâhında,
Yunus'un sevdasında
İnsan olmaya geldim.*

*Bölücülük bilmem niye?
Kabroludum hep sevgi diye,
Mevlânın izni ile,
İnsan olmaya geldim.*

*İnsan fani dünya yalan,
İnsanlıktır, geri kalan
Bilmem nedir ki kavgam!
İnsan olmaya geldim.*

*Ölümlü yoktur sanma sakın!
Mezarlardan ibret alın
Şeytana uyma sakın
İnsan olmaya geldim.*

*Ne kavgaya, ne zulme,
Ne de insan öldürmeye,
Barış, kardeşlik olsun diye
İnsan olmaya geldim.*

*İnsanlığa çağrım budur,
Yolum Hakk'ın yoludur,
Tek derdim var işte budur,
İnsan olmaya geldim.*

Mustafa Yıldız
6/G 9722

Bana

*Gelsene, dedi bana,
Kalsana, dedi bana,
Gülsene, dedi bana,
Ölsene, dedi bana.
Geldim,
Kaldım,
Güldüm,
Öldüm...*

Sermin DİK
4/C 7546

Göz Yaşları

*Mercan mercan damlacıklar dökülürse;
Belki bir ana için
Belki bir baba için
Belki bir yar için...*

*Benimki ne bir yar, ne bir baba
Ne bir ana için
Benimki ölmüşler için
Kara toprağı yorgan, döşek yapanlar için*

*Onlar için bu yaşlar
Gözlerden dökülen yaşlar
Bir inci gibi saf ve temiz
Ana kucağı gibi şefkatli
Baba şefkati gibi sonsuz.*

*Acı bizim yüreğimiz
Acı bizim kalbimizin sonsuz derini,
Orada acılı yürekler var
Acıyla yoğrulan kalpler.*

*Kara toprakta yalnız
Ne bir ana, ne bir yar, ne de bir baba
Sade bir kara toprak
Nasıl yatarlar orada yalnız toprakta
Nasıl?*

CENNET TÜRK
HAZ.B 342

Barış Dünyası

*Dünyayı sevmek diyorsun
Doğanın güzelliklerini
Kır çiçeklerini
Dağ başında yalnız kalmış insanları
Yaşlıları ve papatyaları
Anne göğsünde uyuya kalan bebekleri
Düşünün!
Çamurun içinde akşama kadar oynayan çocukları
Elleri paramparça olmuş köylüleri
Şafak ile birlikte kalkmış anayı
Pamuk toplayan ırgatı
Harç taşımaktan kambur olmuş vücutları
Savaşın içinde ne yapacağını şaşırılmış
İnsanları
Açlığın da ne olduğunu öğrenen
Çocukları
Savaşta kör bir kurşunla öldürülenleri
Feryat eden anaları
Sevginin bile çok görüldüğü insanları
Acıların yanında
Yalnız bırakılanları
Düşünelim!*

Ayten Özdemir
YabD.1/D 277

Son

Yüreğimin solan tüm haykırışlarında çaresizliğin, korkunun derin izleri gizli. Hayatın en acı mesafesinde bile mutluluğun anlaşılmasın duvarı yer yer kendini göstermekte. Belki de amacını doruğuna ulaşmış olmanın zevkleri ile çalkalanmakta.

Amansız bir yolda yürümek.. Kim bilir ne acıdır... Oysa duygularım çağlayan bir ırmak gibi sade ve pırlı pırlı. Fakat gözlerimde taşıdığım izlerin hepsi bir tecrübenin eseri, unutulmaz acıların açtığı bir hayatın hikâyesi.

Her şey bir ihtirasla başladı. Yaşamaya hasret olan ben, hayatın ne olduğunu dahi bilmeden karanlığın esrarlı perdesi altında gömüldüm. Hayallerim kuru birer gölgeden, ümitlerim beni yakan birer ateş parçasından farksızdı. Yalnızdım...

Yalnızlık anlatılabilir mi?

Her geçen gün benden bir şeyler alan yıllarıma şöyle bir bakıyorum: Bir zamanlar içine gömüldüğüm kitaplarım yabancı, kalem tutan elim zehirli bir hançer gibi yüreğimdeydi. Ya okul yolları, beni sonsuz bir karanlığa mahkum eden hapishane. bu hapishaneden kurtulmaya çalışıyorum. Çaresiz...

Bana öyle bağlanmıştı ki bu ipi çözmek imkânsız gibiydi.

Acılar beni daha onüç yaşında bir çocuk iken yakaladı. Geçmişimi, geleceğimi, her şeyimi alan o kaza gözlerimi gözlerimi tutsak etmekle kalmamış, tekerlekli bir sandalye ile yürüebilme ümitlerimi de alıp götürmüştü. Sadece bunlar mıydı yitip giden?... Bütün bunlardan sonra bana miras olarak ne mi kaldı? Belki de düşman olduğum kin ve nefret en yakın iki dostum oldu.

Bazan duygularımla yürüyör ve görüyör. Fakat nereye gittiğimi, hangi handa konaklayacağımı bilemeden yol alıyor, karmaşıklıklar dolu yükü taşıma hevesi içinde sona daha da yaklaşıyorum. Bitip tükenmek bilmeyen yalvarışlara bir son vermek istiyör. Nafile, çevremi öylesine kuşatmışlar ki göz yaş selleri bile bu duvarı yık-

Evet, sevgili dost, çok dayandım olmadı. Göz yaşlarımı saklayayım dedim, yüreğime akmalarını

engellemedim. Kaderin son aşamasında yaşamla mücadele ediyör. Tanrının beni affetmesini dileyerek kutsal yaşamın içine kendimi bırakıyör. Bilemiyör acılarım son bulacak mı? Tek tesellim acı çeksem bile bunun ruhuma zarar vermeyeceğidir. Onun acısı ne yamandır bilemezsin.

maya yetmiyor. Çaresiz, kaderin pençesi arasında ezilmeye mahkumum.

Yarınlarm, bu sözcüğü düşünmek, ızdırabın kamçılarını, her an üzerimde olduğunu bir daha anlama, yüreğim dayanabilir mi? Bu acılara göğüs germek beni yok etmeye yetmez mi?

Gülüşlerimde bile hasretin kızıl ateşi beni yıkmaya hazırlanıyordur. Bak, gözlerim bir canı görmeye hasret. Ruhumun çektiği eziyetleri anlatmak mümkün mü? O parmaklığın ardına geçip donuk bir kucak açmak onun üzüntülerine ortak olmaya çalışmak mümkün değil...

Gecelerin ardından gelen gündüzler ne güzel olsa gerek. Oysa ben hep geceyi yaşıyör. Fakat ne yıldız, ne gezegen ne de ay var bu dünyada. Sonsuz bir boşluk hiç acımıyör bana. Merhamet de dilememem ki, belki de bu hayata saygı duyuyörumdur. Buna değer mi anlamam ya...

Bazan kendimi bile hatırlamıyör. Hatırlamak istemiyör. Biliyör insanlar benimle karşılaşmak istemiyörler. Oysa bilseler onları nasıl sevdiğimi. Bir bilseler onlarla saatlerce konuştuğumu, onların duygularını çok iyi bildiğimi... Bilmezler, duyamazlar çığlıklarımı...

Bakıyör görevimiyör, insanın yürüyemiyör. Yine de yaşıyör. çünkü bu bağdan kopamı-

Ümit

yorum. Beni anlayabilir misin? Dinle, karanlıkların, çıkmaz bir sokağın çocuğu olmuşum ben. Üzüntüm herkesin sahip olduğu bedeni eksikleri değil. Bu fani hayat elbet bir gün son bulacaktır. Çöküntüm mazi değil, yıkılmışlığım bir yatağa mahkum olmak değil!

Çırpınışım, haykırışım; ruhum mutsuz. İnan birçoğumuzu sokalara iten de bu.

İlgisizlik, anlayışsızlık, bencilik...

Bazan düşünüyörüm da, mesut olmak, korkunu zincirlerini kırmak, bana uzatılacak ellere şefkatle sarılmak. Bana kimliğimi unutturabilecek mi? Sen de bir "insansın" sözcüğü beni teselli etmeye yetecek mi? Yetmezse bile ruhumu bir nevi doyuracaktır, bir nevi gıdam olacaktır. Yeter ki onlar acıma duygusu ile bana bakmasınlar, zoraki gülümsemelerle beni kandırmasınlar. İçtenlikle bana yaklaşsınlar. Bilsinler onları onlardan daha iyi tanıdığını.

Evet, sevgili dost, çok dayandım olmadı. Göz yaşlarımı saklayayım dedim, yüreğime akmalarını engellemedim. Kaderin son aşamasında yaşamla mücadele ediyörüm. Tanrının beni affetmesini dileyerek kutsal yaşamın içine kendimi bırakıyörüm. Bilemiyör acılarım son bulacak mı? Tek tesellim acı çeksem bile bunun ruhuma zarar vermeyeceğidir. Onun acısı ne yamandır bilemezsin.

Benim, benim gibiler ruh ezikliği içinde yok oluyörler. Bunu anla ve son nefesini veren bir hastanın son satırlarını hafife alma. Bugün ben yarın sen olabilirsin. Bunu istemiyör musun? İnsanlara hoşgörülle, içtenlikle yaklaş. Boş hayallere kapılma. Belki bir noktaya kadar sürünürsün. Ondan sonrası... Ebedi mutluluğu yakala. İyi düşün hayatının dönüm noktasındasın. Yine de soruyör musun? Bunları sana niçin anlattım?

Yüreğine sor, o sana cevap verecektir!

3/11/96
BEHİYE BOZDEMİR
YAB.D. 1/E 137

Hz. Mevlana

İslam âlemine, yeni bir ruh nefbeden, akılcılığın ve durgunluğun üzerindeki tozları üfleyen, onları silkeleyen ve ölü gönüllere İslamî hayat canlılığını getiren Hz. Mevlana, Belh'ten göç eden büyük bir âlim ailesinden gelmektedir. Önce Karaman'a yerleşmişler, sonra da Konya'yı mekan tutmuşlardır.

Zamanında pek çok öğrenci yetiştirmiştir. Yetiştirdiği öğrenciler kendinden sonra Mevlevilik tarikatını kurmuşlardır. En önemli eseri Mesnevi'dir. Farsça yazılmıştır ve 26000 beyitten oluşmaktadır. Mevlana'nın Şems-i Tebrizi ile karşılaşmasından sonra hayatının akışı değişmiştir. İnsanlardan uzaklaşmaya başlamış, inzivaya çekilmiştir.

Selçuklu yakınında halka moral takviyesinde bulunmuştur. Ölümü İslam âlemi ve Konya için büyük bir kayıp olmuştur.

Ölüm günü için "Şeb-i Arus" (Düğün gecesi) benzetmesini yapan Mevlana Celadden-i Rumi için her aralık ayında merasimler yapılır. Bunlar içinde Sema gösterilerinin ayrı ve önemli bir yeri vardır.

Kısaca kendisini andığımız Mevlana'nın bir sözüyle yazımızı bitirelim:

Bir kimseyi tanımak istiyorsan, düşüp kalktığı arkadaşlarına bak.

Arife ÖZDAMAR

5/A 8951

İşte öyleyim

Umutlar düşerken yerlere bir bir
Gözler nemli bakar yollardan
Diller yanık bir türkü söyler ya içten
İşte öyleyim...

Özlem sarar dört bir yanını,
O an sitemler savurur sevgiliye için
Bir yandan karşı koyar ya benliğin
İşte öyleyim...

Yitikler çıkar art ardına
Teselli bulamazsın tutmaya
Kimsecikler anlayamaz ya insanı,
İşte öyleyim...

Venbar BOZDAĞ

6/A 6011

Dört rengin ihaneti

Gözlerinin hasretine,
Bedenimin tir tir titrediği sevdiğim,
Yalnızlığımı kan tükürmek bu benimkisi
En uzuğumdaki yıldızların ışığında
Bir çaresizliğin bağıra bağıra
Merhaba demesi hayata
Simsiyah gözlerin,
Simsiyah saçların
Cehennem kızılı dudakların
Ve ebruli çiçek misali sen
Bu dört rengin ihanetini koy yerine.
Kimsenin bilmediği ve ulaşamadığı
Bir ağacın üzerine kazıdım seni.
Artık ellerim apansız titriyor
Düşünceler dindirmiyor devingenliğimi
Yüreğim gelmiyor artık sevdaya
Yüreğim gelmiyor çocukluğuma
Ve ben artık unutamıyorum.
Nerde bir deprem olsa
Sen çöküyorsun ama yıkılmıyorsun
Öyleyse bu
Ya kaostan kaosa
At koşturmak
Ya seni sevmek
Ya da bir bütün hâlinde
Dört rengin ihaneti olsa gerek...

Reyhan YILDIRIM

8332 6/B

Nerdesin ?

Yüzün benden uzakta
Beni görmez.
Ellerim seni tutmaz
Neden yokmuş gibi bende durur.
Ne işe yarar bu gözler!
Gözlerinde kendini görmedikçe
Ya bu bu eller,
Ellerinde kenetlenmedikçe,
Ne işe yarar?
Nasılsın diye sormadığım,
Seni soruyor bana iyi midir diye.

Ferda ÇELİK

6/B 7419

OSMAN GÖRGÜZ
Kayseri Lisesi
Rehber Öğretmeni

Test çöze çöze başarılı olunur

Öğrencilerimiz adeta ÖSS ve ÖYS deneme sınavlarından kaçıyorlar. Bilseler ki her öğrenci zamanla konuların ayrıntılarını unuttur. Tekrarlandığında bilgiler yeniden kazanılır. O zaman ÖSS ve ÖYS sorularını ilk denemede aldıkları puanlar morallerini bozmayacak, tekrarlarında ve yeniden çalışmalarında, testlere cevap verme yöntemini anlamada kendilerine kılavuz olacaktır.

Lise öğrencilerimizde gördüğüm anlayış şudur: Her okul kendi seviyesi üzerindeki bilgili zannediyor. Endüstri Meslek Liseleri liseliyi, liseler Anadolu Liselerini, Anadolu Liseleri Fen Liselerini geçilmez olarak görüyor.

Fen Liselerine bakıyoruz, yüzbinlerce öğrenciler arasından seçilmiş beş bin nüfuslu öğrencilerimizde başarı oranı %54.

250000 öğrencini yüksek öğrenime başladığı ülkemizde "seçkinler" lisesinde başarı %54. Yani bu öğrenciler de kendilerinden beklenen başarıyı gösteremiyor. Bu başarı oranına bakıp "yüksek tahsil yapmak şart mı?" diye sorulabilir. Cevap da şu olur: "Bu öğrenciler sınava girdiği halde başaramıyorlar veya istedikleri yeri kazanamadıkları için gitmiyorlar."

Doğrudur. Birbuçuk milyon öğrenci ÖSYM'ye başvuruyor, sınava girmek için. Bu öğrencilerin ne kadar gerçekten sınava hazırlanmıştır? Ne kadar sınava giriyor görülmüştür? Yani çevresinin ayıplamasından çekindiği için zoraki dersaneye gitmiş, sı-

nava kazanmak için değil mecburen girmektedir. Ne kadarı, zaten ümitsiz yani hazırlanmadan girmektedir? Kaç öğrenci daha iyi bir yüksek okul umuduyla sayıyı kabartmaktadır? Bu oranları göz önüne alarak kendi konumunuzu doğru değerlendirmek zorundasınız.

1996 ÖYS sonuç kartlarında şu not vardı: "130000 öğrencimiz fen sorularında 4'ün üzerinde net yapabildiği için fen puanları hesaplanmıştır." Matematik puanıyla öğrenci alan bölümlere girmek için fen sorularını da yapması gerektiğini düşünürsek bu rakam çok düşük kalıyor. 1996 yılında ÖSS'de 30 sayısal net çıkaran öğrencilerin girebileceği pek çok iki yıllık yüksek okul vardır.

Lisede, yüksekokullara hangi şartlarda girildiğini araştırıp öğrenmeyen öğrencilerimiz derisi öğrenmeyi de bir başka bahara, yani dersaneye bırakma eğilimindedir. Şunu kesinlikle bilmelisiniz ki, lisede öğrenmediğiniz, sindiremediğiniz konuları dersanede hem öğrenip, hem de pratik test çözümleri yapmanız mümkün değildir. Yani konu öğrenilir, pekiştirilir daha sonra hızlı test çözümleri gerçekleştirilebilir. Konuyu öğrendikten hemen sonra o konunun (konu tarama testleri KKT) testlerini yaparak kendinizi yıl sonuna kadar kandırabilirsiniz. ÖSS ve ÖYS denemelerinde tıraşınız gözlerinizi zihin önüne dökülür.

Bilgi ne okul çeşidinin ne şahsın tekelindedir. Bilgiyi bili-

yorsan senindir. Çalışma devamlı ve kararlı ise başarıya hazırsın demektir. Başarı hangi konulardan ne kadar net çıkarabildiğine bağlıdır. Konulardan çıkan soru sayılarını hizmetinize vererek Kayseri Lisesi öğretmenleri olarak başarınıza yol vermek istedik.

Her yıl geçmiş senelerin en az iki ÖSS ve ÖYS sınavlarında kendinizi deneyerek soru kökünü anlamaya, cevaplara eleme yöntemiyle (yanlışlığını anladıklarınızı atarak) yakalamaya çalışınız.

Öğrencilerimiz hangi dersin hangi konularından ne kadar soru çıktığını bilirlerse daha bilinçli çalışacaklardır.

Şu gerçek kavranmalıdır ki; bir konu bilinmeden o konu ile ilgili sorular cevaplandırılmaz. En azından bir konuyu öğrenip soruları çözmek veya bir dersin bütününe tekra edip sonra o dersle ilgili soruları çözmek test sınavlarında başarıyı getirir.

Yeteri kadar puan alamıyorsanız konuları bir daha okuyun, öğrenin sonra yeni testlerle kendinizi deneyin. Belki yüksek puanla öğrenci alan okullara giremeye bilirsiniz fakat sizin için uygun yüksekokullar ve başka kurumlar da vardır. Onlar da sınavla alacaklardır. Başarınız, sizin kapasitenize uygun en iyi okula veya kuruma girmeniz demektir.

1990-1996 Türkçe ÖSS-ÖYS sorularının yıllara ve konulara göre dağılımı

1990 - 1996 **TÜRKÇE** ÖSS - ÖYS SORULARININ KONULARA VE YILLARA GÖRE DAĞILIMI

YILLAR-KONULAR	90		91		92		93		94		95		96	
	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS
Ses bilgisi, yazım ve noktalama	2	5	2	1	3	3	3	5	3	3	3	4	3	3
Sözcük Türleri ve görevleri	1	3	1	6	5	6	3	4	1	1	3	2	3	1
Sözcükte yapı ve ek	1	-	1	3	-	1	4	2	-	-	1	2	-	-
Söz ve söz kalıplarında anlam	3	6	3	2	2	2	3	2	-	3	5	2	3	1
Cümlede anlam ve yargı çeşitleri	6	9	7	10	7	7	7	5	5	5	8	10	8	12
Cümlede yapı ve cümle çeşitleri	-	1	1	2	-	-	-	-	-	2	-	-	-	1
Cümlenin öğeleri	3	3	2	-	-	2	-	6	-	5	3	2	2	4
Anlatım bozuklukları	5	7	5	9	7	6	6	6	5	4	8	7	8	9
Paragraf	13	20	14	21	12	25	14	15	15	28	13	21	13	20
Anlatım biç., düşünce geliş yöntem	1	-	-	2	-	3	-	3	1	2	-	-	3	1
Edebiyat bilgileri	-	-	-	4	-	2	1	1	-	-	-	5	1	8
Türk edebiyatının bölümleri	-	8	-	2	-	3	-	7	-	10	-	8	-	4
Batı edebiyatı bölümleri	-	2	-	1	-	2	-	1	-	-	-	1	-	-

1990 - 1996 **FELSEFE** GRUBU ÖSS - ÖYS SORULARININ KONULARA VE YILLARA GÖRE DAĞILIMI

YILLAR-KONULAR	90		91		92		93		94		95		96	
	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS
Psikolojiye giriş	1	1	2	1	1	2	1	2	-	2	1	-	-	-
Duyum ve algı	1	1	1	1	-	1	1	1	-	2	1	1	-	1
Motivasyon ve uyum	-	-	-	-	2	1	1	1	2	-	-	1	1	-
Ruh sağlığı	1	-	1	1	-	1	-	1	1	-	1	1	1	1
Öğrenme, dil, düşünme, hafıza	-	3	-	1	1	1	1	1	1	1	2	1	2	2
Bireysel ayrılıklar	1	-	-	1	-	-	-	-	-	1	-	-	-	1
Sosyolojinin konusu	2	2	2	1	1	3	-	-	2	3	-	1	-	-
Sosyal yapı ve sosyal değişim	1	-	1	2	2	1	2	-	2	2	-	1	-	-
Kültür	1	1	-	-	1	1	2	-	2	3	1	2	-	2
Sosyal gruplar	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	-	-	-	-
Sosyal kurumlar	-	2	1	2	-	1	-	-	-	2	1	-	2	2
Sosyal tabakalaşma	-	-	-	-	-	-	-	1	-	2	-	-	-	-
Sosyal olgu	-	-	-	-	-	-	-	1	-	2	-	-	1	-
Demokratik aile	-	-	-	-	-	-	-	1	-	1	-	-	-	-
Ekonomi	-	-	-	-	-	-	-	2	-	1	-	2	-	-
Toplumsal değişme	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	1	1	1
Sosyal psikoloji	-	1	-	-	-	-	-	1	-	1	-	-	-	2
Klasik mantık	-	1	-	2	-	3	-	3	-	3	-	3	-	3
Sembolik mantık	-	3	-	2	-	2	-	2	-	3	-	1	-	1
Felsefe	-	4	-	4	-	5	-	4	-	5	3	6	2	6
İstatistik	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-

1990 - 1996 **MATEMATİK** ÖSS - ÖYS SORULARININ KONALARA VE YILLARA GÖRE DAĞILIMI

YILLAR-KONULAR	90		91		92		93		94		95		96	
	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS
Sayılar	12	6	14	7	9	6	14	10	14	10	9	6	10	5
Denklem ve Eşitsizlikler	2	-	1	1	3	1	3	-	-	1	6	-	5	1
Dört İşlem Problemleri	9	7	5	7	5	9	5	3	8	4	9	4	10	6
Kümeler Mantık	-	1	1	2	1	-	1	1	-	2	1	-	1	2
Bağıntı ve Fonksiyonlar	-	2	-	2	1	1	-	1	1	1	1	2	-	2
İşlem. Grup Hal.Cis.Mod.Aritm.	-	1	-	2	-	2	-	1	-	2	-	1	-	1
Polinomlar ve Çarpanlara ayırma	-	2	3	2	3	1	-	1	-	1	3	-	3	1
Açıl., üçgenler, dörtgen ve çokg.	3	5	5	3	5	5	6	5	5	5	6	8	8	5
Çember ve Daire	2	4	1	2	4	3	1	4	1	4	2	1	2	2
Uzay geometri ve katı cisimler	-	2	-	-	-	1	-	-	-	2	3	1	2	1
2. Derece Fonk.Denk.ve Eşits.	-	1	-	1	-	3	-	3	2	2	-	2	-	1
3. ve 4. Dereced.Denklemeler	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-
Doğrunun analitiği	3	2	3	1	1	2	-	-	3	4	4	3	2	-
Çemberin Analitiği	-	-	1	1	-	-	1	1	-	-	-	-	-	-
Trigonometri	-	1	-	2	-	2	-	3	-	1	-	2	-	3
Karmaşık Sayılar	-	1	-	2	-	1	-	2	-	1	-	2	-	1
Logaritma	-	1	-	1	-	1	-	1	-	1	-	1	-	2
Perm. Kom.Binom Olasılık	-	2	-	1	-	1	-	-	-	-	-	2	1	1
Vektörler	-	1	-	1	-	1	-	1	-	-	-	1	-	2
Toplam ve Çarpım Sembolleri	-	1	-	-	-	-	-	2	-	-	-	-	-	-
Diziler, seriler	-	-	-	2	-	1	-	2	-	2	-	1	-	1
Özel tanımlı fonksiyonlar	-	2	-	1	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-
Limit ve Süreklilik	-	1	-	3	-	2	-	4	-	3	-	3	-	2
Türev ve Uygulamaları	-	6	-	2	-	3	-	5	-	3	-	5	-	6
İntegral	-	1	-	3	-	3	-	4	-	2	-	4	-	3
Lineer Cebir	-	1	-	1	-	3	-	1	-	2	-	1	-	3
Konikler	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	2	-	2

1990 - 1996 **TARİH** ÖSS - ÖYS SORULARININ KONULARA VE YILLARA GÖRE DAĞILIMI

YILLAR-KONULAR	90		91		92		93		94		95		96	
	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS
Tarihin tanımı ve yardımcı ilimler	2	-	1	1	-	1	-	1	-	1	-	-	-	-
İlkçağ medeniyetleri	1	1	2	-	1	1	1	1	2	1	1	2	2	1
İslam öncesi Türk tarihi	-	-	-	-	1	-	-	-	1	1	1	1	2	-
İslam tarihi	1	1	-	-	1	1	2	1	-	2	2	1	1	2
İlk müslüman Türk devletleri	1	2	3	-	2	2	1	1	-	-	1	3	1	1
Osmanlı tarihi	3	8	2	9	4	6	4	6	4	9	6	9	4	9
Avrupa tarihi	2	3	1	-	2	2	2	1	2	-	2	1	1	1
İnkilap tarihi	6	11	8	13	6	12	6	14	7	12	4	9	5	12
Milli Güvenlik Bilgileri	2	3	2	3	2	3	2	3	2	2	2	2	2	2

1990- 1996 **FİZİK** ÖSS - ÖYS SORULARININ KONULARA VE YILLARA GÖRE DAĞILIMI

YILLAR-KONULAR	90		91		92		93		94		95		96	
	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS
Birimler ve nicelikler	-	1	1	1	-	-	1	2	-	-	-	1	-	-
Vek. Kuv. Denge, Mom.Ağ.B.Mak.	3	1	2	1	2	1	3	1	4	1	5	1	4	1
Küt.öz, kat.Sı.gaz bas.arş.probl	8	-	8	-	5	-	4	-	3	-	3	-	4	-
Sıcaklık, ısı, genişleme	1	-	2	-	2	-	5	-	2	-	2	-	3	1
Yeryüzünde hareket	-	-	-	2	2	-	-	-	-	1	-	1	-	1
Dinamik	-	1	-	1	-	1	-	4	-	2	-	3	1	3
Atmosferde hareket	-	3	-	1	-	1	-	1	-	1	1	1	-	-
Dairesel hareket	-	3	-	1	-	1	-	1	-	1	-	-	-	1
İş, güç, enerji	2	-	2	2	2	-	2	-	1	-	1	1	1	1
Elektrostatik kondansatörler	1	3	1	2	1	3	1	2	-	1	1	1	1	1
Doğru akım devreleri ve etkileri	3	2	1	2	2	1	2	2	2	1	3	2	2	2
Alternatif akım devreleri ve etkileri	-	1	-	1	-	1	-	2	-	1	-	1	-	1
Magnetik alan	-	3	-	4	-	2	-	2	-	2	-	3	-	2
Optik	4	1	3	2	2	2	3	1	3	2	2	3	3	4
Dalgalar	-	3	-	4	-	3	-	1	-	2	1	3	-	3
Atom, fotoelektrik, relativistik ener.	-	4	-	5	-	5	-	3	-	3	-	4	-	4

1990 - 1996 **KİMYA** ÖSS - ÖYS SORULARININ KONULARA VE YILLARA GÖRE DAĞILIMI

YILLAR-KONULAR	90		91		92		93		94		95		96	
	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS
Madde ve özellikleri	2	-	6	-	3	-	5	1	3	-	1	2	1	-
Mol kavramı ve kimya kanunları	-	-	1	-	2	2	4	1	-	-	2	1	1	-
Kimyasal hesaplamalar	1	-	1	1	-	1	-	-	1	-	1	-	2	-
Atomun yapısı ve periyodik cetvel	4	2	2	2	2	1	3	-	3	4	4	3	3	1
Gazlar	3	5	3	2	4	2	2	1	3	-	2	-	3	-
Çözeltiler	3	1	3	1	3	-	-	2	3	-	1	1	1	1
Radyoaktiflik	-	-	-	-	-	2	-	-	1	1	1	2	1	1
Kimyasal tepkimelerde enerji	-	1	1	1	-	-	-	-	-	1	1	2	-	2
Kimyasal tepkimelerde hız	-	1	-	3	-	1	-	1	-	1	-	1	-	2
Denge	-	-	-	2	-	1	-	3	-	4	-	-	-	2
Çözünürlük dengesi	-	1	-	-	-	1	-	-	-	1	-	-	1	2
Asit bazlar	-	3	-	5	-	2	1	3	1	1	-	2	-	1
İndir. yükseltgenme tepkimeleri	-	2	-	2	-	-	-	1	-	2	-	-	-	1
Hidrokarbonlar	-	1	-	-	-	4	-	3	-	3	-	3	-	4
Fonksiyonlu grublar	-	3	-	3	-	1	-	-	-	1	-	2	-	2

1990 - 1996 **BİYOLOJİ** ÖSS - ÖYS SORULARININ KONULARA VE YILLARA GÖRE DAĞILIMI

YILLAR-KONULAR	90		91		92		93		94		95		96	
	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS
Bilim	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Çeşitlilik (Sistemik)	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	1	-	-	-
Beslenme ve yaşama şekilleri	1	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	1	-
Yaşama birlikleri ve popülasyonlar	2	-	2	-	1	-	3	-	1	-	4	-	1	-
Virüs, Bakteri, terlik., kol.,yaş.bağ.	-	-	2	-	-	-	3	-	1	-	-	-	-	2
Canlıların oluşumu, evrim	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Hücre zarı ve zardan madde taş.şek.	-	-	1	-	-	-	-	-	1	-	1	1	2	-
Hücre organelleri	-	-	-	1	1	1	-	1	-	-	-	-	1	-
Kromozon ve hücre bölünmesi	1	1	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-
Metabolizma enzimler	1	-	-	-	-	-	-	1	2	1	-	-	1	-
Fotosentez	-	-	-	2	1	1	1	-	1	2	4	1	-	3
Fermantasyon, oksijenli solunum	-	1	1	-	1	1	-	1	-	1	-	-	-	1
Nükleik asitler, protein sentezi	1	1	-	2	1	1	-	-	1	-	2	1	1	1
Kan dokusu ve bağışıklık	-	-	1	-	1	-	1	2	-	1	-	-	-	-
Diğer hayvansal dokular	1	-	1	1	-	1	-	1	-	-	-	-	-	1
Bitkisel dokular	-	1	-	1	-	-	-	1	1	2	-	-	1	1
Üreme,	-	2	2	1	-	2	-	-	-	-	-	3	-	2
Gelişme	-	-	-	1	-	1	-	-	1	2	-	-	1	-
Kalıtım	2	3	1	2	-	2	2	3	-	2	-	3	1	3
Taşıma sistemi	1	2	-	-	-	2	-	-	-	1	-	2	1	2
Solumun sistemi	-	-	1	3	-	-	-	-	1	-	-	2	-	-
Sindirim sistemi	-	1	-	2	-	2	-	2	-	1	-	1	1	1
Boşaltım sistemi	-	1	-	-	-	1	-	1	-	2	-	3	-	1
İskelet ve kas sistemi	1	-	-	-	-	-	-	1	-	1	-	-	-	-
Hormon sistemi	-	-	-	1	1	-	-	1	-	1	-	-	-	-
Sinir sistemi	-	-	-	1	2	-	-	1	-	1	-	1	-	1
Duyu organları	-	1	-	-	-	1	-	-	-	1	-	-	-	-

1989 - 1995 **COĞRAFYA** ÖSS - ÖYS SORULARININ KONULARA VE YILLARA GÖRE DAĞILIMI

YILLAR-KONULAR	90		91		92		93		94		95		96	
	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS	ÖSS	ÖYS
Yer yuv. ve Evr.Yer. şek.nok.hari.	1	3	-	3	2	2	1	3	2	1	1	3	1	2
Harita ve ölçekler	2	3	1	1	1	2	1	1	1	2	-	2	-	-
İklim bilgisi	6	7	4	5	5	6	7	6	5	6	5	4	4	5
Taşların yapı. iç ve dış kuvvetler	1	6	3	3	2	4	1	3	-	5	-	5	3	1
Nüfus ve yerleşim	2	-	2	3	1	-	2	2	2	2	-	-	3	1
Türk. coğ.özellik.ve bölgeler	1	2	4	4	1	7	1	2	1	3	4	4	-	4
Genel ekonomik coğrafya	1	2	-	2	-	-	-	2	-	-	1	-	1	2
Türkiye ekonomik coğrafyası	1	1	1	5	3	1	2	3	4	3	4	4	3	7

Bir dünya var

Bir dünya var,
İçinde saf ve temiz insanlar.
Bir dünya var,
Gerçek dostlukları,
Arkadaşlıkları olan.
Bir dünya var,
Herkes iyi niyetli.
Bir dünya var,
Berrak suları,
Yemyesil otları olan.
Bir dünya var,
Parasızlıktan, yoksulluktan
Açlıktan uzakta.
Bir dünya var,
Vahsetin, savaşların olmadığı.
Bir dünya var,
İnsanlar hep mutlu.
Bir dünya var diyorum,
Ancak hayallerimizde olan...

Elem PEKER

4/D 8012

Sen gittin diye

Gülün rengi soldu
Sen gittin diye.
Kuşlar ağıt yakar türkü yerine
Bulutlar hıçkırır, şimşekler çakar
Göklere dargın gün
Sen gittin diye.
Ağaçlar dövünür delicesine
Hasret kaldık şimdi yeşil rengine
En son yaprak düştü benim elime
Ağaçlar karalı
Sen gittin diye.
Dağların moru yok şimdi hep duman
Tepeler el açar göklere aman
Yokluğunda durdu, değişmez zaman
Dağlar duman duman
Sen gittin diye.

Sibel DEMİRKAN

5/H 6788

Ayrılık

Çok uzaklardayım diye üzülme;
Ayrılıklar da geçer bir gün.
Yeşerdiği yerden koparılan gül
gibi
Feryat etme, sabır dile Allah'tan
Uzak dediğin yer nere ki?
Rabat tut gönlünü,
Elbet bir gün dönerim...
Titremesin ellerin göz yaşlarını
silerken
Ayrılık dediğin nedir ki?
Yitirme içindeki ümidi
Rabat tut gönlünü
Yaban ellerin kuşu da sılaya dö-
ner bir gün...

Zennure İşoğlu

6/H 9268

Anneler hiç ölmesin

Elinde orak tarlada doğurdun beni,
Tarihle suladın, toprakla yoğurdun beni,
Güneşle kuruttun yanık tenimi,
Ellerin dert görmesin, görmesin anne.

Akşam olur otururduk sofraya başına,
Kaşık kaşık pilavı verirdin ağzıma,
Tatlı dilinde yatırırdın yatağıma,
Dillerin dert görmesin, görmesin anne.

Tarladan eve gelirdin yorgun,
Saçların dağılmış, gül yanak solgun,
Yatağımın kenarında ağlıyordun,
Gözlerin dert görmesin, görmesin anne.

Babam çiftçi Selo Ağa'nın kapısında
Her zaman ırgattın onun yanında
Emziremedin, toprak yerdin tarlada
Kula kulluk olmasın, olmasın anne.

Sen yücesin, sen emeksin, değerini bilirim,
Senin için ben canımı veririm,
Tüm anneler böyledir, böyle bilirim,
Anneler hiç ölmesin, ölmesin anne...

İlhan ŞAHİN

6/D7984

Bir Bakışla

**Bir bakışla başlar her şey...
Ne bir çift söz, ne maktuplar, ne de telefonlar...**

Sadece bir bakış. Önemli olan bu bakışın anlattığıdır. Ne söylenmek isteniyorsa en etkili, en cazip yol bakışlardır.

**Bir bakışla başlar her şey...
Kendinizi gidip tanışma, konuşma, arkadaş olma cesaretini bulamazsınız da her şeyi bakışlarla, onu her gördüğünüz yerde gözlerinizi ondan ayırmayarak anlatmak istersiniz ve çoğu zaman da muvaffak olduğunuzu görür daha da, daha da keyiflenirsiniz.**

**Bir bakışla başlar her şey...
Zaman gelir, artık anlamıştır, sizin onu sevdiğinizi de o da başlar bakışlarını konuşmama. İçinizdeki duygular bir anda açığa çıkarılır ve konuşmak dahi istemezsiniz. Bir bakışın anlattığı bir saat konuşmaktan daha etkili olur.**

**Bir bakışla başlar her şey...
Zaman gelip geçer de bakışlar yitirmez o güzel anlamını. Sizin için hâlâ önemli olan bakışlardır. Ama bilmezsiniz ki karşınızdaki artık konuşmak istemektedir. -Onun için de bakışlar hâlâ o eski gizemini korusa bile- siz, bir bakışla başladı, devam ediyor ve bir bakışla bitmeli derken, onun için bakışların yanısıra konuşmak da anlaşmanın bir yoludur. Aldırmadan devam edersiniz o esrarengiz bakışlara, onun konuşmak için harcadığı tüm çabalara rağmen.**

**Bir bakışla başlar her şey...
Artık bıkmıştır, her şeyin başladığı bu bakışlardan... Unutmaya başlar bakışlarının anlamını ve düşünür. Belki sizi etkileyecek bu küskün hareketleriyle ama... nasılsa. Ayak dirersiniz, konuşmayı bilmeyenler gibi ve yine devam eder bakışlarınız. -Eski gizemini kaybetse de- sözleriniz bakışlarınız kadar etkili değildir de bu yüzden onu kırarak geri çevirirsiniz konuşmak istemesini. Bilmezsiniz, artık bu bakışlar yeterli değildir ve o artık başkalarının yanındadır, konuşma hasretini giderebilmek için. -Sizi hâlâ unutmaya da-**

**Bir bakışla başlar her şey...
Uzun zaman geçer aradan ve artık bir bakışla başlayan güzellikler, bir bakışla çoktan bitmiştir. Siz başka âlemden, o başka bir âlemdedir. Siz bakışların yanında konuşmayı da öğrenmişken, o da konuşmanın bakışlar kadar etkili olmadığını öğrenmiştir. Ve bir bakışla başlar her şey yeniden...**

04/11/96 01:25

Vildan ER

Yab. D. I/B221

Aydınlığın Savaşı

Her yer o kadar karanlıktı ki! karanlık ve soğuk. Çaresizdi ağaçlar, çaresizdi toprak, kuşlar ve güneş. Koskocaman dağların ardında kalmıştı bir zaman, bütün o ağaçları, çiçekleri kuşları ısıtan güneş. karanlık ve korkunç dağlar, sanki sinsice gülümsüyorlardı. Gölgelerinde bırakmak istiyorlardı her şeyi, peki ama neden?

Günlerce dua etti kuşlar. kanat çırpamıyorlardı özgürce o kapkaranlık gök yüzünde. Ağaçlar da dallarını gök yüzüne uzatıp yalvardılar yakardılar geceler boyunca...

Birgün, birgün öyle bir şey oldu ki! Gök gürlemeye, şimşekler çakmaya başladı. Ölüyordu güneş, yok oluyordu gös göre göre... Soğuk rüzgârlar esti durmaksızın, savruldu her şey, yok oldu...

Bir gece, bir araya geldi kuşlar. Saatlerce düşündüler, konuştular kendi aralarında. İlk adımı atmışlardı özgürlüğe, kurtuluşa... Ayrılırken içlerinden bir tanesi "yeniden doğacak güneşimiz, doğmalı!" demişti. Günlerce çalıştılar, güzel kuşlar, dağlar şaşırdılar ama önemsemediler. Ne payabilirlerdi ki küçük küçük kuşlar, kocaman dağlara? Ama o küçük küçük kuşların yürekleri vardı, dağlarca! Direnmekten hiç vazgeçemediler.

Yine fırtınalı bir gündü. Sanki o kocaman dağlarla ortakı çakan şimşekler. Aydınlatıyorlardı dağların simsiyah yüzlerini. Bir anda kuşlar sardı gök yüzünü. Yüzlerce, binlerce kuş... Kiminin kanadı yaralıydı, kiminin yüreği. Ama hepsi canını dişine takmış uçuyordu işte! Uçuyorlardı fırtınaya rağmen, dağlara doğru. Hep bir ağızdan ötüyorlardı. Bu arada, aynı tonda: "Hür-ri-yet" diye bağırıyorlardı.

En önde diğerlerinden büyük bir kuş vardı. Sanki yol gösteriyordu onlara. Gözleriyle o kadar dikkatli bakıyordu ki etrafına, karanlığı delip geçiyordu bakışları! Kararlıydı. Öyle bir sesi vardı ki, gök gürültülerini bastıran...

Aştılar sonunda dağları, ulaştılar can çekişen güneşe. Tuttular hepsi bir ucundan. Aynı anda çırpmaya başladılar kanatlarını ve yükselttiler güneşlerini. Önce dağlar yenik düştüler, sonra da kara kara bulutlar, güneşin güzel ışıklarına. Öyle bir aydınlattı ki güneş ağaçları, çiçekleri! Öyle bir ısıttı ki kuşları!...

Sonra her şey eski haline döndü bu güzel ülkede. Daha çok çalıştılar vatan diye, daha güzel açtı çiçekler hürriyet diye. Ağaçlar meyveler verdiler çeşit çeşit. Hep o cesur kartalı anlattılar yavrularına kuşlar. Fırtınaya karşı nasıl en önde uçtuğunu, karanlığı delen keskin bakışlarını...

Şanslıydı yavru kuşlar, çünkü güneşleri vardı onların, hiç batmayan...

Derya GELGİ

5/D 8982

Seyahat Zevki

Buket KIP YAB.D.1/B NO:9

"İnsan, hayatının tatsızlığından ve etrafında görüp bıktığı şeyleri, o yorucu aleladeliğinden bir müddet kurtulabilmek ümidi ile seyahate çıkar. Bu itibarla seyahat "harikulâdelikler avı"dır."

Bu ufak bölüm, çok beğenerek okuduğum Ahmet Haşim'in Frankfurt Seyahatnamesi kitabından aklımda kalanlardır. Bu bölümü tekrar tekrar okuyup:

- Acaba ben de bir harikulâdelikler avına çıkmalı mıyım? diye düşündüm.

1995 senesinin temmuz ayı idi. Bir harikulâdelikler avına çıkmak için hazırlanıyordum. Yaptığımız plâna göre akşam yemeğini yiyip evden ayrılacaktık. Derken vakit geldi. Arabamızla Mersin'e doğru yöneldik. Yolda devamlı yapacağım tatilin hayalini kurdum. Sıcak bir temmuz akşamı idi. Bitmek bilmeyen yollar hiçbir noktada kesilmiyor, sürekli açılan bir seccade gibi ufuklara uzanıyordu. En çok dikkatimi çeken şey de büyük buğday tarlaları idi. Bu tarlalar, sonu gözükmeyen sarı bir eşarba bürünmüşlerdi. Vakit epey ilerlemişti. Gece nin o insanı kendisine çağırın hali, insanı adeta büyütüyordu. Artık önümüzdeki vahşi ve korkunç dağları da geçtikten sonra yolculuk tamamlanmış olacaktı. Bu dağların korkunçluğunu düşünürken dalmışım. Uyandığımda yalnızlığa yaklaştığımızı gördüm. İçimde bir kimıldanma oldu. Nihayet varmıştık.

Sabahın çok erken vakitlerinde araya ulaştık. İnsanlar yeni yeni uyanıyor, bazıları da spor bile yapıyordu. Temiz havayı olduğu gibi içime çektim. Denizin o ahenkli dalgaları kumları dümdüz ediyordu.

Sabah erkenden kalkıp, sahil boyunca hafif rüzgar eşliğinde; yürüyerek denizin o muhteşem parıltısını izlemek, yosunumsu kokusunu hissetmek, yeni doğmuş güneşe gülümsemek, beni bütün bir yılın yoruculuğundan uzaklaştırır ve tadına doyumaz ferahlığın en üst seviyelerine çıkarır. Sabah sporu üzerine keyifli bir deniz sefası iyi gider. Eğer yüzme biliyorsanız, şanslısınız. Çünkü, Tömük'ün denizi birden derinleşir. Eğer yüzme bilmiyorsanız, dalgalarla boğuşmaktan denizin keyfini çıkaramazsınız. Vücudunuzu dalgalara teslim etmek, yüzme bilenler için keyifine doyum olmayan bir dinlenme şeklidir. Daha sonra ılık bir duş alıp sıcak çayınızı yudumlar ken ve sıcak bir dilim tereyağlı ekmeğinizi yerken, bir sene boyunca asla göremeyeceğiniz yeşilin, o ahenkli uyumuna adeta doyersiniz. Bizim, evlerimizde özene bezene yetiştirdiğimiz menekşeler; orada, bahçenin her bir köşesinde çeşit çeşit, rengarenk yer alırlar. Bakmaya kıyamayacağınız güzellikte ve bol çeşitteki çiçeklerin doyumsuz lezzetine varmak, yeni yeni uyanan insanların mutluluk kahkahalarını işitmek ve arka plandaki denizin muhteşem dalgalarının verdiği serinliği hissetmek, kahvaltı zevkinizi arttırmaya yeter.

Vakit öğlen olunca havuz ve deniz adeta savaş alanına döner. Akşam üzeri kafeteryada soğuk bir meşrubatla birlikte bilardo oynamayı tercih ederim. Bazen de haşlanmış büyük bir mısırla birlikte sahil voleybol maçı izlemek tercihimdir. Akşam olup da mangallar yandıktan sonra ziyafetler başlar. Sağlık açısından yürüyüş çok önemli. Ve bizim site bu iş için çok elverişlidir. Gece

yarısında sonra diskoya giderek eğlenebilirsiniz. Eğer başınızı ağrıtmak istemiyorsanız sahile inip, hiçbir resimde göremeyeceğiniz ay ışığının denizdeki muhteşem parıltısını izleyebilir, ruhunuzu da bu muhteşem huzur kaynağından mahrum etmemiş olursunuz.

Orada zamanın nasıl geçtiğinin farkına varılmaz. Artık tatilin son günleri idi. Babam dönmemiz gerektiğini söyledi. Hazırlanmaya başlamıştık, akşam arkadaşlarımızla vedalaştım ve sabah erkenden yola koyulduk. Yolda beni bekleyen yorucu hayatı düşündüm, kirli, gürültülü, yorucu bir hayat beni bekliyordu. Eh, artık dinlendirici, doğa ile iç içe, araba gürültüsünden uzak bir tatil; bir harikulâdelikler avı sona ermişti.

Senin sesin var,
Benimse ellerim.
Sonrası sonsuzlukta...
Dışarıda yağmur yağıyor,
Sesinde gözlerimi uçurarak.
Ve deniz kabukları
papatyalarla
Dans ediyorlar
Parmaklarımdan
Yağmur tanecikleri düşüyor
tuvallere
Ve ıslak sokaktan bir insan
geçiyor
Ayakları çıplak...
NESLİHAN GÖKÇE 6/H

İnsan ve Amaç

İnsan dünyaya bir amaç için gelir. Kendi yetenekleri ve imkanları içinde ailesine, milletine ve topluma yararlı olmaya çalışmalıdır.

Bizden sonra bu dünyada yaşayacak yeni nesiller için faydalı olacak işler yapmalı, kalıcı eserler bırakmalıyız. Onları tecrübelerimizin meyveleriyle beslemeliyiz. Hayatı anlayış açılan zenginlik, alıyları ve fikirleri çözümlemelerinde bir düşünme ustalığı, her işte başarılı bir sonuca ulaşabilmeleri için cesaret aşılacak örnek davranışlarda bulunmamız gerekir. Özellikle birçok iyi ve güzel hareketin kaynağı olan ahlâk sağlamlığını, her fırsattan faydalanarak ruhlarına işlemeliyiz. Düşünce faydalı amaçlara yöneldiği, cesaret faydalı bir iş yapabildiği ölçüde etkilidir. Ahlâk sağlamlığı ise yaşayışımızın temelidir. Kendimizde var olan bütün erdemleri, bizden sonraki nesillere şerefli bir miras gibi bırakmak başta gelen ödevimiz olmalıdır.

İnsanoğlunun bu dünyadan ayrılırken gözlerini iç rahatlığıyla kapayabilmesi, ancak kendinden sonrakilere kılavuz olabilecek bir görüş, düşünüş, cezalet ve sağlam bir ahlâk örneği vermesiyle gerçekleşebilir. Bunun dışında yaşamının önemli bir anlamı kalmaz. Bu yüzden çalışmalıyız. Çalışmak ve azim bir araya geldiğinde sanırım bunları yapabilmek mümkündür. İnsan kendisine ve topluma faydalı olabildiği sürece değer kazanır. İlerde bir yerlere varmak ve bu saydığımız şeyleri yapabilmek çalışmaktan geçer. Kültür seviyemizi geliştirerek, daha mantıklı düşüncelere, daha sağlam fikirlere ve görüşlere sahip olabilmemiz de çalışmaktan geçer. Kendimize doğru bir yol çizilmeli ve aydınlık yarınlara doğru yürüyebilmeliyiz.

Edison, elektriği çalışarak, araştırarak buldu ve daha buna benzer niceleri. Sonuçta arkalarında insanlığa faydalı olabilecek bir bilgi bıraktılar. Bu bilgi günümüzde son derece faydalıdır ve bize nice kolaylıklar sağlamaktadır. Bu yüzden geleceğe umutla bakabilmek, geçmişe bir şeyler bırakabilmek için çalışmalı ve araştırma yapmalıyız. Bunların önemi son derece büyüktür.

Bunun yanında ahlâk yönünden de tam bir eğitim almalı ve bunları (ahlâkî değerleri) başkalarına da aşılmalıyız. Gelecekte bir şeyler bekleyebilmek için bunları yapmak şarttır. Bir insan dünyada amaçsızca yaşıyorsa, o insanı yaşamaktan beklediği hiçbir şey olamaz...

Sibel Çoban Yab.D. 1/A 120

Arkadaş

Hayatta genç ihtiyar herkes için en önemli konularda biri, bu işte: Arkadaş!... Şu dünyada sıkıntıya, felakete düşmüş, kötülük ve çirkefe bulaşmamış hiçbir kimseyi gösteremezsiniz ki onu bu duruma kötü bir arkadaş düşürmüş olmasın... insanoğluna tembellik, israf ve insafsızlıkta, serkeşlik ve serserilikte türlü ahlâksızlıkta kılavuzluk eden kimselere arkadaş demek kesinlikle yanlıştır. Bu insana isim vermek gerekirse düşman demek en doğrusudur.

Bunu anlamak için günümüz dünyasında korkunç boyutlara ulaşan içki, kumar, uyuşturucu ve sigara iptilasına düşenleri incelemek yeter de artar... Evet, bu felek vurgunlarının kesinlikle arkadaş tarafından buldukları batağa itildiğini hemen tesbit edebilirsiniz. Diğer iptilaların da en başta gelen sebebi yine aynıdır. Arkadaş...

İnsan terbiyesinin en önemli konusu olan çevrenin ilk maddesi budur; arkadaş... Bütün hayal ve istikbal avantajlarını yele ve sele kaptıranları, bu iflas çizgisine getiren baş sebep istisnasız arkadaşlardır: Kötü Arkadaş...

Bir büyüğümüz: "Kiminle düşüp kalktığını söyle, senin nasıl bir insan olduğunu (ve de olacağını) söyleyeyim" demişti. İnsanoğlunun hüviyetini ve geleceğini en sağlam şekilde ortaya koyacak şeylerin başında düşüp kalktığı kimseler şüphesiz önde gelir. Her konuda zayıf ve muhtaç yaratılan insanoğlu daima birbirine bağlı ve muhtaçtır. Bu sebeple de dostlar ve arkadaşlar edinmek zorundadır. Dost ve arkadaş olduğumuz kimse her türlü iyilik ve fazilette bizden ileri olmalı, asla geride olmamalıdır. Günümüzde alkollü içkiler, uyuşturucu maddeler, sigara vb. maddeler de arkadaş sınıfına dabilirdir. Neden ve niçin böyle? Şüphe yok ki gerçekler demir leblebi gibidir. Onu herkes kolaylıkla yutamaz ve onu hazmedecek kadar güçlü bir yapıya, sağlam bir vicdana ve metin bir yaratılışa herkes sahip değildir. İşin garibi; bu tür gerçekleri kavrayabilecek sağlam ve keskin zekaya insanların pek çoğunda rastlamak da mümkün değildir.

Hatice Kaşığıcı 4/H 1163

İstiklâl

REŞAT NURİ GÜNTEKİN

Bir Perde

ŞAHISLAR

Adalı Hüseyin	30 yaşında
İhtiyar Köylü	70 yaşında
Kaymakam	40 yaşında
Hapishane Müdürü	60 yaşında
Müddeiumumi	35 yaşında
Adliye Müfettişi	45 yaşında
Bir ecnebi subayı	30 yaşında
Tercüman	50 yaşında
İki jandarma	

SAHNE

(Vak'a saltanat devrinin son senelerinde geçer)

(Akdeniz kıyılarında bir kasaba hapishanesinde müdür odası... Sağda ve solda iki kapı... Bir köşede bir yazıhane, telefon, birkaç sandalye... Vakit gece... Hapishane müdürü yazıhanenin başında uyukluyor... Bir köşede bir hasır sandalye üstünde, ak sakallı bir ihtiyar, başını elleri arasına almış, dalgın dalgın düşünüyor... Dışarda köpeklerin ulduğu işitilir... Sonra bir araba sesi...)

Bir jandarma- (kapıdan girerek müdüre) : Kaymakamla Müddeiumumi geldi.. Yanlarında bir de yabancı var...

Müdür- (Yerinden fırlayıp, üstünü başını düzelterek) Buyursunlar... Buyursunlar... (Kapiya doğru

koşar, Müddeiumumi, kaymakam ve adliye müfettişi sahneye girerler)

Kaymakam- (Müdürü tanıtır) "Hapishane müdürü Arif... (Müfettişi göstererek) Adliye müfettişi... Gece yarısından sonra kazaya geldiler...

Müdür- Safa geldiniz... Gece yarısından sonra teşrif ettiğinize göre hiç uyumamış olacaksınız.

Müfettiş- Evet efendim... Öyle oldu... Kasabanın bir heyecanlı gecesine rasgeldik...

Kaymakam-(Müdürü süzerek) Siz de pek uyumuşa benzemiyorsunuz.

Müdür- (Gülümseyerek) İyi keşfettiniz kaymakam bey. Bendeniz de uyumadım... Onbeş sene-den beri kasabada hapishane müdürüyüm. İlk defa idam cezasına tesadüf ediyorum... (İçini çekerek) Düğünler gibi bu içler için de az çok hazırlık lazım geliyor... Gerçekten, belki görmüşsünüzdür. Cami meydanında darağacını kuruyorlar... Arasına çıkıp nezaret ediyorum.

Müddeiumumi: (Gülerek müfettişe) Mesleğine pek uymaz amma hapishane müdürü şairdir... Eski tarzda gazeller yazar. Böyle bir vak'anın kendisini ne kadar müteessir edeceğini tahmin buyuyorsunuz.

Müdür- Müteessir olmamak elde değil.. Bununla beraber bendeniz o kadar yufka yürekli bir insan değilim... Bilhassa vazife başında... Yani bendenizi öyle zayıf, iradesiz, aciz, korkak bir insan olarak tanımamanızı rica ederim-müfettiş bey...

Müfettiş- (Gülümseyerek) Ne münasebet?... Ne münasebet?... İdam, cezaların en ağırıdır... Bu çirkin ölüm en taş yürekli bile müteessir eder...

Fakat ne yaparsınız ki zaruri... Umumun selamet ve güveni için arasira bu çareye de başvurmamak lâzım geliyor.

Kaymakam- Yazık ki öyle müfettiş bey... Mesele biraz sonra asılacak adam memleketin en uslanmaz bir belalısıydı... Bütün kasaba halkı ondan yaka silkerdi... Birçok kimseler onun asılmasını bir bayram sayıyorlar.

Müdür- Hakikaten öyle müfettiş bey... Adalı Hüseyin denen bu adam iki günde bir vukuat çıkarır, buraya gelirdi... Birkaç gün, yahut birkaç ay yattıktan sonra hapishaneden çıkarken dilim döndüğü kadar nasihat ederim... Sözlerim bir kulağından girer, bir kulağından çıkardı... "Pekala, pekala... Uslu otururuz amma insanlık halidir... Sen yine ihtiyaten benim odayı hazır tut!" derdi... Hasılı Adalı burasını otele çevirmişti.. Fakat bu sefer artık son çıkışı...

Kaymakam- Ona nasihat eden sade müdür bey değildi... Ben de senelerce bu belalıyla uğraştım... Hatta bu başına gelecek şeyi evelden kendisine haber verdim:

"Adalı, sen bu gidişle galiba darağacında can vereceksin!" dedim.

Müddeiumumi- Ne yapalım kendi düşen ağlamaz...

Müfettiş- (Kaymakama) Benim meseleden haberim yok... Bir kadın meselesi demiştiniz değil mi?

Müfettiş- evet, bir kadın meselesi... Yolsuz bir kadın için memleketin en kahraman, en temiz delikanlısına kıydı...

Müddeiumumi- Kanaatimce kimsenin ölümü bu serserininki derecesinde haklı olamaz.

Müfettiş- (Köşedeki düşünen ihtiyarı gösterecek) Bu adam kim?

Müdür- Öldürülen biçarenin babası...

Müfettiş- Burada ne arıyor?

Kaymakam- Dün ayaklarıma kapandı... "İzin verin oğlumu öldürenin nasıl öldüğünü gözümle göreyim" diye yalvardı...

Müfettiş- (İhtiyara doğru yürüyerek merhametle) Baba, keşke sen gidip yatsan... Bak ihtiyarsın...

Oturduğun yerde uyukluyorsun... Hasta olacaksın...

Köylü- (Yavaş yavaş yerinden kalkar) Ben mi uyukluyorum? Acaba aylardan beri bir gece gözümme uyku girdi mi sanırsın? Çocuğum gözümün önünden gidiyor mu ki gözlerim kapansın...

Müfettiş- Hakkın var baba... Allah sana sabır versin.. Demek istediğim şu ki senin beklemene lüzum yok... İntikamının alınacağından emin değil misin? Oğlunun katili biraz sonra cezasını çekecek...

Köylü- "Onun ipini bana çektirin" diye yalvardım, razı olmadılar... Bari gözümle göreyim; ölüm kolay mı imiş? (Göğsüne yumrukla vurup içini çekerek ve ağlayarak) Ah, beyim, benim oğlumu göreydin sen de yanardın ya... Ne filiz gibi delikanlıydı? İki elim koynumda kaldı... Yazık değil mi bu yaşta bana?

Kaymakam- (Müfettişe) Bu adamın hali hakikatten yürekler acısıdır.. Dediği gibi oğlundan başka kimsesi yoktu... Şimdi böyle sürünecek vaziyete düştü... (saate bakarak) vakit geliyor galiba müdür bey.

Müdür- (Asabiyetinden sakallarını çekiştirerek) Ah, şu, gece bir geçse... Şu iş bir hayırlısıyle olup bitse...

(Dışarda köpek ululamaları ile karışık birkaç otomobil kornası... Bir otomobilin sokakta durduğu işitilir)

Kaymakam- Garip şey! Kasabamızda otomobil yok... Bu saatte kim gelmiş olabilir?

Müfettiş- Şunu bir anlayın bakalım müdür bey!

Müdür- Haynay...

(Müdür soldaki kâpiya giderken kapıdan, jandarma girer.)

Jandarma- (Kaymakama) Bir ecnebi subayı ile tercümanı geldi... Sizi istiyorlar... Evinize uğramışlar... Burada olduğunuzu söylemişler...

Kaymakam- Bir ecnebi subayı mı? Şaşılacak şey...

(Kapıda formalı bir ecnebi subayı görülür... Göğsünde büyük bir kordon var... Arkasında orta yaşlı bir tercüman)

Jandarma- (Tercümana kaymakamı göstererek) Kaymakam Bey budur.

Kaymakam- Buyurun... Beni mi istediniz... Kim-siniz?

(Zabit ve tercüman selam verirler.)

Kaymakam- (Sandalye göstererek) Buyurun (Zabit işaretle reddeder)

Tercüman- Kaymakam sizsiniz değil mi?

Kaymakam- Evet...

(Tercüman kaymakama anlatır ki, Adalı, Türkiye'nin yabancılar eline geçen adalarından birinin halkıdır. Onun için Türkiye tebaası değildir ve o zamanki kapitülasyonlara göre de hükümetin buna ceza vermeğe hakkı yoktur. Binaenaleyh validen de getirdiği emre dayanarak Adalı'nın sağ ve salim kendilerine teslim edilmesini ister. Birçok acı konuşmalardan sonra Adalı onlara teslim edilmek üzere getirilir.)

Adalı- (Adalının dışardan bağıracağı işitilir) Ulan, ellerim zincirli diye mi beni istiyorsun? Benim ölümünün senin gibi sekiz hergelenin hakkından gelir.

Kaymakam- Hâlâ edepsizliğine devam ediyor.

(Adalı, iki jandarmanın arasında girer... Elleri kelepçelidir.)

Adalı- (Saç, baş karmakarışık, küstah bir tavırla kaymakama) Hayır ola... Böyle erken erken ne zahmet? Sizi leş kargaları sizi... Ulan hayırlı bir iş var deseler bu vakit yatağınızdan kalkmazsınız ya... Herifçi oğulları gidi... Bunlar de seyre mi geldi?

Kaymakam- Terbiyesizlik etme Adalı...

Adalı- (Dişlerini gıcırdatarak kinle) Şu ellerimde ki demir olmasa bana bu cevabı veremezdin ya... Dua et ulan... Hepinizin gözünüz aydın artık.

Kaymakam- Adalı, bu lâkırdıların sırası değil; sus da beni dinle... Biraz sonra asılacaktır... Fakat şeytan sanayardı etti... Kurtuluyorsun... Şimdi seni serbest bırakacağız...

Adalı- Ulan utanmadan bir de benimle alay mı ediyorsun be?

Kaymakam- (Jandarmaya) Çözün ellerini...

(Jandarmalar yürür... Adalının bileğindeki kelepçeyi çıkarmağa başlarlar... Adalı, hayretten taş kesilir.)

Adalı- (Şaşkın şaşkın bakarak) Bu ne iş bu... Bu ne iş bu? (kelepçe çözülmüştür. Fakat Adalı o kadar şaşırmıştır ki hâlâ yerinden kimildanıyor... Ellerini kaldırır, hareket ettirir, yüzüne yaklaştırır) Ulan rüya mı görüyorum?... Sahi be! Demek ben asılmayacağım... Yine yaşayacağım... Kaymakam, beni aldatmıyorsun ya?

Kaymakam- Serbestsin!

Adalı- (Derin bir nefes alarak) Hay Allah razı olsun be... Terbiyesizlik ettim amma kusura bakma... (Bir çocuk sevinci içinde) Yaşamak tatlı şey be yahu... Bari ben de bir daha uslu oturayım... (Kaymakama) Eksik olmayın... (Biraz durduktan sonra) Allah devlete, millete zeval vermesin...

Kaymakam- Bizim devlete dua etme, senin kendi devletine dua et...

Adalı- Kimmiş benim devletim!?

Kaymakam- Senin memleketin neresi?

Adalı- "Terma" adası...

Kaymakam- "Terma" adasını Türklerden alan devlete dua et... Bize kalsa işin fenadır... Onlar seni kurtardı. (Zabitle tercümanı gösterir).

Tercüman- (Bir adım ilerler, nutuk söyler gibi tane tane)

Adalı... Kaymakamın söyledikleri doğrudur. Kardeşin Resul, General Galo'ya müracaat etti. Türklerin seni asmağa hakkı olmadığını söyledi. General Galo da lâzım gelen yerlere başvurdu, hatta bir zırhlı ile iki torpido buraya seni için gelmiştir. Şimdi seni otomobilimize alıp götürürüz... Dört beş saat sonra Terma'da ailenin içinde olacaksın... Yavere teşekkür et dedim... Fakat sanırım onun lisanını daha bilmezsin... Bundan sonra öğreneceksin. Şimdi ona yalnız "Yaşasın General Galo" de, elini sık...

(Adalı bu sözleri evvela hayretle dinler. Fakat gittikçe yüzü kararmağa başlar.)

Adalı- (Büyük bir gurur ve istihfaf ile tercümanı süzerek)

Sen kimsin?

Tercüman- Ben General Galo'nun tercümanıyım.

Adalı- Anlaşıldı, anlaşıldı. Sen ister buna, isten General Galo dediğin dama benim tarafımdan şu

sözleri söyle... Ben aşağılık bir serseriyim... Herkesin bildiğini ne saklayayım; bin türlü marifetim, pislğim vardır... Bu yetmiyor gibi bir kardeşimin kanına da el buluşturdım... İstemezdim amma oldu... Ne yapayım kader... Talihi... Fakat benim bütün ahlâksızlıklarına, terbiyesizliklerime karşı bir tek iyi tarafım vardır: Benim memleketimin, devletimin işine yabancıların, dost olsun, düşman olsun, bir ecnebinin burnunu, parmağını sokmasına tahümmül edemem... Benim devletim, benim kanunum beni ölmeğe mahkum ediyor... Haksız bile olsa benim devletimdir, benim milletimin kanunudur... (Heyecanı artmış, sesi tıkanarak) Unutma amma... Allah aşkına unutma... Söylediğimi General Galo'ya bir bir tekrar et... De ki, bu külhanbeyinin tahsili, terbiyesi yok... Adamakıllı lâkırdı etmesini bilmiyor, lügatlı konuşmasını bilmiyor. (Biraz susar) Bir tek lûgat biliyor: "İstiklâl!"; İstiklâl... Ben, ben yalnız bu lûgatin manasını biliyorum... (Derin bir nefretle) General Galo memleketime, milletime zırhlılarını toplarını çevirecek... Bizim hükümetimizle, kanunumuzla çocuk oyuncağı gibi oynayacak! (Elini göğsüne vurarak) Ben bunu kabul edeceğim! Terma adasına, namussuz kardeşimin yanına gidip canımı kurtaracağım!... General Galo'ya, onun devletine "Yaşasın" diye bağıracağım!... Beni bu ekmekten yiyecek kadar mı aşağılık sanıyor, General Galo? Terma'daki kardeşlerim!... (müdür, müfettiş ve müddeiumumiyi göstererek) Benim asıl kardeşim bunlar! Et tırnaktan ayrılır mı? Onlarla aram açık olabilir... Hangi ailede kavga yoktur? Onlar bana yolsuzluklarım için kızgındır, hakları var... (Muhabbet ve sitemle Türklere bakarak ve gülümseyerek) Ben de onlara kızgınım... Nasıl oldu da beni size, düşmana teslim e razı oldular? Nasıl oldu da yabancıların işimize karışmasına bu okumuş, yazmış adamlar rıza gösterdiler. (Türkler başlarını eğerler) Amma bizim dargınlıklarımız kardeş dargınlığıdır... Islak tülbent kuruyuncaya kadar geçer... (Kaymakamın elindeki kağıdı alarak) Bu benim af kağıdım mı? Ver onu bana... O herkesten evvel benim hakkım... Ellerim iki dakika serbest kaldı... Bakın onların göreceği işe... (Kağıtları parça parça yırtar, bir kibritle yakar, savurur.) Küllerinin bile bu toprakta kalmasını istemem. General Galo'ya benden selam söyle. Bizim işimize karışmasın. Ondan beklediğimiz insanlığın, iyiliğin en büyüğü budur. Şimdi artık ellerimin işi bitti. (Jandarmaya) Arkadaş, demiri yerine tak...

(Jandarma tereddüt eder)

Adalı- (Gülerek, masum bir tavırla Kaymakama) Kaymakam Bey emret şuna... Beni kızdıracak... Yine kavga çıkaracağım... Küfredeceğim... Gözünle görüyorsun ya!

Her zaman kabahat bende değil, beni kışkırtıyorlar, damarıma basıyorlar... (Jandarmaya) Yahu, bu zincirlerin benim bileklerime takılmasını bu devletin kanunu emretmedi mi? Ayıp sana be... (Jandarma kelepçeyi takar... Adalı dindar bir hürmetle gözlerini kapayarak kelepçeyi öper, gözlerine sürer.) Benim memleketimin, milletimin zincirleri Galo'nun gönderdiği hürriyetten tatlıdır... Benim biricik Türkiyem yaşasın... (Ecnebilere) Hadi!... Siz yolunuza... (Kaymakama) Biz de yolumuza. Vasiyetim masiyetim yok; hadi gidelim, şu işi bitirelim.

İhtiyar- (Kaymakama) Sana ses çıkarmayacağım, diye söz verdim. Lâkin yüreğim yanarak yalvaracağım. Bırak beni Adalıya iki çift lâkırdı söyleyeyim.

(Adalıya yanaşır, cebindeki bıçağı çıkarıp gösterir) Adalı, seni düşmana bıraksaydılar ne olursa olsun kendi elimle bıçaklayacaktım.

(Biraz durur)

Adalı, beni bir evlattan mahrum ettin. Lâkin yaptığın iş bütün kinimi söndürdü... Gel kabul et... Ölen oğlumun yerine seni bağrıma basayım. Seni kendime evlat edeyim. Ben de eski askerim... Zaten bizde eski asker olmayan hangi ihtiyar vardır ki... Ben de senin gibi "İstiklâl" in manasını bilirim. Benim gibi bir ihtiyar için "İstiklâl" in manasını bu kadar iyi anlamış bir delikanlıdan daha iyi evlat olur mu? Ah benim çocuğum!... Öz evladım! (Adalıyı alnından, gözlerinde öper) Aramızda devletin bütün adamları var... Ben cahil adamım... Pek akı ermez, amma onlar seni yine bu günlük darağacına gönderecek yere odana götürürler, gördüklerini hükümete yazarlarsa belki, affedilirsin. Ben kanımı helâl ettim, o zaman oğlum olursun, benim gözlerimi sen kapatırsın. Yok, olmazsa ne diyelim, memleketin kanununa karşı boynumuz kıldı ince! O zaman da ben senin gözlerini elimle yumarım. İki çocuğum vardı, Allah ikisini de aldı diye ağlarım...

(İhtiyar, Adalı'nın boynuna hıçkıra hıçkıra ağlar-ken perde iner.)

REŞAT NURİ GÜNTEKİN

Seni Arıyor

*Şu ıssız yollarda, kalabalıkta,
Her yerde gözlerim seni arıyor.
Serçede, turnada, alabalıkta
Arıyor gözlerim, seni arıyor.*

*Esen fırtınada, esmeyen yelde,
Ağızda, dudakta, yanakta, dilde,
Denizde, ırmakta, nehirde, gölde,
Arıyor gözlerim, seni arıyor.*

*Uçan arılarda, balda, kovanda,
Düşen yağmurlarda, gökte, tavanda,
Kula meçbul olan ulu duvanda,
Arıyor gözlerim, seni arıyor.*

*Şarkıda, türküde, kemanda, sazda,
Mevsimde, iklimde, baharda, yazda,
Mekke'de, oruçta, haçta, namazda,
Arıyor gözlerim, seni arıyor.*

*Uyurken rüyada, hayalde, düşte,
Çöldeki serapta, çakılda, taşta,
Acıda, tatlıda, kuruda, yaşta,
Arıyor gözlerim, seni arıyor.*

*Senin huzuruna her bir varışta,
Secdede, duada, her yalvarışta,
Sevgide, dostlukta, aşkta, barışta
Arıyor gözlerim, seni arıyor...*

SEYİT TEKİN
Fizik Öğretmeni
Müdür Yardımcısı

Kim bilir kaç defa...

Kim bilir kaç defa daha
Gecelerce seni bekleyip
Umutlarımı yarınlara taşıyacağım...

Kim bilir kaç defa daha
Sessiz çığlıklar atıp
Yalnızlığa sarılıp ağlayacağım...

Kim bilir kaç defa daha
Ellerimi açıp yalvaracağım
Kaderime boyun eğerek...

Kim bilir kaç defa daha
Seni sensiz yaşayarak
Saatlerce aşka sitem savuracağım
Yüreğim kan ağlayarak...

Kim bilir kaç defa daha
Şarkılar besteleyip
Ağitlar yakacağım adın üstüne
Söyle, söyle sevdiğim
Kaç defa daha?...

Venhar BOZDAĞ
6/A 6011

Tek Arkadaş

Donuk bakışlar, silik ve renksiz
Amaçsız, hissiz bir düşünce
Sessizce atılan birkaç adım
Konuşmak yetersiz
Sesin duyulmadığı o noktada
Zaman ve mekan belli değil
Hududu geçmiş çoktan düşünceler
Derinden sallanmış gönül
Yarı ağlamaklı sanki
Gecenin derin karanlığında
Saklamış kendini
Gizlice akıtılan
Biraz damla göz yaşı
Kuytu köşelerde gizlenmiş
Yalnızlık tek arkadaşı...

Fatih GÜLEÇ
6/D 9676

Paris Akşamları

-Azerbaycanlı Mehmet Ağaoğlu'na-

*Bu kent her şeyiyle bana yabancı
Caddeler, binalar, bütün insanlar.
Öyle hasretim ki ezan sesine,
Ararım çevremde minare, cami,
Lâkin takılırım çan kulesine,
Her semtin muhteşem kilisesine
Yâd el elemleri sarar içimi...*

*Uzaklarda yurdum, burdan çok uzak,
Her mevsim güneşli, masmavi göklü,
Camili, kubbeli, kümbetli, köşklü,
Ozanlı, Garipli, Kervansaraylı,
Hele insanları; Alpli, Giraylı...
Yok haber onlardan, baba evinden
Bu yüzdendir hâlîm kopuk bir yaprak,
Her şey çok uzakta benden, çok uzak...*

*Gözlerim daima engine dalar,
İsterim ki her an anayurdumda
Dağları dumanlı, yaslı Kırım'da;
Duvarında mavzer ve Kur'an olan,
Ata ocağında, bizim konakta,
Bir bakır sinili sofrada başında,
İftar beklenilsin, dua edilsin,
Ve sessiz sedasız yemek yenilsin,
Sonra şadırvanda abdest alınıp,
Hep birlikte teravihe gidilsin...*

*Uyansam her sabah ezan sesiyle,
Görsem, Ayşeciği su testisiyle,
Ninemi yaşmaklı namaz kılarken
Dinlesem dedemi Kur'an okurken.
Başımı huşuyla yastığa koysam,
Sonra toparlanıp yola koyulsam.
Yahut, günün şavkı vururken camdan,
Heybetli sesiyle çağırsa babam,
Annem de kalk yavrurum, arslanım dese,
Tutup elleriyle omuzlarımdan,
O müşfik hâliyle sarsılrsa, öpse...*

*Bir karakiş vakti Sen kıyısında
Kafamın içinde Türklük ülküsü,
Ruhumu kavuran özyurt hasreti,
Böyle göçeceğim ebediyete...
Donmuş cesedimi bulup çöpçüler,
Defnedilmek üzere götürecekler,
Kimim ben ve neyim, nereden bilecekler?..*

PARİS AKŞAMLARI

(Şiirler vardır; kitaplarda kalır, zaman içinde kıymet bulur, şiirler vardır kitaplara alınmaz ama öyle bir okuyucu kitlesi bulurlar ki, elden ele dolaşarak yayılır, çoğalırlar. Onlarda bulunan, bilemediğimiz ya da ta içimizde hissettiğimiz ortaklıklar bizi kendisine çeker. Mona Roza gibi, Paris Akşamları gibi... Bu sayımızda bu tür şiirlerden birini siz değerli okuyucularımızın dikkatine sunuyoruz.

II.Dünya Savaşı'na Türkiye Cumhuriyeti katılmamış olmakla birlikte, bu yıllarda, özellikle dönemin Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği içinde bulunan Türkler, en çok etkilenen insanlar olmuşlardır. Çok sık değişen cephe ve dengeler buradaki Türkleri yurtlarından etmiş, büyük çoğunluğu cephelerden geriye dönmemiştir. Bunların büyük çoğunluğu batı ülkelerinde yoksul, sefil, ana yurt özlemleriyle dolu ve fakat gururlarından taviz vermeden yaşamışlardır.

Yandaki şiir böyle bir hazin hikayenin sonucudur.

1947 yılı son baharında Paris'te Sen Nehri kıyısında bir ceset bulunmuştur. Üstünden çıkan evraktan Kırmılı bir Türk olduğu, II. Dünya Savaşı'nın badirelerine kapılarak yurdunu kaybettiği, savaş sonunda Paris'te kaldığı ve çok fakir bir hayat yaşadığı anlaşılmıştır. Şiir okunduğunda da anlaşılabilirdiği gibi, Buğra Alpgiray, garip bir hissedişle kaderini daha önceden tahmin etmiş ve fakat onun önüne geçmek için en ufak bir çabada bulunmamıştır. Ya da zilleti kabul etmek için bu sona razı olmuştur. Yandaki şiir ölümünden sonra onun cebinden çıkan şiirlerinden biridir.)

BUĞRA ALPGİRAY

s. aydın insicam

*Ne kaldı söylenmedik sana dair?
Sana dair yaşanmadık ne kaldı?
Zaman...*

Zaman nasıl da geçiyor!... Zamanın büyük bir gürlütle oluşan ve insafsız tik takları arasında, abenkli sesler -esef ona ki- eş zamanlı olmadığımız zamanlara götürür bizi.

Geniş zamanlı hayatın pencereleri açılır da, zaman durur sanki...

Bir nağmedir yaşanan zaman, bir hazin aşk hikayesidir mevsim.

Ne kaldı söylenmedik sana dair? şikayetleri arasından söz bir puya olur, sana dair yaşanmadık ne kaldı, çaresizliğinden aşk bir Pheniks olur çıkar ortaya. Aşk ve söz kendini yeniler.

İklimler, Kafdağı'nın ardından eser, Yesevice rüzgarlar, Yunusça söyleyişler, Mevlanaca inleyişler kaplar cihanı.

Yüreklere içinden bir yürek inler. Nağmeler titrer. Diller susar, tenler ürperir.

Koca Selim söyler, Selim inler, Selim yanar. Suz-i dil-ârâ bir elem yükselir, yükselir nefeslerden. Çaresiz! Kullar içinden bir kul olur, Sadullah çıkar. Söze söz, yaraya yara, inlemeye inlemeler dabil olur.

İnler cihan, inler nâzenin gözde, sevda Mibriban olur. Gözler dolar, şebnem olur aşkın adı.

Şebnemler ki, yokluğun varlığa direnişi, şebnemler ki hüznün en hazin rengi.

Sonbahar yağmurları yıkar hayalleri. Rengimiz hüznün olur bizim.

Akşamlar, akşamları kovalar. Kim farkında, kim değil? Gündüzlerden kaçan simalar akşamları çağırır. Bir ses yükselir sesler arasından, söz; "Aşam, yine akşam, yine akşam. Bu dem göllerde bir kamyş olsam" diyerek sükûta belenir.

Sesine ses bulur yanı başından; "Mevsim mütebayyil vakit akşam" olur Bebek'te...

Sevdakar mizaçta; "âşinalık, bir aşk oluverir".

Sevdanın adı, Canan olur. Sevda şebninin kör sokakları, dilsiz sabilleri, meltemler sunan tepeleri şahitlik eder. Böyle şahitlikten utanarak.

Sevdamız tutku olur bizim...

Sonbahar yağmurları yıkar hayalleri.

Taşanların "dağa ürkek ürkek" baktığı yerlerde "Ulur aya karşı kirli çakarlar" ve muazzez olan sevgililer, el olur.

Sonbahar yağmurları yıkar maziyi...

...

Zaman kapatırken geçmişe bizi, ve zaten kapalıyken gelecek bize, (geniş zamanlı hayatın ellerimizi sıkıca

tutan parmakları ayrılıkları getirir üstümüze.

Ayrılığın, sensizliğin, sana ait olanlardan yoksunluğun, cemresi düşer gönlümüze.

Her ne kadar hazırlıklı olsak da, bilme ki neden, ayrılıklar hep hazırlıksız yakalar bizi?

Bir rüya güzelliği içinde yaşanan günler ne da çabuk bitiyor. Şimdi gönül; "Nasıl geçti habersiz, o güzelim yıllar?" nağmesini terennüm ediyor. Her şeyi son bir kez daha bakmak ve her şeyi ama her şeyi adeta hafızaya hapsedmek arzusu bizi bırakmıyor. Zaman neleri getiriyor...

Nağmeler ki, inlemiyor, inletmiyor, çöşmüyor, çöştürmüyor, kadere küskün, bana küskün, sana küskün...

Şimdi ayrılık ve bir gölge gibi yok olmanın zamanıdır.

Senden uzaklaştıkça küçülen, bozulan, kaybolan şekiller ve silüetler, ve içimde küçüldükçe büyüyen yerin. Bir sigara dumani gibi efkarımı yüklenip başımın saran hasretin başlama vaktidir.

Ey zaman... Sana mı şikayet, senden mi şikayet!

Bizler de bilmiyoruz. Ama nedir değişen? Nedir yok olan? Sen söyle bize.

Değişsin artık değişenler. Ve yağsın artık üstümüze vuslatın nisan yağmurları, bedenlerimizi yıkasın.

Yüzümüzde küçük damlalar gezinsin.

Bir ayrılığın daha serencâmı kucaklarken bizi, ondan gelen rüzgârlar dokunsun saçlarımızı, gözlerimizde onun bayalı gezinsin. Rüzgârlar yolları yok sayıp kokusunu getirsin vuslatı yaşamıyan sevgilinin.

Bir nisan yağmuru olsun vuslat!

*Sen uykudayken gelirim bu şehre
Dualar, ezanlar içinde.*

*Ve yine sen uykudayken giderim
Bu şehirden*

Gizlice.

Ne hissedersin geldiğimi,

Ne duyarsın gittiğimi.

Bir dua kadar içten

Bir dua kadar itirafçı duygularımı

Geceye fısıldarım.

Sen sadece serinliğini hissedersin

Bilmezsin nereden geldiğini...

Üç-beş damla kan

Kayseri Lisesi'nde bir akşam üstüydü...
Beynime kör kurşun gibi giren akşamı
Muzdarip adımlarla yorumluyorkun,
Günahkârdı duygular, arzular sönüktü
Sanki ölmenin, ölü gibi ölmenin
Ne farkı vardı, şu garip hâlimden...
Artık ne arkadaşlarımın ne de öğretmenlerimin
Bir de... Ah bir de o kömür gözlünün
Sesi gelmiyor sınıflardan, koridorlardan.
Kurbanın olam söyle bana çoban yıldızı
Aklımı fokur fokur kaynatan bu ateşe,
Onlar da yanacak mı?
Ve söyleyen hep ben mi olacağım
En kirli gecelerde bir hüzzam şarkısı...
Yani anlayacağın şirin yıldız
Yalnızlığımın gam ile birleştiği yerde
Yaşlı kirpiklerim hasret dokuyan kirkitti,
Kayseri Lisesi'nde bir akşam üstü...

Bahçede ne solunacak hava,
Ne de yârin eşarbını kaldıran rüzgâr yok.
Vücudumu soğuk soğuk terleten akşam...
Ve yoluma çullanan kömür kokulu bir duman
Ve miyavlayan, miyavladıkça beynimi
tırmalayan
Siyah tüylü çirkin bir kedi...
Başımı kaldırıp pansiyon camlarına,
Yalazlaştırdığı camlara bakıyorum ay ışığının
Hepsi kırılıp ciğerime batıyor
Kanma bile sığdıramıyorum bu acıyı
Acı ki ölüm rüyası, acı ki gümüş tenli mızrak...
Darağacında ipe giden ümitlerimin
Çığlıklarını duyuyorum en derininde gönlümün
Şah damarımında kan gibi
Kayseri Lisesi'nde bir akşam üstü...

Kırık-dökük ümitlerle giriyorum,
Her şeyimi paylaştığım koğuşa...
Reyhanlardan çalınmış kokular geliyor
burnuma
Arkadaşlarım ki candılar, candan öte
El sallıyorlar yitik hayallerden
Ve suntalardaki dörtlüklerden, manilerden
anlıyorum
Bakıyorum bütün dolaplar boş, kapılar açık
Üç-beş damla kan düşüyor beynime
Kan diyorum... Kıpkırmızı kan
Cebimde mektup var, anamdan gelen mektup
Korkumdan açıp okuyamıyorum bir türlü
Ayrılık mı yazmış diye... Ayrılık
Erkekler ağlamaz derdin, hani güzel anam
Ağlıyorum işte.. Ağlıyorum
Kayseri Lisesi'nde bir akşam üstü...

Erhan Cansız 6/G 9271

Dorukta rüzgâr var

Bu, belki son merhaba!
Irmağa toprağa,
Ağaca yaprağa,
Duyan yüreğe,
İşiten kulağa,
Kurda kuşa,
Düze yokuşa...
Bu, belki son merhaba!

Dostlar, dostlar,
Dorukta rüzgâr var!

COŞKUN ERTEPINAR

Akşam

Akşam oldu hüznün çöktü odama
Bir roman, belki bir hikâye
Pencereden baktığımda
Küçük bir çocuk ürkek ve sıkılgan
Halinden belliydi üşüyordu
Çevre onu o kadar korkutmuştu ki
Korumasız ve zavallı
Merdivenlerden inip
Onu kurtarmak istediğimde
Çoktan yağın yağmur arasında
Kaybolmuştu.
Tekrar çıkınca odama
Buğulu camın üstüne
Tek bir söz yazdım
Korkunç yalnızlık!!!

Emel KURTYEMEZ 4/D 6500

Bir küçük hikâye :

Yalnızlık

Ramazan Bayramının ikinci günüydü. Annem, babam, kardeşim bayramlaşmak için dost, ak-raba, ziyaretine çıkmış, abilerim ise arkadaşlarıyla çamlığa pikni-ğe gitmişlerdi. Ben yalnızlıktan sıkılmış ne yapacağımı şaşır-mıştım. Kanepeye uzanmıştım, uza-nışım kalkışım bir oldu. Televiz-yonu açtım ama bir şey yoktu. Onca kanal saçma sapan filmler-le doluydu. Cimcimeyle oynadım. Şimdi cimcime kim diye so-racaksınız. Açık yeşil renkli, sim-siyah gözlü, küçük bir muhabbet kuşuydu. Kendi adını, fıstık, fıstık kuşum, merhaba ve en önemlisi cim-bom demeyi çok severdi. O da benim gibi koyu Galatasaraylı idi. Cimcime dünyanın en tatlı kuşuydu. O da benim gibi sıkıl-mış olmalıydı ki kafesten dışarı çıkmak istiyordu.

Bizim evimiz iki katlı bir evdi. Bahçesinde gül, lale, sarmaşık, leylak ve çeşit çeşit çiçekler... Meyve bahçesi gibi kayısı, erik, armut, elma ağaçları vardı. Sar-maşıklar ikinci kattaki balkona kadar uzanmış, çiçeklerini açmış-tı. Bahçede bir havuz vardı. He-men erik ağacının altında san-dalye ve masalar vardı. Cimcime-nin kafesini alıp aşağı indim. Ma-sanın üzerine kafesi koyup onunla konuşuyordum ki birden tangur tungur bir ses geldi. Yan-daki evin bahçesinden geliyordu. Birden kalktım yan bahçeye baktım. Bahçedeki nine elindeki kovayı düşürmüştü. Bahçedeki nine önünde önlük, aklar düş-müş saçında eski pullu eşarbi,

kahverengi gözlü, tatlı bir nine-y-di. Ne zamandan beri bu esra-rengiz nineyi tanımak istiyordum. Bu çok iyi bir fırsattı. Kuşu salona götürüp kapıyı kilitledim. Yaşlı ninenin evine gittim. Bu ev bizim bahçemize çok yakındı. Yaklaşık beş-on metre ilerdeydi. Ev eskiydi, tek katlı, kiremitsiz çatısı ve duvarları döküktü. Bah-çesine nine soğan, biber, patates ve çeşit çeşit çiçek dikmişti. Bah-çenin tahta kapısını hafifçe ittim. İçeri girdim. Soğanlarla uğraş-ıyordu. Nineye, "bayramınız müba-rek olsun" dedim. Beni görünce soğanları bırakıp ayağa kalktı, çeşmede elini yıkadı, elini öp-tüm, o da beni öptü. Buruk bir sesle:

-Sen yan komşumuzun kızı değil misin?

-Evet, dedim.

-Otur yavrum sana ayran ya-payım, bu bayram beni ziyaret eden ilk kişisin. Belki de son. Se-nelerden beri ziyaretime kimse gelmiyor, diyerek yakındı ve ay-ranı yapmak için içeri girdi. Otur-duğumuz kayısı ağacını altında bir ayağı yamuk olduğu için alt-na tahta konulmuş, tahta masa ve biri kırık üç sandalye vardı. Masanın üzeri olgunlaşmış ağaçtan düşmüş kayısılarla doluydu. Kısa bir süre sonra paslanmaya yüz tutmuş bir tepside iki bardak ve sürahi ile nine geldi. Buz gibi ay-ranı ikram etti.

-Niçin yalnızsınız? dedim.

-Çok gençtim, diye söze başla-

dı. Çok güzel ve alimla bir kız idim deyip, içerden getirdiği si-yah beyaz evlilik fotoğrafını gös-terdi. Gerçektende çok güzeldi ve eşiyile bir birlerine çok yakış-mışlardı. Anlatmaya devam etti; "Paşa torunu olan yakışıklı bir gençle evlendim. İki kızım, bir oğlum olmuştum. Eşim küçük kı-zımla birlikte trafik kazasında öl-dü. Dul kaldım." Gözleri dolmuş-tu, sesinin tonu da değişmişti. Ama ağlamadı. Belki de hayat ona ağlamamayı öğretmişti. De-vam etti; "Hayli yüklü olan borç-larımızı ödemek için her şeyimizi sattık. Kızımla, oğlumu onun evini temizleyerek, çamaşırlarını yıkayarak büyütüp, okuttum. Oğlum hakim, kızım ise hemşire oldular. İkisi de mesleklerinden olan insanlarla evlendiler, çok ra-hat hayata kavuştular ama onla-ri bu hale getiren kadersiz anne-lerini unuttular. Bana küçük bir maaş bağladılar. Tek tek bağla-masaları da ziyaretime gelseler ama gelmiyorlar. Torunlarımın yüzünü bir kere gördüm o da iki yıl önce. Senelerdir bahçemde uğraşır dururum. Başka uğraşım, eğlencem yok."

Ayran için teşekkür ettim, ya-ralarını deştığım için özür dileyip ve onu sık sık ziyaret edeceğime ve annemi de getireceğime söz verip oradan ayrıldım. İçimde bunca zaman komşumuz olan onu niçin hiç ziyaret etmediği-min pişmanlığı ve burukluğu içinde evin yolunu tuttum.

Hatice Kocaoğlu 5/D 9001

Matmazel Noraliya'nın koltuğu

Peyami Safa, Matmazel Noraliya'nın Koltuğu, 11: bas. Ötügen yay. İstanbul 1989.

Ferit, ince ruhlu bir hariciye memuru ile öğrenimini batıda yapmış, hassas, sinirli, içki düşkününü bir annenin çocuğudur. Anne veremlidir. Ailenin Ferit'ten büyük iki kızı, ondan küçük bir küçük olmak üzere dört çocuğu vardır. Ferit'in ablaları annelerinden kaptıkları hastalık sonucu ölürlür. Bu acılara dayanamayan baba Avrupa'ya gider. Bu arada verem küçük kız kardeşi Nilüfer'e de geçer. Hastalığın daha da ilerlememesi için Nilüfer'i teyzesi yanına alıp annesinden ayrılır. Bundan kısa bir süre sonra da veremli annesi ölür.

Bir birini izleyen bu acı olaylar Ferit'in moralini bozar. Bu yüzden devam etmekte olduğu tıp fakültesinden ayrılır. Olaylar Ferit'te bazı metafizik duygular yaratır. Bunun için felsefe öğrenimine yönelir. Olaylar sonucu delikanlının dikili bir ağacı, belli bir evi yoktur. Hem çok sinirli, hem de çok cimri olan teyzesine sığınmayı aklına bile getirmez. Çünkü bu cadoloz ihtiyar, isteyerek yanına aldığı Nilüfer'e karşı daima hândir. Ferit bir pansiyona yerleşir. Biraz babasının, biraz da karşılaştığı düzensizliklerin etkisiyle Ferit din duygusuna uzak kalır. Kalmakta olduğu pansiyonda çeşitli tipler kalmaktadır. Ailelerden birinin kızı çoğu zaman kayıplar aleminden bir şeyler duyduğunu tekrarlar. Başka bir odada ise romantizmadan adeta kötürümleşmiş bir Tosun Bey oturur. Lise öğretmeni Aziz Bey de bir başka karakterdir. Ferit burada bunalımlar geçirir. Bunun sonucunda da sevgilisi selma ile kavga edip ayrılır. Sonra, bu ayrılığa katlanmanın zor olacağını anlaşırsa da, bir türlü gururuna yedirip ondan özür dilemeye gidemez. Nilüfer zaman zaman Ferit'e gelir, teyzesinin kendine yaptığı eziyetleri anlatır. Bunlara çok kızan Ferit, bir seferinde bu yüzden teyzesini öldürebileceğini ağzından kaçıır. Onun bu konuşmasını ve teyzesinin çok zengin olduğunu Tosun Bey duyar. Birkaç gün sonra kayıplardan haber veren Zehra birden çığlık çığlığa uyanır. O anda birinin bıçaklanarak öldürülmekte olduğunu anlar. Buna pansiyonda Ferit dahil kimse inanmaz ama iki-üç saat sonra Ferit'in teyzesini bıçaklanarak öldürüldüğü haberi alınır. Aynı zamanda kadının bütün para ve mücevherlerinin de alındığı duyulur.

Ertesi gün Ferit'i, Tosun Bey odasına çağırır, bir çekmece içindeki teyzesini paralarını teslim eder. Tosun Bey'in yaptığı açıklama şudur: Kendisi aslında bir profesyonel katildir. Ferit'in teyzesini kendisi öldürmüştür. BU işi Ferit'e acıdığı için yapmıştır.

Bu açıklamadan sonra da paraları Ferit'e verir. Çevrenin etkisi, üst üste gelen aşırı heyecanlar, hele Nilüfer'in hastalığının artarak hastanelik olması Ferit'i daha çok sarsar, biraz da bunalımdadır. Bu olaylar sonucunda kendisinde odada bir takım göze görünmez varlıkların dolaştıklarına, kilitli kapısından bir şeyler söylemek istediklerine, hatta bazan kendisine saldırdıklarına inanır. Artık son derece sinirli, kuşkucu ve korkak olmuştur.

Aziz Bey, Ferit'e bütün bunlardan kurtulmak için Ada'da bir ev tutup Nilüfer'le birlikte dinlenmesi tavsiye eder. Ferit denileni yapar. Bir yıl önce ölmüş olan Matmazel Noraliya adlı bir kadının evini kiralar. Ama bu evde geçirdiği ilk gece kendisi için korku verici olur. Ferit'e göre o anda biri koltukta oturmakta ve karşısında matmazel Noraliya bulunmaktadır.

Kadın durmadan Ferit'e bir şeyler anlatır durur. Bu bir uyku hali mi yoksa kabus mudur? Ferit, bunu bir türlü anlayamaz. Ertesi gün Aziz Bey'le birlikte evin her yanını dolaşırken odalardan birinin kilitli olduğunu görür. Hizmetçiye odayı açtınca şaşkınlıklar içinde donup kalır. Oda ve odadaki koltuk, bir gece önce gördüğü dekorun aynısıdır. Ferit, hizmetçiye Matmazel Noraliya'nın kim olduğunu sorar. Kadını anlattığına göre Matmazel Noraliya çok acı çekmiş ve mutsuz yaşamış, bu yüzden genç yaşında kendisini dine ve Tanrı'ya adanmış biridir. Son yıllarında hiç odasından çıkmaz, kayıplar dünyasından haber vermeye başlar. Hizmetçi kadın olayları anlattıktan sonra Ferit'e Matmazel Noraliya'nın defterini verir. Koltuğa oturup defterini okumaya başlayan Ferit içinde yeni sezgilerin geliştiğini hisseder. Bu olayı, koltuğu ve kitabı benimser, birkaç gecede moral gücüne ulaşır. Artık dine karşı saygılı ve inançlıdır. İyileşmeye yüz tutan kardeşi de bu durumdan memnundur. Genç kızla Aziz Bey arasındaki duygusal arkadaşlık Ferit'i daha da memnun kılar. Bu fırsattan yararlanarak sevgilisi Selma ile barışır. Artık bunalımlar bitmekte, gerçekçi ve mutlu günler ufukta belirmektedir.

Peyami Safa'nın Türk roman hayatında önemli bir yer tutan Matmazel Noraliya'nın koltuğu, olaylara yaklaşımı, metafizik yoğunluğu ve karmaşası, mevcut birçok kavramın eleştirilerek zaman zaman teklifler sunulması bakımından önemli ve üslubu yönünden de bir o kadar ilgi çekicidir.

Türk edebiyatının klâsiklerinden olan Peyami Safa'yı diğer eserleriyle de okumayı bütün genç kardeşlerimize tavsiye ediyoruz.

Abdurrahman Kara

Yab.D.1/C 268

Rubai

Oya gibi işlenmiş gözlerinde bu mavi.

Binbir ışık demeti, güneşlere müsavi.

Bir yalnızlık imâsı, bir sevdaya sitem var,

Ne insana münhasır, ne de hâşâ Semhavi.

Y. Karakoyunlu

Bilgisayar televizyonun tahtına göz dikti

Daha bir yıl öncesine kadar piyasadaki kişisel bilgisayarların tümü sanki aynı firma tarafından üretilmiş gibiydi. Bugünse PC üreticileri, masaüstü bilgisayarların biçim, büyüklük ve işlevlerini çeşitlendirmeye, ofislerden çıkarıp evlere sokmaya karar verdi. Evlerde televizyon işlevi de görecek bu yeni bilgisayarlar, multimedya etkinlikleriyle de adeta bir tiyatro ya da oyun salonuna dönüştürecek.

Bilgisayar firmaları, yeni modelleriyle evlerde bilgisayar kullanımını özendirilmeyi amaçlıyor. Televizyonu andıran bir monitöre sahip olan bu modeller, bilgisayarın televizyon ve radyo gibi kullanılmasına da imkan tanıyor. Uzaktan kumanda ile kontrol edilebilen PC'ler, ayrıca oldukça iyi bir ses sistemine sahip. CD ve disket sürmek dışında, kullanıcının pek fazla kullanmadığı büyük kutuda, isteğe göre gözden irak bir köşeye taşınabiliyor. Rengi, tıpkı birçok elektronik üründe olduğu gibi siyah olan bu bilgisayarların multimedya özellikleri de geliştirilmiş.

Serkan TereciYab.D.1/E 204

Katil arılar

1957 yılında, San Pavla Üniversitesi'nden om genetikçisi Prof. Dr. Warwick E. Kerr, daha iyi bal üretebilmek için, Afrika'dan 35 kraliçe arıyı Brezilya'daki Avrupa kökenli bal arılarıyla melezleştirmek için getirtti.

Afrika arıları sürü halinde göçmekle meşhurdur. Bu yüzden Prof. Kerr, 35 ayrı kovaya sadece işçi arıların girip çıkabileceği, kraliçenin ise çıkamayacağı bir düzenek geliştirildi. Kraliçelerle yerli erkek arılar melezleştirilerek melez yavrular yapıldı. Ancak bir arıcı farkına varmadan bu engeli kaldırdı. Neticede 26 kraliçeyle birlikte sürüler halinde göç etmeye başladılar. Daha sonra bu arıların kaliteli bal yapmaktan ziyade kovanlarını fedakârca korudukları ve genetik olarak ülkedeki diğer arılardan daha avantajlı oldukları tesbit edildi. Bu melez koloniler ülkenin dört bir yanına yayıldı. İlk ataklarında 300 Brezilyalı ölüncü, bu arılar "Katil Arılar" ismini aldılar. 1975-1988 yılları arasında yaklaşık 350 Venezüellalı bu katil arılar tarafından öldürüldüler.

Ağustos 1973'te, binlerce arı, Goiona kasabasında saatlerce terör havası estirdiler. Arılar iki okula ve bir pazara saldırınca kasabadaki 13000 kişi evlerine kapanıp sürüler halinde gezen arılardan kendilerini ikorumak zorunda kaldılar. Özel giysiler giyen itfaiyeciler, alev makinalarıyla arıları öldürmeye çalıştılar.

Bu arıların iğneleri daha ehil olan Avrupa menşeli arıların iğnelerinden pek farklı değildir. Ancak kovanlarını çok daha iyi korurlar ve sürüler halinde saldırırlar. Bir çim biçme makinasının sesi, üst üste birkaç kez bağırarak bile onları harekete geçirmek için yeterlidir. Bir kere rahatsız edildiklerinde saatlerce, hatta günlerce hareket halinde olabilirler. Bu Afrika menşeli arılar, her yıl 322 km. kuzeye doğru yayılmaktadırlar. İlk defa 1985'te ABD'de keşfedilen bu arılar yüzünden 1196 km²'lik olan karantina altına alınmış ülke çapındaki 600 kovan ise özel olarak muhafaza edilmiştir. Bu arılara ait 12 kovan bulunup tahrif edilinceye kadar da karantinaya devam edilmiştir.

Tarık Yazan 6/B 9008

Yol vakti

Yine dopdolu geçeceğine inandığım yollardayım. Sabahın kör denilen bu saatlerinde herkes uyanmış hayatını yaşamaya hazırlanıyor. Yeni yapılmış kaldırımlarda yürürken gözüm yine kayıyor ve karşığı fırına bakıyorum. Bakıyorum ki, beyaz saçlı ve beyaz kısa sakallı, yaşlı görünümlü fırıncı amca fırını açıyor mu diye? Hergün saati öğrenmeme yarayan, okula vaktinde gitmemi sağlayan fakat bir keresinde kızının düğünü nedeniyle fırını açmayarak okula geç kalmamı sağlayan bu şirin ve dakik adamı çok seviyorum.

Ben yoluma devam ediyorum ve okula gitmek için yolu geçmeye çalışan minicik çocukları görüyorum. Çoğunun el ele tutuşmuş hallerini gördükçe kendi kendime gülüyor, servisini bekleyen, çoğu sabahleyin erken kalkmanın, kendi deyimiyle "hayatın zorluğunun bezmişliğiyle" yüzü asık, bazıları da arkadaşlarıyla yaptığı sohbetten memnun tebessüm eden insanları izliyorum.

Yolları geçiyor, okula yaklaşıyorum. Saatler ilerledikçe insanlar çoğalıyor; kadın erkek, iş bekleyen genç-yaşlı insanlar, okula gitmeye çalışan veya otobüs bekleyen öğrenciler. Herkes bir çaba, bir yarış içinde hayatını sürdürüp gidiyor. caddede ilerliyor ve insanların kalabalıklığını, oluşturduğu grupları görüyorum.

Sabahın erken saatlerinde kalkmış simit satan çoğu benim veya arkadaşlarımla yaşında ve hatta daha da küçük çocukların talebelere bakışlarını görüyor, öğrenci olduğum için gururlanıyorum belki de...

Yoldan geçmeye çalışıyorum, polis amca öğrencilerin karşıya geçmeleri için arabaları durduruyor ve bize yardımcı olmanın veya görevini en iyi şekilde yerine getirmenin mutluluğunu yaşıyor gibi, gülümsüyor. Yanımdaki küçüğün karşıya geçmesi için elinden tutuyorum. Küçük beyniyle ne düşünüyor bilmiyorum ama karşıya geçmenin kıvancını yaşıyor minik kalbinde.

İnsanların hergün her şey için şikayet ettiği bu ülkede insanlar yaşıyor, sorumluluk taşıyor, hayatı sevmediklerini söyleseler de hayatlarını devam ettiriyor ve ölmekten korkuyorlar.

Ben okuldayım ve mutluyum yine dopdolu birkaç saat geçirdim. Herkes, herkes farkında olmadan belki de; dopdolu birkaç saat geçirdi...

BERRİN KILIÇ
HAZ.C. 366

vuslat yahut yok olmak hikaye

Fatma Deliceoğlu

Edebiyat Öğretmeni

Yine böyle bir geceydi. Sanki bütün kötülükler kol kola girmiş şarkı söylüyorlar, dans ediyorlardı. Dışarıda müthiş bir fırtına vardı. Uğultular, patırtılar, gürültüler ay-yuka çıkıyordu. Uyumaya çalışıyor ama bir türlü uyuyamıyordum. Uykuya kaç defa davetiye gönderdiysem de hiç birinden cevap alamadım. Birden dışarıda olmaz zorunda kalanlar geldi aklıma. Yastığı kafamın üzerine aldım, böylece düşünceleri bastırabilecektim, hayır yalnızca az kalsın boğuluyordum. Bütün fikirler, kötülüklerle ve fırtınaya uydurmuş beynimde tam tam dansı yapıyorlardı. Böylece kaç saat geçti bilmiyorum.

Çaresiz kalktım ve bir sigara yaktım. Yataktaki düşüncelerimin hiç birinden eser kalmamıştı adeta:

"Tamam operasyon tamamlandı" dercesine uzaklaşmışlardı benden. Oturdum koltuğa yaslandım, rahatlamaya çalıştım, hayır, olmuyordu.

Birden bir şey oldu. Evet, evet işte oradayı. Karşımda ben vardım veya vardı. Yani O bense, ben kimdim demeye kalmadı, hayretten dondum kaldım. Evet, evet O bendim. Yalnız biraz solgun çokça da zayıflamıştım. Hep korkarım fazla zayıflamaktan ama gerçekten de gözlerimin altı çökmüş, saçlarım dökülmüş, betim benzim sararmıştı.

"Hoş geldiniz" diyemedim. Aslında bu kadar kaba değilimdir ama şaşkınlığıma bağışlamıştır inşallah.

"Sen ben misin?" diyebilirdim ancak.

"Evet" dedi kısık bir sesle. Allah Allah yine en korktuğum şeylerden biri sesimin kısılmasıdır ve O'nun sesi kısıktı.

Rüya mı görüyorum diye kendime bir çimdik atmak istedim. Sanki aklımdan geçenleri okuyormuş-

çasma:

"Hayır, rüya değil" dedi. "Ben senim daba doğrusu sendim ama görüyorsun ki ölmek üzereyim."

"Peki neden solgunsun?"

- ...

"Ya neden çok zayıfladın?"

- ...

"Sesin kısık, saçların dökülmüş neden?"

- ...

Bu, Kırmızı Şapkalı Kız masalına döndü ama oradaki kurt hiç olmazsa cevap veriyordu.

"Ben senim evet doğru" dedi, "ama bitirip yok ettiğin, kirlettiğin, mahkum ettiğin sen"

- ...

Bu sefer ben bir şey söyleyemiyordum. Bu bir kısır döngüyse eğer hikaye çok tatsız olacaktı.

"Evet yok ettiğin sen. Hep mücadele ettin kendinle. Yirmibeş yıllık ömründe bir kere olsun doğru durmadın. Herkes oynarken sen çalıştın, el âlem dinlenirken sen düşündün, her şeyi yargıladın. Geçmiş, yaşamı, inancı her şeyi sonunda beni bu denli zayıf düşürdün."

"Ama ben, dedim, ama ben, içimde böyle bir ben olduğundan bile habersizdim, nereden bilebilir-dim ki?"

Doğru bazı şüphelerim vardı. Hatta her şeye şüpheyle baktım. Yaşama, ölüme, her şeye. "Vuslat yahut yok olmak" bunu bile anlamadım. Gelmişiz, yaşıyoruz neden!

Karşımda o solgun, o cılız ben, bir iç çekti. Ayak ayak üstüne attı. Gözlerini gözlerime dikti:

"Ben sana yalnızca bir kez görünebilirim. Yaptığın iyiliklere karşı bu şekilde görevlendirildim. Seni ikaz etmeye geldim. Beni dinle-meyceksen sen bilirsin!"

"Yooo hayır dinliyorum."

"Hayata neden geldik sence? Omuzumuzda görünmeyen yükler,

parmağımıza, boynumuza, hatta burnumuza taktığımız halkalar, dünyaya getirdiğimiz çocuklarımızın dertleriyle boğulmak için mi? Çoğu bunu böyle algıladı ve yanlış. Sen, sorguladın işte bunun için sana bir kez görünmekle görevlendirildim."

"Anlayamıyorum."

"Hayat bir akıştır. Sen bu akışı sağlayan zerrelere birisin. Senin olmaman bu akışı engelleyebilir mi? Sen, yalnızca senin ve sana değer verenler için önemlisin. O zaman yaşamak sadece bir zerrenin yok olması veya var olması mı?"

"Peki neden ben diğerleri gibi olamıyorum? Neden diğer insanlara yetenler bana yetmiyor? Ne istediğimi bile bilmiyorum. Yirmi beş yılı şüpheler üzerine geçirdim artık şüphe etmek istemiyorum. Bir yerde lüks içindekiler daba da derken, bir tarfta bakıyorum hiç bir şeyi olmayanlar şükrediyorlar, anlayamıyorum neyin doğru neyin yanlış olduğumu yalnızca düşünüyorum. Neyi arıyorum ben?"

"O arayışınla beni üzdün, çok iyiyiyken bu duruma düşürdün. Ufacık şeyler için beni bitirdin ve hâlâ bunda devam ediyorsun. Artık bir karar vermelisin."

"Ne için?"

"Yaşama çizgini belirginleştirmek için."

"Nasıl?"

"Onu sen bulacaksın. Her zaman ya hep ya hiç felsefesiyle yaşadın, bir türlü ortayı bulamadın. Çok acı yedin miden ağrıdı, hiç acı yemedin. Çok sevdiğin, kırıldın tamamıyla reddettin, neden diğer insanlar gisi olamıyorsun?"

"Bilmiyorum ama tabiatımda var bu benim. Doğru gelmiyor hislerimi uygulamazsam. Sevmediğim bir şeyi yapmak acı geliyor, rüyakârlık olur bu."

"Hâlâ bildiğin yolda ilerliyor-

sun artık vaz geç yoksa ben öleceğim, kararını vermelisin."

"Peki nasıl? Ne olur bana yardım et, hep düşündüm ama ikisi arasında bunaldım kaldım: Vuslat yabut yok olmak, vuslat yabut yok olmak..."

"Yalnızca birkaç soru sorarak yardımcı olabilirim."

"-Sor."

"-Neden vuslat?"

"-En sevdiğim, en değer verdiğim kişiler vuslatı buldukları için, kaybolmamak için, devam etmek için, sevgi için, yaratıldığımı ve kendimi hiç yalnız hissetmediğim için."

"-Peki nedir ölüm?"

"-Ölüm bence karşılıklı alış verıştır. Dünyaya geliriz, yıllarca hep alırız ve sevdiğimizi söyleriz. Halbuki hep almak da hep vermek de sevgi değildir. Tavuk ölür bizim için, buğday ölür bizim için. Ağaçlar, meyveler, hayvanlar hatta toprak ölür bizim için ve biz hep alırız. Bir diyetir bu. Aldığımız şeylerle böyüttüğümüz tenimizi tekrar diyetimizi ödemek için toprağa veririz. Kurtlar, kuşlar, böcekler beslenir bizden. Toprak oluruz çiçekler beslenir bizden. Yeni bir filizle hayati görebiliriz bu da bahşedilmiş en büyük ödüdür bence. Bin insanken bakamadığımız hayatın çizgilerine bir çiçek gözüyle kim bilir ne güzel ama ne kısa bakarız. Ama asıl merak ettiğim ruhumuza ne olduğu işte burada başlıyor bütün mesele: Vuslat yabut yok olmak..."

"-Yok olmaktan dene korkuyorsun? Yokluktan varlığa çıkabilirsin."

"-Anlatamıyorum galiba, yokluktan varlığa çıkarabilseydim yirmi beş yılı hebâ etmezdim."

"-Her şeyi irdeleyen sen nasıl olur da böyle bir ayrıntıyı yakalayamazsın? İçinde sevgi olmasa bu türlü bir şüpheye düşmezdim. "Yok olmak" der geçerdin. Hadi vakit tamamlanmak üzere ver şu kararını. Sevgi mi dünya mı, yoklukta var oluş mu yok oluş mu? Çabuk, ölüyorum."

O iskelet haline gelmiş ellerini boğazıma dayadı, nefes alamıyorum. Çıpındıkça soluğum daha çok kesiliyordu.

"-Beni rahat bırak daha ölmek istemiyorum. İnsanlar yetiştireceğim, onlara sevgi öğreteceğim, kızımın bebeğini seveceğim, Mısır'ı göreceğim, ne olur bırak beni?"

"-Çabuk ol ya kararını ver ya da bensiz yoluna devam et!"

"-Sen de kimsin? Bu halinle bana ne kadar yardımcı olabilirsin? Çek git başımdan!"

Artık nefesimin kesilmek üzere olduğunu hissettim. Kalbim zorlanıyordu. Geçirdiğim yirmi beş yılı düşündüm. Hiç bir şey yoktu. Şüpheler, düşünceler, sevdiğim üç-beş kişi. Ama inancım uğruna yapabildiğim tek şey bile bulamadım. Birden o sesi duydum, bir ezan sesi...

"-Öleceksem O'na kavuşmak için bence vuslat, bence vuslat, evet O'na, yaradana..."

Ellerini bıraktı. Gözlerime inanamadım. Aniden o çirkinlik gitmiş, yerini ayrı bir güzelliğe bırakmıştı. Gözler canlanmış, sesi düzelmişti.

"-Beni tekrar hayata getirdin, dünyaya ve tenine yenilmedin. Sen seçimini yapmakla asıl seni ortaya çıkardın," dedi ve tekrar kayboldu.

O gördüğüm bendi, buna yemin edebilirdim ama bu fırtınalı gecede beni uykumdan kaldırarak boğazıma sarılmaları da ne oluyordu?

Azrail nöbette

Gün yavaş yavaş sonuna yaklaşırken, güneş de bütün kızılılığıyla ışıldıyordu. Sesler yavaş yavaş arınıyor, sanki rüzgâr da bunu seziyor, sesini yükseltiyordu.

Elindeki şamdanla tahta merdivenlerden tavan arasına çıkarken, gıcırının duyulmaması için büyük gayret sarfediyordu. Arasına durup, etrafına bakınıp, sonra yavaş, ürkek adımlarla devam ediyordu. Ona uzaktan bakan bir göz, adımların korkak fakat maksatlı olduğunu anlardı. Akıldaki soru işaretleri çözülmemiyor, düşünüyor ve düşünüyordu. O belki orada olduğunun farkında bile değildi. Belki de aklısına kendini orada zannediyor, fakat benliğiyle oradan oraya geziniyordu.

Yaşamak, diyordu içinden... Ne anlamı vardı yaşamamanın, yaşamdan zevk almadıkça... Birileri için çalışmak, ve hatta ömrünün sonuna kadar çalışmak, sonra ölmek! Bunu istemeyerek yapacak, üstelik ondan faydalanacaklardı. Sadece onlar değil, kendi de yaptıklarının karşılığını alacaktı belki, ama onlar kadar hiçbir zaman rahat olmayacaktı. Onu çıldırtan da buydu zaten. Onlardan çok çalışıyor, yıpranıyor, bilakis onlar rahat yaşıyorlardı. Böylesine adaletsiz bir dünyada sırf bir takım sorumluluklardan dolayı yaşamaması anlamsızdı. O dünyaya gelirken kimse ona gelmek isteyip istemediğini sormamıştı. Buna rağmen üstüne sorumluluklar yükleniyor, emirler veriliyor, aksi takdirde bir de sorumlu tutuluyordu. Buradaki öyle bir çelişkiydi ki, değil o gününü, günlerini vermişti adeta bu soruya. Kendini sıkıyor, hemen bugün karar vermek zorundaymış gibi zorluyordu kendini. Bir diğer gün kalkıp, yine bunları istemiyordu. Bugün, hemen bugün bitmeliydi!!! Arkasında bir sürü şaşkın gözler bırakacak, böylece cesaret ve güçlülüğünü bu yolla ispatlamış olacaktı. Küçük değildi, yürekliydi o! Kaderinin bu olduğunu veya olacağını kabullenmiyor, kaderini reddederek kendisi belirliyordu adeta. Yaşamak, diyordu içinden... Ne anlamı vardı yaşamamanın, yaşamdan zevk almadıkça. Üstelik o zaten ruhen ölmemiş miydi? Bu cansız bedenini, yaşıyor gibi görünmesi anlamsızdı.

Bütün bunlar düşünülürken, o tavan arasının ortasında idi. Düşünceler dünyasından kendisine dönebilmiş, elindeki halatı bile farketmişti. Elindekini oradan oraya çevirdi, birkaç düğüm attı ve tek ayağı kırılmış olan sandalyeye dikkatlice çıktı. Bedeni buz gibiydi. Kendisi için değil de, bir başkası için hazırlık yapıyordu sanki. Heyecansız, kesin ve kararlıydı hareketleri.

Ansızın alk kattaki kapının sesi duyuldu. Babası ihtiyarlamış sesiyle "yarın için odun" diye bağırdı. Bir anda irkilerek, sanki uyandırılmış gibi, korku içerisinde "eyvah yarın için odun" diye titredi ve çıkması uzun zaman alan merdiveni bir anda indi.

FAZİLET TUNA 6/F 7838

Şimdi. ayrılık zamanı

Çiğdem FİDAN 6-A 8092

Hayat, zaman ne de çabuk geçiyor. İlk önce 4-C, sonra a-A ve nihayet 6-A. Kimin övgüler yağdırdığı, kimin başını ağrıttığı 6-A. artık veda zamanı.

elveda her zaman sinirlenen ve bir türlü susamı sevdiremediğimiz Pakize. Elveda sınıfın en çocuksu siması ve en küçük şeyde sınıfın iyiliği için gözyaşı döken Mısra. elveda iki senedir bizim sınıfta olan, ama birkez olsun hoca kaldırmadıkça konuşmayan aynur. Sana da veda - nedendir bilinmez- çoğuders uyuklayan ve her seferinde hocaya yakalanan ibrahim. Güle güle en çok lakaba sahip olan sınıfın en rütbelisi-Cilveli, Kaçık- Naciye. Güle güle tenefüs aralarında oynamaktan çekinmeyen, aynı zamanda herkesi oynatan, matematik derslerinde konunun en önemli yerinde şarkı söylemeye başlayan ve herkesin dert ortağı Hakan. elveda gülmesiyle herkesi güldüren Venbar. Elveda yazılıdan zayıf olsa da hiç umursamayan Vuslat. Güle güle sınıfın en rahat ve en taşkın öğrencisi Suna. Güle güle sakin, durgun ve sütlü balını her zaman koruyan Derya. Elveda hep en arka sıralarda görmeye alıştığımız -isteksiz de olsa her ders kalkmak zorunda kaldığı sınıfın en güzel ismine sahip Orçun. Bu dönem sınıfımıza gelen, ama herke-

sin sevgisini kazanan ebru elveda. elinde avucunda ne varsa herkese vermekten hiç bir zaman çekinmeyen alçakgönüllü İsmet elveda. Güle güle üç yıldır birbirlerinden hiç ayrılmayan Şirin ve Sevinç. Allahaismarladık sınıfta varlıkları yalnız nöbetçi olduklarında anlaşılan emre ve Bayram. Allahaismarladık saçıyla hiçbir şeyle uğraşmadığı kadar uğraşan Azmi.

Elveda asırlık Kayseri Lisesi...

Allahaismarladık hep güler yüzlü görmeye alıştığımız Yusuf Özmerdivenli. Elveda okuldaki ikinci annemiz Fazilet Kılınç. Daba bu dönem dersimize gelen, ama kısa zamanda bize alışan bizimde ona alışmaya çalıştığımız Hacı Ali Hocam. Elveda disiplininden hiçbir zaman taviz vermeyen Ülkü Hocam. Elveda dersimize hiç girmeyen, ama okul gezisinde bize karşı yardımını esirgemeyen Şahin Hocam. elveda bir dönem dersimize gelmesine rağmen adımı unutmayan

ve her gördüğünde hatırımı soran Serap Hocam. Yine bizim hiç tanımadığımız, onun da bizi tanımadığına emin olduğum ama güler yüzünü bizden esirgemeyen Fikret Hoca Allahaismarladık. Allahaismarladık herkese aynı sevgiyi ve yakınlığı gösteren, bütün öğrencilerin derdine ortak olan, paylaşmayı her zaman seven, 6-A'nın hiçbir zaman unutamayacağı Süleyman Hocam.

Ve yine elveda demeyi hiç istemediğimiz, okulumuzdan ayrılacak da hayatımız boyunca unutmayacağımız, üç yıl boyunca herşeyimizi paylaştığımız, birlikte gülüp, birlikte üzüldüğümüz sınıf hocamız Mehmet Erol Allahaismarladık. Seni seviyoruz...

Elveda kitaplarını bizden hiç esirgemeyen, bize hep güvenen kütüphanecimiz Fatma Abla. Güle güle bize her sabah kapıyı açan Sinan ve Şaban amca...

**Allahaismarladık
Kayseri Lisesi...**

Rubai

Nasıl geçti bunca yıl böyle hüznün içinde.
Sanki bin yıl yaşandı, yalnız bir gün içinde.
Düşle gerçek iç içe; kahır lezzet yan yana,
Gövdem hürdü yaşarken, gönlüm sürgün içinde.
Y. Karakoyunlu

Hüseyin Nihal Atsız

Türkçü fikir adamı, tarihçi, Türkolog, şair ve roman yazarı. 12 Ocak 1905'te İstanbul'da doğdu. Babası Deniz Binbaşı Nâil Bey, annesi Zehra hanım'dır. İlk ve orta tahsilini Kadıköy'deki Fransız ve Alman mekteplerinde, babasının vazife sebebiyle Süveyş'te bir Fransız mektebinde, Kasımpaşa'da Cezayirli Gazi Hasan Paşa Mektebi ile Haydarpaşa'da Osmanlı İttihad Mektebi'nde, Kadıköy ve İstanbul Sultanilerinde görmüştür. Bir süre Kabataş Lisesi'nde yardımcı öğretmen olarak çalışmıştır.

1927 Ekim'de Yüksek Muallim Mektebi'ne kaydolmuş ve 1930 sonbaharında Edebiyat Fakültesi'nden mezun olmuştur. Akabinde aynı fakültede asistan olarak kalmış ve burada "Atsız Mecmua" isimli dergiyi yayınlamıştır. 1944 yılına kadar yurdumuzun değişik yerlerinde Türkçe ve Edebiyat öğretmenliği yapmıştır.

Çıkardığı "Orhun" isimli dergide Türkçülük fikrini savunduğu gerekçesiyle "İrkçilik-Turancılık" suçundan 6 sene hüküm giymiş, birbuçuk sene hapis yattıktan sonra Askeri Yargıtay, kararı bozarak Nihal Atsız'ı beraat ettirmiştir. 1969'a kadar Edebiyat öğretmenliği ve kütüphane vazifeli olarak çalışmış ve 1969'da emekli olmuştur. 1975 tarihinde vefat etmiştir.

İnanıldığı dava yolundaki mücadeleleri, bu gayi peşinde kırksekiz yıl boyunca çalışan yorulmaz kalemi, Atsız'ı Türkçü düşünün Cumhuriyet yıllarında en güçlü temsilcisi ve önderi yapmıştır. Yazdıkları ile Türkçü düşünceye açıklık getiren, belirli prensipler ve hedefler çizen Atsız, Türk seciyesi ve Türklüğü bozmaya yönelmiş, milli şura gizliden veya açıkça cephe alan

Türklük aleyhtarı düşünce ve tertiplere karşı aralıksız mücadele etmiş, Türklüğü kendisini bekleyen tehlikeler önünde daima uyanık tutmaya çalışmıştır.

Atsız'da bundan başka, Türkiye sınırları dışında Çin'e kadar yabancı devletler boyunduruğunda yaşayan türkların kaderi ve Türk dünyasının birliği meselesi birinci planda yer tutar.

Atsız Türk dünyasını ayrı ayrı ülkelere ve parçalara göre düşünmek yerine ileride siyasi birliğini kurulabilecek bir bütün olarak görülür.

Atsız'ın milliyetçiliğinde yüksek ahlâk en başta gelen prensiplerden biridir. Millet'in temelini ahlâk olduğunu ısrarla söyleyen Atsız, Türklüğün etrafını sarmış düşman milletler ve kuvvetler karşısında ancak yüksek ahlâklı, disiplinli, uyanık bir tarih şuuruna sahip, akseri terbiyesi gevşememiş, kozmopolitlikten kendini uzak tutabilmiş bir millet olmakla ayakta kalabileceğimizi zihinlere sokmaya çalışır. Ahlâk bozukluğunu Türklüğün en büyük düşmanı ilan eder.

Milliyetçiliği kadar bir Türkolog olarak da ilgisi tarih sahasında ağır basmış, çalışmalarında esas merkez tarih olmuştur. Daha ilk yazılarından başlayarak yazılarından başlayarak Türk tarihi'ne yönelen Atsız onun geniş çaplı meseleleri üzerinde durmuş, bu konuda farklı görüşler ileri sürmüştür. Mevcut tarih anlayışını çeşitli yönlerden yetersiz ve yanlış bularak Türk tarihinin kadrosu, çağlara ayrılması, hanedan iktidarları ile devlet kavramının birbirleriyle karşılaştırılması, Türkiye tarihinin başlangıcının gerçek zaman ve yerinin ne olduğu gibi meseleler üzerinde dikkat ve münakaşaya değer sağlam

görüşler getirmiştir.

Atsız'ın Türk tarihi konusunda getirdiği dikkatlerden biri de kendisinden önce varlığı fark edilmemiş Kürşat adlı büyük ve meçhul bir Türk kahramanını ortaya çıkarması ve Göktürk şehzadesi Kürşad'ı cesaret ve fedakârlık bakımından Türk kahramanlarının en büyüğü olarak göstermesidir.

Şunu da hemen belirtmek gerekir ki; yazmış olduğu; Bozkurtların Ölümü ve Bozkurtlar Diriliyor adlı romanları edebiyat dünyamızda Orta Asya Türk tarihi ile ilgili yazılmış tek roman olma özelliğine sahiptir.

ESERLERİ:

Nihal ATSIZ'ın eserlerini dört ana grupta toplanır: 1-Tarihle İlgili Eserleri, 2-Bibliyografya Eserleri, 3-Edebiyat Tarihi ile İlgili Eserleri, 4-Edebi Eserleri.

Bunlardan yerimizin darlığı ile burada sadece edebi eserlerini vermek istiyoruz.

- 1- Bozkurtların Ölümü, İstanbul, 1946
- 2- Bozkurtlar Diriliyor, İstanbul, 1949
- 3- Deli Kurt, İstanbul, 1958
- 4- Dalkavuklar Gecesi, İstanbul 1941
- 5- Ruh Adam, İstanbul 1972
- 6- Yolların Sonu (Şiirler), İstanbul 1946

ÜLKÜ KARAKOÇ YAB.D. 2/B

Kayseri Lisesi Kütüphanesi

16.09.1996 - 21.11.1996 Tarihleri Arası
Okuyucu İstatistiği

SINIFI	GELEN SAYISI	OKUYAN SAYISI	TOPLAM SINIF	GELEN SAYISI	OKUYAN	TOPLAM
HZ.A	15	17	32	6/M	1	4
HZ.B	1	28	29	Pansiyon	5	14
HZ.C	1	20	21	öğretmen	10	36
YD.I/A	12	62	74	Dışardan	19	19
YD.L/B	8	12	20	TOPLAM	929	1513
YD.I/C	17	29	46			
YD.L/D	-	6	6			
YD.I/E	3	3	6			
YD.2/A	10	21	31			
YD.2/B	19	48	67			
4/A	1	-	1			
4/B	709	9	716			
4/C	2	2	4			
4/D	-	22	22			
4/E	-	7	7			
4/F	-	14	14			
4/G	-	7	7			
4/H	-	7	7			
5/A	2	28	30			
5/B	13	8	21			
5/C	5	15	20			
5/D	9	56	65			
5/E	4	11	15			
5/F	23	42	65			
5/G	3	26	29			
6/A	9	23	32			
6/B	3	12	15			
6/C	17	10	27			
6/E	5	10	15			
6/G	2	6	8			
6/H	-	2	2			
6/L	1	7	8			

Rubai

Gel şu üstü küllenmiş ateşe bir nefes ver.
Bir yüreğe heyecan, bir sevdaya heves ver.

Çekilip bir köşeye yaşamak matah değil,
Bağır bütün gücünle, tâ uzaktan bir ses ver.

Y. Karakoyunlu

Dostluk

Olmadığı zaman insanı yaşama isteğini bitiren, sorunlar yaşatan, olduğunda insanı mesut kılan dostluk...

O değil midir insanı mutlu eden, yaşama bağlayan, çoğu zaman peşinden koşturana, ölen ya da öldüren?

O değil midir, gerçekse uğruna can bile feda edilen, çoğu zaman işlerimize engel olan?

Dostluk, dostum kelimeleri insanı nasıl da mesut kılar. Çünkü bu kelimelerin altında sevgi, sevilme yatar.

Ne kadar zordur sevildiğini bildiğinden ihanet görmek. Ne kadar acıdır sevdiklerini, sevildiklerini kaybetmek. İnsan bıkar bile yaşamından böyle zamanlar, ölüm, ölmek çok kolay gelir insana...

Her şey feda olsun deriz. Sevdiğimizi zannederiz çoğu zaman. Ama bilmeyiz ki gene aldandık yine bir hiç uğruna kandırıldık.

Hani o değmez insanlar var ya anlayamazlar bizi, sevenleri. Sevgiyi bilenleri. Onlar bilemez paylaşmayı, yaşamın tadının sevmek olduğunu...

Evet, biliyorum ben dostluğu, onun kazandırdıklarını, sevgiyi ve paylaşmayı, Haya-tı ve onun tadını...

İsterim ki bilsin herkes yaşamayı, tadını alarak, doya doya, sindire sindire yaşayabilsin.

HALE CİVELEK HAZ.C. 388

Söz Olar

- * Bilginin efendisi olmak için, çalışmanın kölesi olmak gerekir.
- * Zaman akıp gider... En önemlisi onu değerlendirmektir.
- * Para parayı çekerse, başarı da başarıyı çeker.
- * Gideceği limanı bilmeyen gemiye hiçbir rüzgârdan fayda gelmez.
- * Susmak; insanı ele vermeyen sadık bir arkadaştır.
- * Kim başkalarını yenmek istiyorsa önce kendini yenmelidir.
- * Sonsuz yaşamaya kara veren ölümden korkmaz.
- * Dostlarını mutlu etmesini bilen insan mutlu insandır.
- * Büyük insanlar şikayetsiz bütün acılara katlanırlar.
- * Kötülüğü talihinde değil yaptığın işlerde ara.
- * Her kötünün içinde bir iyi, her iyinin içinde bir kötü vardır.
- * Bir insan bir şeye ne kadar sahip olursa, onu kaybetme endişesi, o kadar fazla olur.
- * Dün belki kötüydü, yarın ondan daha kötü olabilir. O zaman bu günün değerini bil.
- * Güneşi görmedim diye ağlama, o zaman ayı hiç bir zaman göremezsin.
- * Yokuşta akmayan ter çukurda göz yaşına dönüşür.
- * Yeri gelince ağlamak gülmeye yeğdir.
- * Taşlaşmış yüreğini yumuşatmadıkça, yolunu kesen taşlara kızmaya hakkın yok.
- * İnsan nefsinin esiri olduğu müddetçe insanlara esir olur.
- * Çilenin çiçeği muştulu bir istikbâldir.
- * Ölüme çare, ilk insan ölürken bulundu: Ölüm...
- * Büyük insanlar yer yüzünün yıldızıdır.
- * Bir ilişkiyi koparmak isteyeceğiniz zamanlar olacaktır. Ancak yeniden ilişkiler kurmayı kesinlikle bırakmayınız.
- * Kırgınlığı, incinmeyi ve acıyı sürdürmeyin. Unutmaya çalışın. Bunlar enerjinizden çalar ve sizi sevmekten alıkoyar.
- * Kavga, tartışma meselelerinizi kesinlikle çözmez. Daha iyisi anlayışlı, sıcakkanlı ve esnek olmaya çalışın.
- * Birbirinize baskı yaparak kişiliklerinizi bozmayın. Hiç kimse gölgede yetişip olgunlaşamaz.
- * Kendilerinden memnun olan insanlar, iyi sonuçlar yaratırlar.
- * Sona erdiğinde tartışmanızı unutun.
- * Öbür kişinin sorunlarını kendinizinkiymiş gibi benimsemeyin. Bu durum yalnızca çözümü iki kat güçleştirmeye yarar.
- * Kendini çok ciddiye alma. ama öbür kişiyi ciddiye almakta başarısız olmayın.
- * Olgun insan sonucunu değiştiremeyeceği olayları kabul eder.
- * Dinlemeyi öğrenin. Kendi konuşmalarınızı dinlemekle hiçbir şey öğrenemezsiniz.
- * Mükemmel olanı değil akla uygun olanı benimseyin.
- * Bir ilişkiden ne alabileceğinizi düşünmeyin. O ilişkiye ne katabileceğinizi düşünün.
- * Çocuğunuza öğüt vereceğinize ona örnek olun.
- * Sürüye atılacak kurt, sürüdeki koyun sayısına bakmaz.
- * Güneşi kaçırdım diye ağlarsan, yıldızları göremezsin.
- * Yapamayacağın şeyler yapabileceklerini engellemesin.
- * Hayatı değerli kılan, bilinçle seçilmiş tepki ve değerlerle yaşamaktır.
- * Hayat yalnızca bir tecrübe değil, aynı zamanda da bir derstir.
- * İstedığımız gibi bir çocuk yetiştirmeniz söylediklerinizden çok, kurduğunuz ilişki biçimine bağlıdır.
- * Çocuğa saygı demek, onun bağımsız bir varlık olduğunu kabullenmek demektir.
- * Çocuğunuz en çok, sevgiyi hak etmediğini düşündüğünüz sırada sevgiye ihtiyaç duyar.
- * Hoşgörü, karşımızdakini istediğimiz gibi olmaya zorlamak değil, kendi istediği gibi olmasına imkân vermektir.

Katkıda bulunanlar: NECMİYE KALAÇ YAB.D. 2/B 10&EBRU KÜCEN 5/D 9085&ÖZLEM ÖZSOY YAB.D.
2/A 14&ZENNURE İŞOĞLU 6/H 9268

I am Listening to Istanbul

I am listening to Istanbul, intent, my eyes closed:
At first there is a gentle breeze
And the leaves on the trees
Softly sway;
Out there, far away,
The bells of the water-carriers, unceasingly ring;
I am listening to Istanbul, intent, my eyes closed.

I am listening to Istanbul, intent, my eyes closed:
Then suddenly birds fly,
Flocks of birds, high up, with a hue and cry,
While the nets are drawn in the fishing grounds
And a woman's feet begin to dabble in the water.
I am listening to Istanbul, intent, my eyes closed.

I am listening to Istanbul, intent, my eyes closed:
Still giddy from the revelries of the past,
A seaside mansion with dingy boathouses is fast asleep.
Amid the din and drone of southern winds, reposed.
I am listening to Istanbul, intent, my eyes closed.

I am listening to Istanbul, intent, my eyes closed:
A pretty girl walks by on the pavement;
Four-letter words, whistles and songs, rude remarks;
Something falls out of her hands-
It is a rose, I think.

I am listening to Istanbul, intent, my eyes closed.
I am listening to Istanbul, intent, my eyes closed:
A bird flutters around your skirt;
On your brow, is there sweat? Or not? I know.
Are your lips wet? Or not? I know.
A silver moon rises beyond the pine trees;
I can sense it all in your heart's throbbing.
I am listening to Istanbul, intent, my eyes closed.

O. VELİ KANIK
(Translated by;
Talât S. Halman)

I FRIGHTENED OF SOMETHING

Yesterday there is something is happened. I was going to school from my home. I got off the bus at the corner of my road and started to walk towards our house. Then I thought: "Funny! There is a car outside our house"

It was red coloured. I looked inside because I wanted to see what they were like. At first I thought there was nobody in it. Then I saw an old man lying on the floor of the car. He had blood all over his face. His eyes were shot and his face white. I didn't want to open the car door. I was too frightened, so I went to telephone the police.

My mother wasn't at home and I was alone. I called police a policeman wrote down my name and address. But I don't think he believed my story. Then I heard a car start. I looked out of the window and saw the car disappearing round the corner.

The police never came and I still don't know what happened to the man. But it gave me a horrible fright. My father said it was a good story and he enjoyed it very much! But I promise you, I didn't imagine it. It was all true.

MEHTAP KAYNAKÇI 4/D 475

ENGLISH PROVERBS

- 1- Where there is honey, there are flies.
- 2- He who comes like a torrent, goes away like a stream.
- 3- If you do not know a passage, go over the bridge.
- 4- The fish grows according to its lake.
- 5- One hand does not clap.
- 6- The bird does not fly with one wing.
- 7- The maggot is from within the tree.
- 8- The courteous (man) learns his courtesy from the discourteous.
- 9- A single stone suffices to scare away a thousand crows.
- 10- He who cannot beat the ass beats its saddle.
- 11- The life of a bird of prey is short.
- 12- Do not provoke the curse of the oppressed; it will take effect sooner or later.
- 13- If God makes us cry, He also makes us laugh.
- 14- If the heart does not ache, the eyes do not get wet.
- 15- The biting dog does not show its teeth.
- 16- The bear knows as many roads as the hunter knows tricks.
- 17- One cannot please both Jesus and Moses.
- 18- To be cunning one must know how to close his eyes when necessary. (C.Şahabeddin)
- 19- That which is broken does not keep its place.
- 20- What a deaf person not hear, he makes up or imagines.

I love you

Seviyorum your brown eyes
Because onlar very nice
Bir kerecik look at me
Sonra you don't forget me
If you beni seviyorsan
My darling demiyorsan
The world olur bana zindan
But yine de I love you..

Derya Şahin Yab.D.1/C 163

ENGLISH LESSON

Stand up, durma orada
Kalk oğlum, black board
Do you speak English,
Hayır bu çok zor iş
Thank you very much, nedir?
O da ne ki ofsayt nedir?
Söyle oğlum, what is this?
Hocam kolay ders, please!
Peki yavrum, what is it?
Düşünmeyin, five minutes
Bu, window'dur, bu da, door.
Otur oğlum için çok zor!

İ. Hakkı Direk 5/H 8184

The Steps

You will climb these steps slowly, one by one,
Through swirling leaves, the colour of the sun,
And look a moment, weeping, at the sky.

Your face grows faint, even as the fountain pales...
In the crimson heavens evening has begun.

Leaning to earth the roses bleed to death,
On flaming branches bleed the nightingals.
Are the waters burning? Why is the marble like
bronze?

A secret language spreads into the soul,
In the crimson heavens, evening has begun.

(A. Haşim. Translated by; N. Menemenciöđlu)

All of a sudden

Everything happened all at once;
Daylight poured down on the earth,
Suddenly there was the sky,
Suddenly blue.

Everything happened all at once;
Smoke began to rise out of the soil,
Tendrils and buds
And fruits.
Everything happened
All of a sudden:
Girls and boys,
Roads and meadows, cats and people...
Love came up all of a sudden
And joy.

(O. Veli. Translated by; T.S. Hâlmân)

The fountain

Day ends, delight is fading from the tree.
The bird to ruby turns, the leaf of fire.
My fountain turns to flaming crimson, now,
Echoing bird and leaf in brilliancy.

Ahmet Haşim
(Translated by;
Nermin Menemenciöđlu)

ENGLISH PLACE IN OUR LIFE

The English is the most important language in our life. Because the English is wanted all over the world. If you want to have a good job, you'll have to know English. Because the owner of the job always asks us "if we knew English." In general English is wanted in offices, factories, community works, airports, foreign exchange, in guidance etc... We need English for earning some money and having a good job.

We sometimes use English outside. For example. When we see a tourist outside, we speak with him/her. And we show him/her around.

We learn English eight hours in a week. But it isn't enough for us. In fact if we want to improve our English. We'll have to go to the cinema for watching English films. We'll have to listen to English records. We'll have to visit to an English country. But we have never been to an English country.

In these days a lot of young people are going to a language school. Especially they go to an English school. Because English is the most important language in our life. So we're going to Kayseri High School.

There are some words which are different between British English and American English. Some of them are these.

apartment >> flat
cab >> taxi
elevator >> lift
gas >> petrol
sidewalk >> holiday
vacation >> pavement

SELÇUK YALÇIN

&

OSMAN KOZAN

Yab.D. 1/A 235&79

CENGİZ EKE
BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENİ

ATA SPORUMUZ VE KIRKPINAR GÜREŞLERİ

Tarih boyunca Türkiye'de ve Avrupa'da destanlar yazan büyük Türk pehlivanları, imanlarını ve kuvvetlerini birleştirerek "TÜRK GİBİ KUVVETLİ" sözünü yüzyıllardan bu yana hâlâ yansıtmaktadırlar.

Dergimizin bu sayısında güreşin babası olan Kırkpınar Yağlı Güreşleri'nden söz etmek istiyorum.

Kırkpınar Güreşleri, Türkler'in Şehzade Süleyman Paşa ile Rumeli'ye ayak basmalarıyla başladı (1349).

Şehzade Süleyman Paşa, Rumeli Fatih'i olarak anılan Osmanlı Başkomutanı, Rumeli yakasına ilk ayak basan ve oralarda elde ettiği fetihlerle şahlanan bir askerdir. Kırkpınar'ın destanlara karışmış tarihinde, Süleyman Paşa'dan söz etmemek imkânsızdır. Rumeli'de, Süleyman Paşa'nın komutasındaki Türk askerleri, 1349 yılında Balkanlardaki Sırp'ların işgaline son vermek üzere Selanik'e doğru yol alırken, bir Hıdırellez günü Edirne yakınlarındaki Ahır köyünde konaklar.

Pehlivanlık, Türkler'de hem bir gelenek hem de bir savaş hazırlığı olduğundan, kırk yiğit, 1349 yılının Hıdırellezinde güreşe başlar. Güneş batarken kapışmalara son verilirken, bu kırk yiğit de buldukları yere düşerek son nefeslerini vermişler. Şehit oldukları yere de gömülmüşler. Ertesi gün bir de bakmışlar ki her yiğidin can verdiği yer-

den bir pınar fışkırmış. Bunun üzerine oraya Kırkpınar adı verilmiş ve her yıl Hıdırellez'de burada toplanarak güreşmek adeti yerleşmiştir.

Her ne olursa olsun Süleyman Paşa komutasında Rumeli'ye ayak basan ilk Türkler arasında yer alan yiğitlerin, hiç bir şekilde anlaşmalı güreşe yanaşmadan ölünceye kadar güçlerini denemeleri, bir birlerine denk bu yiğitlerin emsalsiz bir mücadeleden sonra son nefeslerini vermeleri, onların birer güreş şehidi olduklarının işaretidir.

Yağlı güreşler Türklerin öz sporudur. Bir örnek verecek olursak, Antik Olimpiyat oyunlarında meydan açılan güreşçiler çıplak mücadele ederken, bizde pehlivanların diz kapaklarının üstünden göbeklerinin altına kadar olan bölüm Kispet'le kapatılır.

Cazgır, Allah Allah, İllallah, diyerek güreş açar. Davul-zurna çenk havalarını vurur, pehlivanların helalleşmeleri, bir birlerine başarı dilemeleri, Türk gelenek ve göreneklerinin birer parçasıdır. Ounun için yağlı güreşler her şeyi ile Türk'ün öz sporlarından.

Yağlı güreşler öncesi hareketler ve davranışlarda tamamen iman, inanç ve centilmenlik vardır. Örneğin peşrev güreşe başlamadan önce bir tür ısınma hareketi olmakla beraber, son derece de anlamlı değerler taşır.

Pehlivanlar, sıra halinde ağır adımlarla ileriye doğru süzülürken, hızlanıp çırpınır, seyircileri selamlar. Bu selam yere doğru yapılan temennâ ile olur. Rakipler daha sonra yaklaşık bir birlerinin topuklarını elleyip, ellerini başlarına kadar getirirler, bunun manası "senin pehlivanlığın o kadar büyük ve başımın üstündedir ki, ben senin ayağının türabi olamam."

Yağlı güreşlerde hiçbir şekilde yenilen güreşçi küçük düşürülmez. Güreş bittikten sonra rakibin sırtı sıvazlanır, tecrübeli bir pehlivan genç rakibine yenilirse yaşı küçük olan güreşçi rakibinin ellerini öper.

Yağlı güreş yapan pehlivanlarımız o kadar imanlı, o kadar kuvvetli idiler ki ecnebiler Türk pehlivanlarına gıpta ile bakıyorlardı. Bizim pehlivanlarımız da yaptıkları bütün maçları kazanıyorlardı. İmanlı ve güçlü pehlivanlarımızdan; Kara Ahmet, Koca Yusuf, Kel Aliço, Yozgatlı Kel Hasan, Kazıkçı Kara Bekir, Arnavutoğlu Ali Pehlivan, Kavasoglu Koca İbrahim, Şamdancıbaşı Kara İbo, Makarnacı Hüseyin Pehlivan, Adalı Halil, Filiz Nurullah, Hergeleci İbrahim ve ismini sayamadığımız nice pehlivanlarımız ecnebileri tir tir titretmişlerdir. "Türk gibi kuvvetli" ifadesi o zamanlardan kalma bir gürurumuzdur.

Sonuç olarak şunu diyebiliriz. Bütün Frenk âleminde "Türk gibi kuv-

vetli" denmesini, tarihimizin Viyanalar'a kadar gidiş devrinin haşmetinden kalma sananlar aldanırlar. "Muhteşem Süleyman'ın" Birinci Viyana Kuşatması'na kadar Avrupa önümüzden kaçtığı için bizi göremedi, o zamanlar kuvvetliden de üstün, korkunçtuk. Kara Mustafa Paşa'nın (II.Viyana Kuşatması'ndan sonra) tılsımımız adeta uçmuştur. Ancak tarihe bıraktığımız efsane devam etmiş ve halen de varlığını bugün her biri dünya çapında dereceler alan güreşçilerimizle devam etmektedir.

Son söz olarak, ebediyete intikal eden tüm pehivanlarımızı şükranla anıyoruz.

GÜNCEL HABERLER

- * Kıtalar arası futbol şampiyonluğunu Juventus, rakibi Arjantin temsilcisi River Plote takımını 1-0 yenerek kazandı.
- * Hırçın futbolcu İngiliz Paul, Gascoigne attığı iki golle Glasgow Rangers'a İskoçya kupasını kazandı.
- * Türkiye ikinci lig beşinci gruptaki takımlarımızdan Bingöl Spor-Hatay Spor maçında, Bingöl Spor malzemesi, Hatay Spor atağında gole giden topu çizgi üzerinden çevirerek takımını mağlubiyetten kurtardı.
- * Fenerbahçeli Bülent kovuldu! Dört senedir Fenerbahçe formasını giyen Bülent Uygun, Ali Şen'in gazabına uğradı.
- * Galatasaray'ın ikibininci golünü Küçük Hakan attı. Böylece iki takım; Fenerbahçe ve Galatasaray "ikibin" barajını aşmış oldular.
- * İkinci futbol liginde Karşıyaka-Adanaspor, Rizespor ve Kayserispor playoff maçlarına kalmayı garantilediler.
- * Kayseri'nin voleyboldeki birinci lig temsilcisi DSI bayan voleybol takımının grafiği gittikçe yükseliyor.

BİRAZ DA KURAL ÖĞRENELİM

HENTBOL

- * Hentbol sahasının uzun kenarı 40 metre, kısa kenarı 20 metredir.
- * Kale yüksekliği iki metre, eni üç metredir.
- * Hentbol saha çizgileri beş santimetredir.
- * Oyun süresi 2X30 dakika, devre arası 10 dakikadır. Yıldızlarda 2X25, küçüklerde 2X20 dakikadır.
- * Top ağırlığı, büyük erkekler için 425-475 gram, çevresi 58-50 santimetredir. Top ağırlığı büyük bayanlarda 325-400 gram, çevresi 54-56 santimetredir.
- * Hentbol biri kaleci yedi kişiyle oynanır.
- * Hentbolde sırt numaraları 1-20 arasında değişir. Yalnız 1-12 ve 16 numaralar kaleciler içindir.
- * Hentbol iki hakemle yönetilir. Yazı ve saat hakemi bunlara yardımcı olur.

ANNEME

Ağlamak istiyorum anne! Bir çocuk gibi... Rahatlamak istiyorum. Göz yaşlarım boşalsın istiyorum, bunca zamandır görüp de yapamadıklarına. Su gibi avuçlarımdan akan zamana ağlamak istiyorum anne, ağlamak ve ağlamak...

Senin için ağlamak istiyorum anne. Ruhundaki ızdırabı bir parça kalbimde duydukça, bıçare çırpınıyor ve yapabildiğim tek şeyi yapıyorum: Ağlamak... Bunları yazarken hep hayalimde sen varsın. O ızdırıp dolu sinen canlanıyor gözümün önünde, şefkatle bakan gözlerin. İnan göz yaşlarımı tutamıyorum, söz dinlemiyorlar ve sana doğru süzülüyorlar. Bırakıyorum sana gelsinler; yıllardır yanan ciğerimi söndürürler belki. Ne olurdu şimdi yanımda olsaydın? Doyasıya öpüp koklasaydım seni. Sımsıcak kollarında sevdiğimi hatırlasaydım. Yıllardır arayıp bulamadığım şefkatin hazzını duysaydım tüm bedenimde. Saçlarımı okşasaydın, o yumuşacık ellerinle. Derin hulyalara dalsaydım sevgimiz adına, bir daha uyanmamacasına...

Ama şimdi dağlar var aramızda, yollar ve uçurumlar. Sana ulaşmak o kadar zor ki... Ne olur affet beni anne! Hakım yok seni üzmeye. Ama sabret anne, devam için sabret. Yansın onun için ciğerin, biraz daha dayan. Elbet bir gün Hakk'ın vadettiği günlerimiz gelecektir, o zaman biz kavuşuruz. Bir gün bu hasret bitecek, dağ dağa kavuşmasa bile ben sana kavuşacağım.

Hem zaten sen dememiş miydin: "Sen öyle bir hizmete gidiyorsun ki, sütüm sana helal olsun" diye. Hatta beni uğurlarken göz yaşlarını gizlemeye çalışıyordun. Çünkü bu milletin evlatlarının göz yaşlarını dindirmek için benim senden ayrılmam şarttı. Ben ağlayacaktım, ta ki bizden sonra gelenler hazret çekmesinler.

Başkalarını kurtarmak için göz yaşı dökmek gerek anne! Gerekiirse Ferhat gibi dağlad delip, Mecnun gibi çöllere aşmak... Ve o zaman sevgi destanımız yazılacak tarih sayfalarına. Yer gök konuşacak sevdamızı, hizmetimizi. Rüzgar ısıklayacak ismimizi, bülbüller katılacaklar bu sese. Yankıları saracak ulaşılmaz dağları. Şimşekler gürleyecek, bulutlar ağlayacak sevdamıza. Onlar da bir anne gibi binlerce tohumu besleyecek, destanımızı işleyecek tohumlara. Ve sevdamız duyulacak anne, hayatın ulaştığı her yerde. Bizim hicretimiz, firkatimiz sayesinde cihana sesimizi duyuracağız. Bu sesle kuzular annesini bulacak, toprak sımsıkı sarılacak kayalara ve sevdamız saracak her zerreyi.

Evlat anneye, anne evladına koşacak. Aşık maşukuna, mahluk da Halık'ına koşacak, bir daha ayrılmamacasına.

O zaman biz de kavuşacağız bir birimize anne, belki burada belki de cennet yamaçlarında. Ama mutlaka kavuşacağız anne. Başımı dizlerine koyup ninniler dinleyeceğim senden, doyasıya öpeceğim ellerinden...

Bana dua etmeyi unutma...

Kızının yaptığı hizmetlerin büyüklüğünü düşünerek sil göz yaşlarını...

Sen ağlama anne...

Huriye SARIKAYA

5/D 9579

duvar yazıları

- *Sıkıldım bu hayattan ikinci kanalı yok mu?
 *Çalışmak eğlencelidir ama şimdi eğlenmenin sırası değil.
 *Biz sade vatandaşız, zenciler kakaolu.
 *Eğer beni terk edersen ben de gelebilir miyim?
 *Şimdiye kadar hissetmediğin hissi, hissettiğini hissettiğin anki hisse aşk denir.
 *Bitkisel hayata girdim, maksat yeşillik olsun.
 *Zamanı kullanacak zamanımız yok!
 *Yüziüm çok eskimiş, ABD'de estetik olmayım. (Yüzsüz Recai)
 *Çalışmak benim için her şeydir, ancak her şeyle ilgilenemem...
 *Sıra nasıl olursa olsun, yeter ki kopya südüreceği yeri olsun!
 *Çekile çekile ne hale geldik! (Piyango)
 *Öğretmenim! Yarı yıl tatili yetmedi. Yaz tatilinden biraz kredi açar mısınız?
 *I love you "BOŞ DERS"
 *Sayın sürücü dikkatli sür, insanın yedek parçası yoktur...
 *Heyyyy! Keserim ha! (KAYSU)
 *Hain papatya ne olurdu bir yaprağın daha olsaydı! O zaman seviyordun işte!
 *Bakmakla usta olursa öküzler makinist olur!
 *Doktor bey lütfen gerçeği söyleyin, reçete yazacak mısınız?
 *Hırsızlığın yaşı gittikçe düşüyor. 2000'li yıllarda hapishanelere ranza yerine
 beşik koyarlar her halde.
 *Öğretmenler öğrencilerinin başarılı olmasını istiyorlarsa en yüksek not 1 olsun!
 *-Bugün tarih dersine çalışmadım.
 -Niye?
 -Kanuni Sultan Süleyman sefere çıkmış, dönmesini bekledim!
 *Hayallerim yıkıldı, zaten bir gecekondu hayal ediyordum!
 *Balık baştan kokar, çünkü ayakları yoktur!
 *Buranın hesabı benden sorulur! (Hesap Makinası)
 *Sözliiden zayıf aldım ama olsun, önemli olan katılmaktı.
 *Gözler hiç yalan söylemez, öyleyse hiç konuşmayalım.

Katkıda bulunanlar:

Bilge Aslan 5/D 94506 Serkan Tereci Yab.D.1/E 2046 Ahmet Duman 5/B 77056 Hasan Okçu 4/E 76616 Nimet Gündoğan 4/E 1236

O KADAR

- ◆ **O kadar** titizdi ki berbere giderken bile traş oluyordu.
- ◆ **O kadar** şüpheliydi ki elini sıksanız arkasına dönüp parmaklarını sayıyordu.
- ◆ **O kadar** titizdi ki elini yıkamadan önce sabunu yıkıyordu.
- ◆ **O kadar** cimriydi ki sudan tasarruf etmek için ayaklarını çorabı ile yıkıyordu.
- ◆ **O kadar** kararsızdı ki yeni moda bir elbiseyi beğenene kadar elbisenin modası geçiyordu.
- ◆ **O kadar** alkolikti ki kendisini sokağın zehirli yılanı alkol zehirlenmesinden ölmüştü.
- ◆ **O kadar** çok sakız çiğneyordu ki sakızı bırakabilmek için sigaraya başlamıştı.

Neslihan Bayram

5/F 6192

notların dili

- 1- Bana kaderimin bir oyunu.
- 2- Seni sevmek değil kaybetmekten korkarım.
- 3- Senede bir gün.
- 4- Saymadım kaç yıl oldu sen ellerin olalı.
- 5- Unuttun beni zalim.

İLKAY EKEN

5/F 6779

Fıkralar... Fıkralar

SEVİNÇLİ HMBER

-Baba çok talihlisin!

-Neden oğlum?

-Bugün okulumuz tatil oldu. Gelecek yıl yine aynı sınıfta okuyacakmışım. Sana yeni kitap alma masrafı çıkmayacak da ondan!!!

KARIN AĞRISI

Hasta adam, doktora midesinin ağrıdığını söyleyince, doktor sorar:

-Dün öğle ve akşam ne yedin?

Hasta biraz çekingen:

-Önüme ne koydularsa yedim.

Hastasının perhiz yapmadığını anlayan doktor, reçeteye göz merhemi yazınca hasta dayanmadı:

-Ama doktor, mide ağrısının gözle ne alakası var?

-Olmaz olur mu? Gözün sağlam olsaydı, önüne gelen her abur cubur şeyi yemez ve mideni bozmazdın!

ÜSTÜN BAŞARI

Sınıfa giren müfettiş, birine sordu:

-Söyle bakalım oğlum iki iki daha kaç eder?

-Şey... Üç efendim!

Öğretmen hemen atıldı:

-Aferin oğlum, gördünüz mü müfettiş bey, ne kadar yaklaştı!

KORKMA

Temel'in arkadaşı çok hastaymış. Günleri sayılı deniyormuş. Arkadaşları Temel'e:

-Senin en iyi arkadaşındı, git ona biraz moral ver, demisler. Temel ertesi gün hasta arkadaşını ziyarete gitmiş:

-Korkma, zaten herkes ölecek!

TEMEL VE ESPİRİ

Temel espiriye üç kez güler:

Birincisi; anlatılınca.

İkincisi; izah edilince.

Üçüncüsü; anlayınca...

BU SEFER

Ameliyata hazırlanan hasta doktora sordu:

-Acaba sağ çıkar mıyım?

Doktor piskin piskin cevap verdi:

-Valla kardesim, bu elliyedinci ameliyatım. Bu defa kafaya koydum ne yapıp yapıp başaracağım!

Zıdır Bilmecelerler...

- 1- Bir kadın araba kullanırken hep gülermiş, neden?
- 2- İnsanlar neden aynaya bakarlar?
- 3- Öğrenciler savaşı neden sevmezler?
- 4- İnsanlar en çok hangi konuda kitap okurlar?
- 5- Ay yaşlanınca ne olur?
- 6- Öğretmenle termometre arasında nasıl bir benzerlik vardır?
- 7- Kral ölünce oğlu ne olur?
- 8- Giyilen on'a ne denir?
- 9- Konuşan on'a ne denir?
- 10- Çalmak fiilinin gelecek zamanı nedir?
- 11- Bir adam arabaya binmiş bir türlü kullanamıyormuş. Niçin?
- 12- Tilki neden kurnaz hayvanlardır?
- 13- Salatalık mı daha uzundur, yoksa muz mu?
- 14- Tavuk en çok hangi ülkeyi sever?
- 15- Çile, ne demiş?
- 16- Bir masada kesilip dağıtılan fakat yenilmeyen şey nedir?
- 17- İki bulut çarpışınca ne olur?
- 18- Et neden kırmızıdır?
- 19- Takvimler neden hüzünlüdür?
- 20- Musluk neden damlar?
- 21- Defter silgiye ne demiş?
- 22- Keloğlan niye keldir?
- 23- Traş ne zaman şart olur?
- 24- Minareye çıkan fil ne demiş?
- 25- Yağmurlu bir havada gök yüzüne bakılınca ne görürüz?
- 26- Dünyanın yuvarlak olduğunu en iyi şekilde nasıl anlarız?
- 27- Ayakkabıların eskimemesi için ne yapmak gerekir?

Tesnim YEŞİLYURT 5/F 7633
Sibel USLU 5/G 8210
İlknur DENİZ 4/C 144
Neşe DOĞAN 5/G 8567
Hasan OKÇU 4/E 7661

Fıkralar... Fıkralar

ŞEFFAF

Öğretmen küçük Aslı'ya sordu:

-Şeffaf ne demektir?

-Bilmiyorum öğretmenim!

-Bak kızım bir taraftan bakıldığında arkası görünen cisimlere şeffaf denir. Şimdi bir örnek ver bakalım.

-Anahtar deliği öğretmenim!!!

KAÇAKLAR

iki deli tımarhaneden kaçmaya karar vermişlerdi. Biri dedi ki:

-Önce parmaklıklara kadar gideriz. Eğer fazla yüksekse altından, yüksek değilse üstünden geçeriz.

Arkadaşı gidip biraz sonra geri geldi:

-Ne yazık ki kaçamayacağız!

-Neden?

-Çünkü parmaklık yok!!!

ROMAN

Akil hastanesinin bahçesindeki delilerin yanına bir bir başka deli gelip elindeki kitabı uzattı:

-Okuyun şunu, en son romanım!

Deliler kitabı alıp göz gezdirdiler. Biri:

-İyi ama, dedi, romanda çok şahıs ismi geçiyor!

Tam o sırada doktor gelip delilerin elindeki kitabı aldı:

-Hay Allah, sabahtan beri telefon rehberini arıyordum!!!

REKS, REKS...

Öğretmen küçük Acar'ı cezalandırmak için:

-Yarın için bana en aşağı yüz kelimelik bir kompozisyon ödevi hazırlayacaksın, dedi.

Ertesi gün öğretmeni, Acar'ın eline tutuşturduğu kağıtta şunları okudu:

"Geçen gün köpeğimiz kaybolmuştu. Bunun üzerine ben evin arkasındaki çayıra çıkıp ona seslenmeye başladım: Reks, reks, reks..."

MATEMATİKÇİNİN AŞK MEKTUBU

Sevgili "X"ciğim;

Size olan aşkım 2 kere 3'ün 6 etmesi kadar âşikârdır. Sizi, çeşitli geometrik çizgilerle dolu evimizin üçgen penceresinin sağ alt köşesinin kosinüsünden gördüğüm an "işte Allah'ın benim çözmem için yarattığı problem ve başıma bela ettiği bir muamma" diye düşündüm. Sizi o anda ikinci dereceden denklemin iki kökü kadar kendime yakın buldum. Nasıl aşkımızın kirişi kalbimi kırdı ise, ben de boksör ağabeyinizi görünce kirişi öyle kırdım.

En kısa zamanda babanız Öklit Bey'le ihtilal konusunun bütün paylarını sifıra eşitleyip, evlenmemiş için aramızdaki yaş farkını logaritmasını almaya çalışıyorum. Eski arkadaşım ile aramızdaki (-) ile (+) kadar münasebet kalmadığı halde komşumuz Pisagor Bey'in babanız Öklit Bey'le hakkımda dedikodular yaptığını aile dostum Trigonometri Bey vasıtasıyla öğrendim. Pisagor Bey'in iddiasına göre iki alt kenarın karelerinin toplamı hipotenüsün karesine eşitmiş. Yaşı benim yaşımın üç katından on eksik olan Pisagor'dan bu yalanını derhal geri almasını, hiç olmazsa kökekökünü almasını, aksihalde diskriminantını sifıra ve bu suretle 12 reel kökten mahrum edeceğini bildiririm. Bu gibi dedikoduların aşkımızı hiçbir zaman çarpanlara ayırıp kısaltma yapmayacağından emin olabilirsiniz. Zaten bu mektubumda sana olan aşkımın taa evini belirterek, açılarını 180 derece yapıyorum. Seni her zaman geometri kadar seveceğimden ve aşkımın (+) sonsuzdan, (-) sonsuza dek devam edeceğinden emin olabilirsiniz.

Kalbimin bütün hacmiyle. İmza: $2 \times 2 = 5$

İlkay EKEN

5/F 6779

Fıkralar... Fıkralar...

ENİNİ DEĞİL BOYUNU

Bir gün bir adam yoldan geçerken, bir direğe tırmanmaya çalışan Temel ve arkadaşlarını görmüş. Ne yaptıklarını öğrenmek için durup uzun uzun bakmış. Daha sonra dayanamayarak Temel'e yaklaşıp sormuş:

- Ne yapıyorsunuz siz burada?

-Haçan bu direğin boyunu ölçüyoruz!

Adam gülmüş ve söyle demiş:

-Peki bu direği yatırıp ölçseniz olmaz mı?

Temel kızarak:

-Haçan biz direğin boyunu ölçüyoruz, eninin değil da!...

KİMIN İÇİN?

Hasta doktora dert yanıyordu:

-Doktor bey, bana sadece ilaç vermek yetmez. Ruhun beslenmemi gerekiyor. İşimden zevk almıyorum. Niçin ve kimin için çalıştığımı bilmiyorum.

Doktor yazdığı reçeteyi uzatırken:

-Biraz sonra vizite ücretini ödeyince kimin için çalıştığını anlarsın...

DIŞIZ SÜRÜCÜ

Annesi Ali'nin bisiklet sürmesini kapıdan seyrediyordu. Ali kapıdan geçerken annesine:

-Bak anne bacaklarımı kullanmadan sürebiliyorum.

-Aferin oğlum.

İkinci seferinde:

-Bak anne, ellerimi kullanmadan sürüyorum.

-Bravo oğlum.

Üçüncü seferinde; Ali kapıdan geçerken gülmsemeye çalışır:

-Bak anne bu sefer de dışız sürüyorum...

GÜVENLİK

Temel'in emniyet görevlisi olduğu hastaneden suçlular kaçır. Temel'e neden gerekli tedbirleri almadığını sorarlar. Temel:

-Haçan biz, Çıkış kapısını tutmuştuk. Onlar Giriş kapısından kaçmıştır da...

TEDAVİ

Yamyam kabilesinin doktoru hastasını muayene ettikten sonra:

-Tedavin tamam, dedi. Artık perhize gerek yok, herkesi yiyebilirsiniz!

Ben Bir Öğrenciyim

Ben bir öğrenciyim;
Pitikare forma üzerimde,
Hayaller, umutlar hepsi benimle,
Elimde testler deste deste,
Kazansam bir üniversite,
İşte o zaman yapacağım bir beste...
Ne arardı gönlümde keder, elem
Çeviremezdi kimse benim gibi güzel kalem,
Görünürdü her şey gözüme toz pembe...
Pembesi gitti tozu kaldı bende,
Hayatımın dönüm noktası bu yıl.
Ya döneceğim üçyüzaltmış derece,
Ya kalacağım olduğum yerde.
Aşmışken buraya kadar olan engelleri,
Döndüremezler beni yolumdan geri.
Bu yola baskoyduğum günden beri,
Dedim "gideceğim hep ileri"!

Ayşe İCİNGİR
6/C 8275

ZIPİR BİLMECELERİN ÇÖZÜMLERİ

1-Güle güle kullanın demişler de ondan. 2-Sokağa
 gittiklerinde kendilerini başkalarıyla karıştırmamak
 için. 3-Tarih kitaplarını kalınlaştırdığı için. 4-
 Bilmedikleri konuda. 5-Aydede. 6-İkisi de "O"
 gösterince titretr. 7-Yetim. 8-Fantolon. 9-Mikrofon.
 10-Hapse girmek. 11-Çünkü arka koltuğa binmiş.
 12-Diğerleri aptal olduğu için. 13-Domates daha
 kırmızıdır! 14-Misiri. 15-Beni gekmek kolay değil!
 16-İskambil kağıdı. 17-Şimşekli kaza olur. 18-
 Vitrinde durmaktan utandığı için. 19-Günleri sayılı
 olduğu için. 20-Burnunu gekemediği için. 21-
 Üzerimde çok gezme gidiklanıyorum! 22-Sağı
 olmadığı için! 23-Tersinden okunduğu zaman! 24-
 Minarenden at beni, in aşağıya tut beni! 25-Şemsiye.
 26-Çevresinde bir tur atarak! 27-Büyük adım atmak

gerekir!

CEVAPLAR

Fıkralar... Fıkralar...

DEKORATÖR

Yeni bir eve taşınan Cemal, duvar kağıdı siparişi edecek, ne kadar gideceğini bilmiyor. Dekoratör:

-Temel yeni yaptırdı, o bilir, isterseniz ona bir sorun.

temel'e danışan Cemal, otuz yedi top sipariş eder. İş bitince on üç top artar. Cemal merak içinde Temel'e durumu anlatır. Temel:

-Tesadüfe bak, bende de o kadar artmıştı...

KEKEMEYDİ

Karadenizli karısını kaybeder. Bulamayınca ne olur ne olmaz belki ölmüştür diye düşünerek hastaneye gider. Morgu bulur ve görevliye:

-Karımı kaysettim, acaba burda mıdır?

Görevli:

-Belli bir işareti var mıydı?

-Evet, biraz kekemeydi, kekeme!

ANAYSON DEĞİL Mİ?

Cinayetten yargılanan Temel'den, hakim cinayeti anlatmasını istemiş:

-Hakim Bey, pazardan çıktım, yolda yürüdüm, vapura geldim, vapura bindim. Gideyruz gideyruz yol bitmeyi. Gideyruz gideyruz yol bitmeyi...

Durmadan aynı sözü tekrar eden Temel karşısında hakim dayanamayıp kızarak:

-Oğlum yeter artık, gel İstanbul'a.

Temel:

-Gelemem hakim bey. Geleyim de beni asayison değil mi?

Katkıda bulunanlar:

İlkay Eken 5/F 6779

Serkan Tereci Yab.D. 1/E 204

Derya Şahin Yab.D. 1/C 163

Derya Gelgi 5/D 8982

İlknur Deniz 4/C 144

Nese Doğan 5/G 8657

Coskun Türkben 5/B 6536

Hakan Çavdaroğlu 6/M 7328

KAYSERİLİLER GEÇESİNDE KAYSERİ LİSESİ BELGESELİ TANITILDI

Kayseri ili yardımlaşma Derneği tarafından düzenlenen dayanışma gecesi Nevşehir Kapadokya Dede- man otelinde yapıldı. Kayseri dışında yaşayan yüzlerce Kayserili ile Kayseriden gelen Kayserililer bir araya ge- lerek özlem giderdi. Bilim adamından sanayicisine; iş adamından bürokratına kadar yüzlerce Kayserilinin bir araya geldiği geceye davet edilen okulumuz Müdür yar- dımcısı Yusuf Özmerdivenli "Kayseri Lisesi 100.Yıl Belgeselini" tanıttı.

Kayseri İli Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği tarafından Nevşehir Dedeman Otel'de düzenlenen gece, Kayseri dışında yaşayan yüzlerce Kayseriliyi bir araya getirdi.

Kayserililerin özlem giderdikleri gece, neşe için- de geçerken Dedeman Otel'i personelinin düzenlediği gösteri coşku içinde saatlerce alkışlandı ve gecenin bir tepki gecesine dönüşmesine yol açtı. Kayseri Lisesi eski Müdürlerinden Tuncer Erten'in sunuculuğunu yaptığı ge- cede Davetliler, "Türkünüz, doğruyuz, çalışkanız biz" isimli şarkı yanında, "Dağ başını duman almış" marşı eşliğinde gece geç saatlere kadar coşku dolu anlar yaşa- dılar.

Gece, Kayseri Turizm Müdürlüğü ve Fotoğraf Sa- natçısı Nihat Karakaya'nın ortaklaşa düzenlediği fotoğ- raf sergisi ve slayt gösterileri ile başladı. Gösterileri hay- ranlıkla izleyen Kayserililer, daha sonra yemek salonun- da bir araya gelerek uzun süre sohbet etme imkanı buldu- lar ve yılların özlemine bu buluşma sırasında gidermeye çalıştılar. Gecenin ilk konuşmasını Dernek Genel Baş-kanı Ali Ulvi Bakır yaptı. Kayserililer Derneğinin çalış- malarından bahseden ve tüm Kayserilileri bu derneğe yardıma davet eden Bakır, daha fazla öğrenciye daha fazla burs sağlamak için yoğun çaba sarf ettiklerini, fırsat buldukça böylesi toplantıları sürdürmeyi planladıklarını söyledi.

Gecenin ikinci konuşmacısı ise Yusuf Özmerdi- venli oldu. Yusuf Özmerdivenli "Tarihi şanlı, şerefle dolu kurulduğu günden beri yetiştirdiği, şehitleri, gazile- ri, kahramanları, büyük devlet adamları, iş adamları ve memleketin her kademesindeki mezunları ile gurur duy- makta olan Kayseri Lisesi'nin şanına yakışır "100.Yıl Şeref Belgeseli" ile ilgili Yıllarca süren araştırma ve hazırlıklarımız bitmiş olup basım aşamasındadır. Bu güne kadar bu esere fotoğraf gönderememiş olanlara son çağ- rımızdır. Bunu duyurmak için bütün imkanlarımızı se- ferber ettik bu uğurda da görevimizi yaptığımıza inanı- yorum" dedi. Ayrıca bütün mezun ve mensuplarımızı maddi destekde bulunarak, bir an önce bu eserin baskısı-

nın tamamlanmasına yardımcı olmaya davet etti. Belge- selin basım işleri ihalesini alan Medya Merkez Ajans sa- hiplerinden Muhittin Özdemir ve B.Murat Aydın'ın da katıldığı gecede Mehmet Yazar ve diğer Kayseri Lisesi mezunları ile maddi destek konusunda görüşmeler yapıldı. Kayseri Lisesi eski edebiyat öğretmeni ve Müdür Yardımcısı Yunus Emre Özulu da geceye İstanbul'dan gelenler arasında idi.

Gecenin son konuşmacısı ise Erciyes Üniversite- si Rektörü Prof.Dr.Mehmet Şahin oldu. Şahin, konuşma- sı sırasında Kayseri'nin Türkiye'deki yeri ve konumunu anlatırken, "Kayseri halkı, bu Cumhuriyeti kuran ve biz- lere bu günleri yaşatan Cumhuriyet kurucularını hiçbir zaman unutmayacaktır. Türkiye'nin geleceği Kayseri'nin elleri arasındadır. Türkiye, Kayseri ile birlikte yücelecek, Kayseri ile birlikte kalkınacaktır. Sanayicisi, iş adamı, tüccarı, esnafı bilim adamı ve bütün kesimleri ile Türki- ye Cumhuriyetinin yaşaması için seferberdir. Kayserili olmak, vatansever olmak ile eş anlamlıdır" diye konuş- tu.

Rektör Prof. Şahin'in Cumhuriyet ile ilgili sözleri salonda saatlerce alkışlandı.

Ankara Radyosu Sanatçılarının renk kattığı gece- ye katılan Kayserililer coşku ve heyecan dolu anlar ya- şadılar.

Kayserililer Derneği tarafından düzenlenen gece- ye Kayseri eski milletvekillerinden Mehmet Yazar ve eşi Kübra Yazar onur konuğu olarak katılırken, Refah Parti- si Kayseri Milletvekili Dr.Memduh Büyükkılıç, DYP Kayseri Milletvekili Osman Çilsal ve ANAP Kayseri Milletvekili İbrahim Yılmaz'da gecenin renkli isimleri arasındaki yerlerini aldılar.

İstanbul, Ankara ve Kayseri'den gelerek Dedeman Otel'de bir araya gelen konuklar arasında geceyi finanse eden ve Kayserililer gecesine büyük katkı sağlayan ünlü iş adamı Mehmet ve Hamdi Beğendik kardeşler yanında Kayseri Valisi Mevlüt Çetinkaya, Süntaş A.Ş. sahipleri- inden Hakkı Altop'ta gecenin ilgi odağı haline gelen ko- nuklar arasında baş sırada idi. Büyükşehir Belediyesi eski Başkanlarından Niyazi Bahçecioğlu, geceyi sakin bir köşeden izlerken, zaman zaman eline aldığı türk bay- rağı ile salonu dolduran yüzlerce Kayserilinin tek bir ağızdan söylediği marşlara katılmayı ihmal etmedi. Kayserili sanayici, işadamı, esnaf, sanatkar, gazeteci ve çok sayıda davetliyi bir araya getiren gece, en kısa za- manda yeniden bir araya gelme dilekleri ile sona erdi.

MATEMATİK OYUNLARI

1- Bir elinde tek, öbür elinde çift sayı tutan bir kişinin hangi elinde tek ve hangi elinde çift sayı tuttuğunu nasıl anlarsınız?

2- Bir baba ile araba gezintisinden dönen oğlu arasında aşağıdaki konuşma geçer:

Babab: Ortalama kaç km. hızla gidip geldin?

Oğul: Saatte 60 km. hızla gittim, aynı yoldan satte 40 km. hızla döndüm.

Baba: Desene ortalama olarak saatte 50 km. hızla arabayı kullandın.

Oğul: Hayır baba hesabın yanlış.

Şimdi siz hakem olarak çocuğun bu yargısında haklı olup olmadığını bulunuz.

3- Kırkbeşten kırkbeş çıkarıldığı zaman kırkbeş kalanının veren sayılar nelerdir?

4- 1,2,3,4,5,6,7,8,9. Bu dokuz rakam ile öyle dört sayı yazınız ki bu sayıların toplamı 100 olsun. Yazılacak sayılarda rakamların hepsi kullanılacaktır. Bu sayıyı yazarken bu rakamların hepsini kullanmak gerekli değildir. Bir sayıda kullanılan rakamlar öbür sayılarda kullanılmayacaktır. Bir rakam yalnız bir kez kullanılacaktır.

HAZIRLAYAN

Fatma Kılıç Yab.D. 2/A 18

Kayseri Lisesi Dergisinin 8. sayısında yayınlanan Ödüllü Zeka Oyunlarının çözümleri

YUVARLAK MASA: Bu problemin cevabı doğrultusunda çözümü yoktur. Her insan her hafta iki yeni arkadaş arasına otursa 10 haftada toplam 20 farklı kişiyle komşu olur. 11. hafta 21 arkadaşından yanına oturmadığı tek kişi kammaştır. Bu durumda 11. haftada bu kişinin yanına mutlaka eskiden yanına oturduğu biri gelecektir. Bir diğer deyişle 22 kişiden her biri hem sağında, hem solunda farklı kişiler olarak ancak 10 farklı şekilde oturur; 11. oturuşta sağındaki veya solundaki bir kişi, bu 10 farklı oturuş sırasında sağında veya solunda olan birisi olmak zorundadır.

ARŞİMED'İ ANLAMAK: Kazan mavnada iken kendi ağırlığına eşit hacimde su taşırır: Kazan 10 ton olduğundan, 10m³ su taşırır. Kazan gölün dibinde kendi hacmi kadar, yani 1m³ su taşırır. O halde kazan mavnadan göle düşünce, göldeki su 10-1=9m³'e karşılık olacak düzeyde alçalır.

ÜÇ MANTIKÇI: Mantıkçılardan biri benim. Diğer ikisi de A ve B olsun. A kendi yüzünün boyanmadığını düşündüğü için, B'ye ve/veya bana gülüyor. Benim yüzüm kara olmasaydı, kendi yüzünü de normal bilen B,A'nın kime güldüğüne şaşacaktı. B,A'nın niye güldüğüne şaşırılmayıp aksine kendisi de güldüğüne göre benim yüzüm de A ve B'nin yüzü gibi işle boyanmış olmalı.

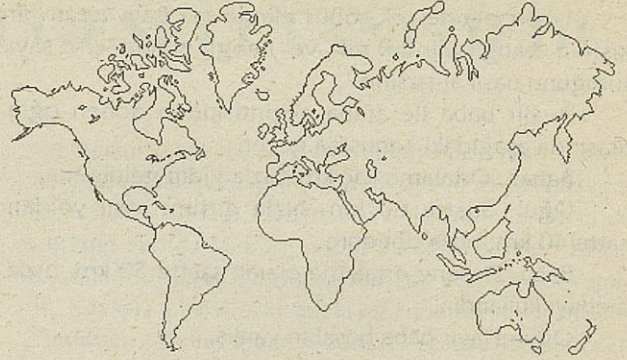
HİRGURİSTAN: Toplam üç ihtimal vardır: 1-Hepsi dağlı veya hepsi ovalıdır. Bu olamaz; çünkü o zaman altı cevabın da aynı olması gerekirdi. 2- İki dağlı biri ovalıdır. Bu durumda her üçü de ikinci soruya aynı cevabı verirdi: Ovalı doğruyu söylediği için evet, iki dağlı ise yalan söyledikleri için evet derlerdi. Oysa ikinci soruya verilen cevapların üçü de aynı değildir. O halde bu ihtimal mümkün değildir. 3- İki ovalı, biri dağlıdır. Bu durumda üçü de birinci soruya hayır derdi. İkinci soruya iki ovalı hayır, dağlı ise evet derdi. Buna göre "Gür" hayır anlamındadır.

KİBRİT KUTUSU: Bu ihtimalin hesabı, bir para m kere atıldığında (m-r) adet yazı ve r adet tura gelmesi ihtimalini hesaplamaya benzer. Birinci kutuya y, ikinci kutuya t diyelim. Birinci kutuda k kibrit kalması ihtimali, n tane t ve (n-k) tane y gelmiş olması anlamına gelir. Toplam atış sayısı: (n-k)+n=2n-k. 1. kutuda k kibrit kalması ihtimali: $p = \frac{(2n-k)!}{2!(2n-k)!(n-k)!}$. Örneğin, her birinin içinde n=10 kibrit bulunan iki kutudan biri boşaldığında diğerinde 4 kibrit kalma ihtimali: $p = \frac{(20-4)!}{2!16!10!}$. Bir parayı (2n-k) atışta (n-k) yazı ve k tura gelme ihtimali de buna eşittir. Bir parayı 16 kere atışta 6 kere tura, 10 kere yazı gelme ihtimali de $p=0,12'$ 'dir.

OKULUMUZ KÜTÜHPANESİ BİLGİSAYARA GEÇİYOR

Kayseri'de bulunan okul kütüphanelerinin üzerinde bir kitap hacmine sahip olan ve Kayseri'nin sayılı kütüphanelerinden olan Kayseri Lisesi Kütüphanesi artık bilgisayar aracılığı ile okuyucularına hizmet verecek.

Kütüphanemize kurulan bilgisayar sistemi ile; konu, yazar, eser taramaları ve ödünç kitap servislerinin hem daha hızlı hem de daha kapsamlı çalışması hedefleniyor. Özellikle her hangi bir konu ile ilgili birden çok kaynağı aynı anda verme imkânı sağlayacak olan bilgisayar programımız mevcut Onlu Dewey Sistemi'ne göre düzenleniyor. Halen mevcut katalogların bilgisayara yüklenmesine devam edilmekte olan çalışmaların tamamlanmasıyla, Kayseri Lisesi, sadece Üniversitelere mahsus olan bir sisteme kavuşarak Türkiye çapındaki ilklerden olacak. Öğrencilerimizin kütüphanemize ilgilerinin art-

rak devam etmesini istiyoruz.

Buğdan sonraki hedefimiz ise Kayseri Lisesi Kütüphanesi'nin Internet'e bağlanmasıdır.

KAYSERİ LİSESİ KÜLTÜR FAALİYETLERİ DEVAM EDİYOR

Okulumuz her yıl olduğu gibi Kayseri Lisesi Kültür Faliyetlerini başlattı. Bu çerçevede Kayseri Lisesi Ses Yarışması ve Kayseri Lisesi Şiir Okuma Yarışması açıldı.

Ayrıca Kayseri Lisesi Yetenek Yarışması da bu günlerde açılıyor. Katılan bütün öğrencilerimize başarılar diliyoruz.

OKULUMUZ SOSYAL YARDIMLAŞMA VE DAYANIŞMA KOLU BU YILDA DA SEVİNDİRDİ

Okulumuz Müdür Yardımcılarından Fazilet Kılınç'ın başkanlığında yürütülen ve temel amacı maddi yetersizlik içinde bulunan öğrencilerimize yardım etmek olan Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Kolu, bu dönemin başında aynı ve nakdi yardımlarla öğrencilerimizi sevindirdi. Bu çerçevede 55 öğrencimize kıyafet yardımı,

70 öğrencimize kitap-kırtasiye yardımı, 7 öğrencimize de ÖSYM müracaatlarının yapılması şeklinde yardım yapılmıştır. Ayrıca birçok öğrencimize de nakdi yardımda bulunulmuştur. Hem hocamızı hem de bu yardımlarda emeği geçen öğrenci ve velilerimize teşekkür ediyor çalışmalarının artarak devam etmesini diliyoruz.

BİR AÇIKLAMA

Öğrencilerimizin dergimize gösterdikleri ilgi gerçekten takdir edilecek seviyededir. Özellikle de bize ulaştırdıkları çalışmalar noktasında. Ancak bize ulaştırılan çalışmalarla ilgili şu noktalara dikkat edilmesi hem bizim işimiz hem de sizlerin çalışmalarınızın gerçek değerini bulması bakımından önem taşımaktadır.

Bizim için ilk önce önemli olan sizlerin özgün çalışmalarınızdır. Bize öncelikle kendi çalışmalarınızı ulaştırınız. Eğer bir başkasına ait çalışmayı çok beğenmiş ve bunun dergimizde yer almasını istiyorsanız, çalışmanın altına alıntı yaptığınız kaynağı (şair, yazar, kitap, dergi, gazete vb.) mutlaka belirtiniz.

Çalışmalarınızı kesinlikle düzgün bir yazı ile bize teslim ediniz ve imla, noktalama, kağıt düzeni gibi konulara büyük önem veriniz. Karalanmış, üzeri çizilmiş yazıları, temize çektiikten sonra ulaştırınız.

Çalışmalarınızı bize ulaştırmadan önce bir edebiyat öğretmeninize mutlaka gösterip onun fikrini alınız, tavsiyelerine uyunuz.

Çalışmalarınız bize geldiği sıra ve derginin o sayısında yer alacak yazılara göre bir tasnife tabi tutulmaktadır. Bu sebeple yazılarınızın yayınlanan ilk sayıda hemen yer almaması sizleri ümitsizliğe sevk etmemelidir.

Dergimize ulaştırılan çalışmalar yayınlansın, yayınlanmasın iade edilmez. Yazıların teknik ve muhtevaya ait sorumluluğu yazarlarına aittir.

Derslerinizde ve çalışmalarınızda başarılar diler yeni ürünlerinizi bekleriz.

YAYIN KURULU

Sınav maratonu başlıyor

1996-1997 öğretim yılı sınav maratonu, 18 Kasım'da Öğrenci Seçme ve Yerleştirme Sınavı (ÖSYS) müracaatları ile başlıyor.

ÖSYS sınavı müracaatları 2 Aralık 1996'da sona erecek. 13-29 Kasım 1996 tarihleri arasında Anadolu Teknik ve Anadolu Meslek Liseleri sınavlarına müracaat edilebilecek. Anadolu Liseleri, Fen Liseleri ile Anadolu Öğretmen Liseleri Sınavı müracaatları 16-31 Aralık tarihleri arasında gerçekleştirilecek. Devlet Parasız Yatılılık ve Bursluluk Sınavı müracaatları ise 14 Ocak -13 Şubat 1997 tarihleri arasında yapılacak.

SINAVLAR

Müracaatlar sonrası sınav takvimi 1 Şubat 1997'deki Açıköğretim Lisesi Birinci Dönem Sonu Sınavı ile başlıyor. 6 Nisan 1997'de üniversite Birinci Basamak Sınavı (ÖSS), 3 Mayıs 1997'de Anadolu Teknik ve Anadolu Meslek Liseleri Seçme Sınavı gerçekleştirilecek. Ortaokul Sonu Devlet Parasız Yatılılık Sınavı 17 Mayıs, ara Sınıflar Devlet Parasız Yatılılık ve Bursluluk Sınavı ise 18 Mayıs 1997 tarihinde yapılacak. Anadolu Liseleri Sınavı 1 Haziran'da gerçekleştirilirken, Fen Liseleri ve Anadolu Öğretmen Liseleri Sınavı giriş tarihi 15 Haziran 1997 olarak belirlendi. 15 Haziran'da yapılacak diğer bir sınav ise ilkökul Sonu Devlet Parasız Yatılılık ve Bursluluk Sınavı. 22 Haziran 1997 tarihinde üniversite İkinci Basamak Sınavı (OYS) gerçekleştirilecek. Ortaöğretim kurumlarında ortalama yükseltme sınavları 26 Haziran'da, Açıköğretim Lisesi yıl sonu sınavları ise 28 Haziran 1997'de yapılacak.

konulu bulmaca

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
1										13										
2																				
3						1														
4																				
5									2											
6															3					
7				10																
8						9														
9										8										
10																				
11																	12			
12	11																			
13																				
14						7														
15									4											
16																				
17																	6			
18		5																		

Hazırlayanlar :
Meral Güneş, Şerife öztürk

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13

SOLDAN SAGA

1- "Sodom ve Gomore" adlı romanın yazarı / Tasavvuf şiirinde Allah aşkını anlatan şiir / Yapma, yaptırma... 2- Hatıra / Divan edebiyatında süslü nesir yazarlarından biri./Divan Ed.da konu, şekil ve üslup açısından şiirimizi etkileyen ülke. 3- "Hal"ın ünsüzleri / Yazarın düşüncelerini kanıtlayarak açıkladığı gazete yazısı / Güneş tanrısı / eli açık olan. 4- Türk Dilinin lehçelerinden biri / Eşitlik bildiren bir yapım eki / Bir ünlem / Eski dilde yeni / Bir bağlaç. 5- Türk destanlarında geçen bir motif olan hayvan / Küçümseme, küçük görme / ilk köy (naturalist) romanı / Meslek bildiren bir yapım eki . 6- Rumeli ağzında erkek çocuk / Dışın karşıtı / Kayınbirader Mevlevilikte Allah sevgisini işleyen şiir / Kısa zaman. 7- eski dilde ilaç / Eski dilde gümüş / Yeter anlamında bir ünlem / Grup / iyi, güzel, zarif. 8- Divan şiirinde içki sunan güzel / Yokluk, sonsuzluk / Tabiat. 9- Lahza / Eski dilde saadet ve bolluk içinde yaşama, cennetin bir bölümü / Divan şiirinde sevgilinin rengini anlatan gece anlamında bir mazmun / Bir tarafa doğru eğilme. 10- Güzellik, hoşluk / "Said"den bir bayan adı / Harcama 11- Erzurum yöresinde oynanan bir halk oyunu / Şiirde musiki, uyum / Yemesi sevap olan bir yemiş. 12- Halk şiirinde sevgilinin göz rengi / uzaklık bildiren bir söz / Yardım parası / elbisede takım. 13- Batı tarzı yenileşme tarafları, genç Osmanlı / Mektup / Beddua, elenme. 14- Simyacıların ebedi hayat vereceğini hayal ettikleri sıvı cisim / Hızır ve İlyas Peygamberlerin içtiği inanılan ölümsüzlük suyu / Düşman. 15- Bayramlarda caddelere süslemek amacıyla kurulan kemer /Soy/Divan Edebiyatında şarabı ve sunanı övmek için yazılan şiir / Elbisede kol ağzı 16- Bir sıfat eki / Çok olmayan / Bir yapım eki / Bir bağlaç, ama, fakat /17- Tersi bir dokunma ürünü / Günü güne yazılan anı / Aşık Veysel'i edebiyat dünyasına tanıtan bir şairimizin soyadı / Bir çeşvel adı 18- Destansı şiir / Bir çeşit süreli yazın, mecmua / Sihir gücü olduğu kabul edilen şey .

YUKARIDAN AŞAĞIYA

1- "Eğil Dağlar" ve "Kendi Gökkubbemiz" adlı eserleriyle tanınan bir şairimiz 2- İfade / Eski dilde nalbant / En küçük toplumsal birim 3- Bir apım eki / Acıklı / Bir haber ajansının kısa adı 4- Kuşatma, çevirme / Eski dilde anne / Osmanlılarda bir esnaf kuruluşu 5- Mecnun'un Leyla'ya duyduğu aşk / Victor Hugo, La Fontaine gibi sanatçıları olan bir ulus. 6- Meyve kurusu / Diş üzerinde bir tabaka / ettirgenlik eki 7- Ereğ, gaye, maksat / Cumhuriyetimizin kurucusunun düşüncelerini benimseyen 8- Bir iş mektubu / Şeyh'in bir eserine adını veren hayvanın eski dildeki adı / Ömer Seyfettin'in bir hikayesi 9- Beş mesneviden oluşan bir eser / Adale / ile edatının ekleşmiş şekli 10- Fiilden isim türeten bir ek / Hint-Avrupa dil ailesine mensup ırk / Ansızın, birden bire / Şah (Çağatay edebiyatının Neva'den sonraki en önemli temsilcisi) 11- Şiirden ölçü ve hafiyeyi kaldıran, günlük hayat, şiire yansıtan Cumhuriyet dönemi şairlerimizden biri / Bir ağırlık ölçüsü birimi 12- Dolaylı anlatma / Farsça bir olumsuzluk eki / Bir aruz kusuru / kelimelerin birbirine bağlanmasıyla sözün teşkili bilmi, söz dizimi 13- isimden fiil türeten bir ek / "Mani'nin son hecesi / Bir emir / Geri alınmak üzere bırakılan şey 14-İsm /Dağ kırlangıcı / Bağımsız büyük il 15- Divan Edebiyatında bir yorgi şiiri / Bir olumsuzluk eki / "Amaç"ın gösterme durumu 16- Bir yarış kayığı / Yüz kalıbı / inhisar, monopol 17- Kinaye / Sözlü Edebiyat döneminin olaganüstü özelliği olan uzun manzum eseri / Soya çekim, kalıtım. 18- Cennet bahçesi / Güneydoğu Anadolu'da söylenen bir mani türü /Eski dilde göz 19- "Ben güneze güzel demem-Güzel benim olmayınca" diyen 17.yy. Halk Şairi / Tersi naz / Kısaca Türk malı 20- Yemin, kasem / Nesir / Kalfa (Halit Ziya Uşaklıgil'in bir hikayesi)

*Atatürk'ün bizzat imzalayıp
Kayseri Lisesi'ne hediye ettikleri resmi*

*Merkezi Ankara'da bulunan "Kayseri İli Yardımlaşma Derneği'nin
Nevşehir Dedeman Oteli'nde düzenlediği Kayserililer gecesinde
Yusuf Özmerdivenli Kayseri Lisesi 100. Yıl Belgeselini anlatırken...*